Piątek, 22 Maja (3 Czerwca) 1870 r.

Piątek, 22 Maja (3 Czerwca) 1870 r.

№ 112. ROK SIÓDMY. № 112.

Prenumerata Miejscowa: bez odnoszenia: Na rok . . . 8 rsr. „ 6 miesięcy 4 „ „ 3 miesiące 2 „ „ 1 miesiąc — 67 k. Za odnoszenie dopłaca się 5 kop. miesięcznie.

DZIENNIK WARSZAWSKI

Prenumerata Zamiejscowa: z odsyłką pocztą: Na rok . . 10 rsr. „ 6 miesięcy 5 „ „ 3 miesiące 2 „ 50 k. „ 1 miesiąc — „ 84 „

Prenumerata przyjmuje się: w **Warszawie**, w głównym kantorze Dyrekcji przy ulicy Miodowej N. 478 i w innych jej kantorach miejskich;—w **St.-Petersburgu** w księgarni M. Wolfa w Gościnnym dworze Nr. 18, 19 i 20 i w **Moskwie**, w księgarni tegoż w domu Rudakowa na Kuźnieckim moście. — Za ogłoszenia pobiera się: za jeden raz 6 kop. od wiersza druku lub jego miejsca, za dwa razy 9 kop., za trzy razy 12 kop.—**Oddzielne numera** sprzedają się po 5 kop.

Artykuły nadsyłane bez warunków ze strony autora, stają się zupełną własnością Dyrekcji. Artykuły nieprzyjęte będą zwracane tylko na osobiste żądanie i zachowywane trzy miesiące; przyjęte, w razie potrzeby podlegają skróceniu.— **Artykuły i ogłoszenia** *nadsyłane do umieszczania tegoż samego dnia, powinny być złożone w Dyrekcji niepóźniej jak o godzinie 9-ej rano.* — **Listy** przyjmują się tylko *frankowane.*

Redakcja otwarta jest dla interesantów, codziennie od godziny 11 do 12 z rana.

WYCHODZI CODZIENNIE, PRÓCZ DNI NIEDZIELNYCH I ŚWIĄTECZNYCH.

SPIS RZECZY.

Działania rządu: Rząd gubernjalny warszawski.—**Przegląd polityczny.** — **Telegramy i wiadomości telegraficzne.**—**Dział miejscowy:** Kurjerek.—Pogoda.—Oświetlenie.—Kursa monet. —**Wiadomości wewnętrzne:** Podróż Jej C. W. W. Ks. Aleksandry Józefówny.— **Wiadomości zagraniczne:** Jezuici w Krakowie. — Austrja. — Francja. —Włochy.— Hiszpanja.— Turcja. — Grecja.— Danja. —Anglja. —Ameryka. Afryka. — Azja. — **Przyrządy towarzystwa pielęgnowania ranionych i chorych wojskowych, na wystawie wszechrosyjskiej płodów fabrycznych.**— **O handlu portu odeskiego.**— **Przewodnik Warszawski:** i t. d. — **Fejleton:** Rupert Godwin (d. c.).

Rząd Gubernjalny Warszawski. — We wsi Prace Małe, gminie Komorniki, powiecie Grojeckim, wybuchła pomiędzy bydłem zaraza księgosuszowa. O czem podając do powszechnej wiadomości Rząd Gubernjalny nadmienia, że ze strony miejscowej władzy zostały przedsięwzięte właściwe środki celem uśmierzenia tej zarazy.

Warszawa dnia 22 Maja (3 Czerwca).

Wiedeńska *Die Presse* podaje bliższe szczegóły o zamkniętych już naradach pomiędzy galicyjskimi mężami zaufania a gabinetem przedlitawskim, i utrzymuje, że przyrzeczone przez gabinet ustępstwa nie są bezwarunkowe, a przytem nie nadają Galicji takiej odrębności, jaka w rezolucji jej sejmu była żądana. Sejmowi galicyjskiemu ma być nadane prawo stanowienia ordynacji wyborczej, ale z warunkiem, że w razie odmówienia przez ten sejm wysłania delegacji do rady państwa, rząd będzie mógł rozpisać w tym celu wybory bezpośrednie. Ma być rozszerzona konstytucja sejmu co do spraw oświecenia, izb handlowych, stowarzyszeń akcyjnych i kredytowych, i z ogólnego budżetu ma być wyznaczona pewna kwota na wydatki prowincjonalne. Gabinet jednak stanowczo odmówił popierania żądania co do odpowiedzialności rządu Galicji przed jej sejmem, zgadzając się jedynie na ustanowienie oddzielnego ministra dla Galicji, z rezydencją w Wiedniu. Kandydatem na takiego ministra jest hr. Ludwik Wodzicki, a na namiestnika Galicji p. Grocholski. Chwilowo krążyły pogłoski, że pomiędzy hr. Potockim a baronem Petrino i panem Widmanem zaszły nieporozumienia, mianowicie z powodu polityki pierwszego z nich względem Galicji, iż dwaj ostatni mieli usunąć się z gabinetu; lecz pogłoski te okazały się bezzasadnemi.—W prowincjach koronnych panuje już ruch wyborczy, odbywają się narady i za podstawę po większej części przyjmują program wyborczy ułożony przez zgromadzenie niemców austrjackich w Wiedniu. W Czechach, jakkolwiek z powodu utrzymania sejmu, nie ma właściwego ruchu wyborczego, panuje znaczny ruch polityczny. Niemcy tamtejsi także przyjmują wspomniony wyżej program, a ponieważ poprzednio zobowiązali się stawiać opór zasadzie bezpośrednich wyborów, przyjętej w tym programie, przeto teraz zwołują wyborców, aby uzyskać od nich upoważnienia do zaprowadzenia tej zmiany w dawniejszym swym programie. Czesi obstają na swem stanowisku i usiłują przeciągnąć na swą stronę niemców, dowodząc solidarności dwóch narodowości w Czechach.

Gabinet p. Olliviera nie zjednał sobie wcale przychylności lewicy przez wniesienie projektu do prawa, według którego merowie i adjunkci mogą być wybierani przez rząd tylko z łona rad miejskich; lewica i liberalni w ogóle domagali się, aby wybór merów powierzony był samym radom miejskim. Prawica ciągle jest niezadowolniona z gabinetu, z powodu zamierzonego zmniejszenia płacy senatorów. Rada stanu, zaniepokojona przypuszczalnem zmniejszeniem płacy jej członków, także była niezadowolniona, że wspomniony projekt do prawa nie był poprzednio oddany do jej opinji. Gabinet tymczasem ogłosił w dzienniku urzędowym, że nadal tak samo jak dotąd będzie wnosił do opinji rady stanu projekta do praw, z wyjątkiem niecierpiącynh zwłoki, które może wnosić wprost do ciała prawodawczego lub senatu.

Pomimo pilnego strzeżenia granicy Włoch od strony Szwajcarji, z kantonu Tessino przeszedł na terytorjum włoskie oddział powstańców, który jednak zaraz przez wojsko został rozproszony. Taki sam los spotkał inny oddział powstańców nad jeziorem Como.

Myśl o unji iberyjskiej, takie sprawiła niekorzystne wrażenie w Portugalji, iż rząd madrycki powtórnie za pośrednictwem swego posła w Lizbonie, zaprotestował przeciwko przypisywanym mu w tym względzie zamiarom. Protestacja ta jednak nie może zupełnie uspokoić portugalczyków, ponieważ w poprzedniej

---

FEJLETON DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

RUPERT GODWIN

CZYLI

TAJEMNICE BANKIERA.

(Dalszy ciąg; Patrz Nr. 92—111).

— Czy wiesz co ci z tem zrobić należy? — zapytał.

— Doskonale.

— To człowiek z żelaza pomyślał Godwin patrząc na starego komisanta, na którego twarzy nieznać było ani kropli z tylu wypitych napojów.

A potem wyszeptał jeszcze:

— Czyliż z takim człowiekiem przy boku i z wspomnieniami jakie mnie dręczą, zaznam kiedy spokoju?

Ciężki smutek oczekiwał Lionela i Wiolettę za ich powrotem do domu.

Zastali matkę znowu bezprzytomną prawie, złożoną na tem samem łożu z którego niedawno powstała.

Lekarz który znał dobrze, od dzieciństwa prawie, oboje młodych—oczekiwał na nich w salonie.

— Mama zapewne odebrała jakąś smutną wiadomość! zawołała Wioletta podbiegając ku niemu. O! panie Sanderson, zlituj się i powiedz nam prawdę, wszakże doniesiono mamie coś złego o ojcu?

— Tak jest, dodał z mocą Ljonel, wyznaj nam pan prawdę — prosimy o to—tak wreszcie trzeba.

— Być może iż macie słuszność moje dzieci, odrzekł rozczulony lekarz — prawda czasem bywa przykrem lecz skutecznem lekarstwem. Wprawdzie wiadomość która tak silnie wstrząsnęła waszą matką nie jest sprawdzoną dotąd a przeto na zupełną wiarę nie zasługuje. Możemy nawet spodziewać się, kochana panno Wioletto, że wszystko szczęśliwie się skończy. Opatrzność ma dziwne drogi — i często radość leży tam, obok najczarniejszej rozpaczy.

— Powiedz nam wszystko — mów śmiało, doktorze! zawołał Ljonel.

Doktór zamiast odpowiedzi podał młodzieńcowi numer Timesa zostawiony przez Godwina i dodał wskazując palcem określony fragment.

— Czytaj to młodzieńcze i wznieś razem ze mną życzenie aby to wszystko czczym tylko było niepokojem.

Ljonel trzykrotnie przeczytał zakreślony perjód i dreszcz śmiertelny przebiegł mu po ciele. Nagle uczuł dotknięcie drobnej, lekkiej ręki, która spoczywszy na jego ramieniu, poglądała z twarzą osłupiałą prawie na fatalny ów papier.

— Oh nie! zawołała nagle z głośnem łkaniem dziewica, to być nie może. — Mój ojciec, mój ubóstwiony ojciec, nie mógł zginąć. O! powiedz doktorze... Wszakże on nie został zagrzebany w bezdennej morza otchłani?

— Miejmy nadzieję drogie dziecię! Ufajmy, że Opatrzność opiekuje się losem uczciwych i dzielnych ludzi.

— Nie! krzyknął przerywając mu Ljonel—ja nie mam już żadnej nadziei. Jakiś głos w głębi serca powiada mi, że mój ojciec już nie żyje. Teraz dopiero wyznaję, że byłem głupcem, śmiejąc się z przypuszczeń i przeczuć matki, której serce kochające przewidywało jasno niebezpieczeństwo zagrażające mężowi. W tej chwili pewny już jestem że okręt ojca zatonął i że on wraz z całą załogą znalazł śmierć w falach oceanu.

Wioletta usłyszawszy te słowa, wydała okrzyk rozpaczy i ze łkaniem upadła w objęcia brata.

— Chcesz pan chyba zabić siostrę, mówiąc przy niej w taki sposób—ozwał się poważnie doktór.

Ljonel milcząc odniósł Wiolettę do jej pokoju i podczas tej nocy, doktór zamiast jednej, miał dwie zgorączkowane pacjentki.

Smutnie i ponuro upływały dnie po nawiedzeniu Westford-Grange'u przez Ruperta Godwina.

Obiedwie kobiety—matka i córka, długi czas chorowały ciężko—a Ljonel niezmordowany, dnie i noce czuwał nad niemi.

Lecz Ljonel oprócz tego, podwoił energją i znalazł czas na kilkakrotne do Londynu wycieczki, gdzie ciągle starał się zdobyć nowe jakieś o losie ojca wieści.

Lecz żadna wieść pocieszająca nie przybywała —

nocie rządu madryckiego było przyznane, iż myśl tę popiera liczne i czynne stronnictwo, z obu stron granicy, a oświadczenia jenerała Prima w kortezach hiszpańskich w zasadzie nie były przeciwne tej unji. — Potrzeba obsadzenia tronu musiała już dość silnie dać się uczuć, skoro kortezy uchwaliły, iż dla wyboru króla potrzebna jest większość tylko 1 głosu i że posiedzenie, na które naznaczony będzie wybór króla, póty nie zostanie zamknięte, póki wybór ten nie nastąpi. Niewiadomo czy pomimo tego znajdzie się kandydat, któryby otrzymał nawet taką większość, a wątpić można, czy król obrany taką większością przedstawiał by rękojmję trwałości.

Na usiłowania fenienów, angielska izba gmin odpowiedziała przyjęciem ostatecznem w trzecim odczycie bilu agraryjnego dla Irlandji, mającego usunąć skargi ludności irlandzkiej. Ruch fenienów przeciw Kanadzie nie musi już przedstawiać żadnego niebezpieczeństwa, skoro odwołano milicje kanadyjskie z nad granicy.

Telegramy
Dziennika Warszawskiego.

Paryż, *2 czerwca (21 maja). Memorial diplomatique* **podaje telegram z Rzymu, według którego ogłoszenie dogmatu nieomylności nastąpi w dniu św. Piotra, poczem sobór odroczy się do połowy października.— Banda składająca się z 60 ludzi, pomiędzy innymi ze studentów, która wyszła z Medjolanu, ukazała się na północ jeziora Como.**

(Correspondenz Büreau).

Wiadomości telegraficzne.

* *Praga, 30 (18) maja.* Uroczystość obchodzona wczoraj pod Lippau, jako w rocznicę śmierci Prokopa Wielkiego, zgromadziła masy ludu. Barak miał mowę zastosowaną do uroczystości. Powiedział on, że Prokop, tak samo jak Huss, walczył za wolność sumienia, protest zaś, z jakim cały świat występuje obecnie przeciw kwestji nieomylności, postanowiony już był przez Prokopa. Kardynał Szwarcenberg powiedział niedawno na soborze: w Czechach żarzy się hussytyzm; trafniej byłoby, gdyby powiedział: hussytyzm żyje w dalszym ciągu z niezłomną siłą. (Grzmiące okrzyki „Slava".) Złamanie potęgi ludu czeskiego spowodowane zostało przez szlachtę. Szlachta owładnęła również ruchem z roku 1848 i patentem kwietniowym. (*T. N.*)

* *Paryż, 1 czerwca (10 maja). Journal officiel* ogłasza dekret z 31-go maja, stanowiący, że do czasu złożenia projektu do prawa w przedmiocie reorganizacji Algierji, prefekci tameczni uwalniają się z pod władzy wodza naczelnego prowincji. (*Wolffs T. B.*)

* *Florencja, 30 (18) maja.* Na posiedzeniu parlamentu p. Mellano żądał zmniejszenia renty, ażeby właściciele nie płacili więcej podatku jak kapitaliści. P. Lanza zbijał tę propozycję mówiąc, że byłaby ona fatalną dla państwa. Wypadek ten nie pociągnął za sobą żadnych następstw. (*Cor. H. B.*)

* *Florencja, 31 (29) maja.* Na skutek ostatnich usiłowań co do organizowania band, dokonane zostały w rozmaitych miejscowościach rewizje w domach. W prowincji Como ukazała się nieznaczna banda, która jest już ścigana przez wojska. Rząd przedsięwziął środki dla lepszego strzeżenia granicy szwajcarskiej. (*Wolffs T. B.*)

* *Genua, 30 (18) maja.* Książę Modeny odmówił żądanego od niego zapłacenia wynagrodzenia dla więźniów politycznych z roku 1859, skutkiem czego zasekwestrowano jego pałac i dobra położone tu. Książę zaapelował i rozprawy sądowe wyznaczone zostały na 6-go czerwca. (*T. N.*)

* *Madryt, 31 (19) maja.* Komisja, której powierzone zostało zredagowanie prawa dla wyboru monarchy, przyjęła warunek, że wybór ma być ważny w razie większości jednego głosu deputowanych obecnych. Posiedzenie, które ma być przeznaczone na ten cel, ma trwać tak długo, aż wybrany zostanie król. O dniu, w którym ma odbyć się to posiedzenie, podanem zostanie do wiadomości powszechnej na ośm dni wpierw. (*Wolffs T. B.*)

* *Madryt, 31 (19) maja.* Na dzisiejszem posiedzeniu kortezów, Garrido postawił wniosek ażeby przystąpiono niezwłocznie do wyboru króla. Garrido proponuje, ażeby w razie niewybrania króla przy trzech następnych po sobie głosowaniach, rzeczpospolita federacyjna przyjętą została jako forma rządu. Komisja złożyła sprawozdanie w przedmiocie prawa co do wyboru króla. Podług tego prawa, król, po wybraniu go ma złożyć na posiedzeniu uroczystem kortezów przysięgę na konstytucję. Rogo-Avias stawia wniosek, ażeby wybór króla dokonany został większością bezwzględną wybranych do tego deputowanych. (*Cor. Bür.*)

* *Bern, 31 (19) maja.* Wychodźcy włoscy utworzyli w Lugano bandę i przekroczyli granicę włoską w pobliżu jeziora Como. Rząd włoski posłał przeciw nim dwa bataljony. Rada związkowa wydała rozkaz internowania wychodźców, którzy pozostali w Szwajcarji, i ścisłego strzeżenia granicy. (*Wolffs T. B.*)

* *Bern, 31 (19) maja.* Banda wychodźców włoskich, która uorganizowała się w Lugano, została po przekroczeniu granicy rozproszona przez wojska włoskie. Znaczna liczba wychodźców biorących udział w tej wyprawie wróciła do Szwajcarji i została aresztowaną. (*Tamże.*)

* *Londyn, 31 (19) maja.* Izba gmin przyjęła na swem ostatniem posiedzeniu nocnem bil agraryjny irlandzki w trzecim odczyciu. — Rząd otrzymał z Kanady następującą depeszę, datowaną 29-go maja: Dotąd fenjeni nie przedsiębrali żadnego nowego usiłowania dla przekroczenia granicy. Żaden z fenjenów nie znajdował się na terytorjum kanadyjskim dłużej nad pół godziny. (*Tamże.*)

* *Londyn, 31 (19) maja.* Podług ostatnich depesz, które rząd otrzymał z Kanady, na granicy panuje zupełna spokojność. Milicje wracają. (*Tamże.*)

* *Nowy Jork, 31 (19) maja.* Sprawozdanie o stanie długu państwa Stanów Zjednoczonych za maj wykaże zmniejszenie tego długu o 11 miljonów dolarów. (*Tamże.*)

* **(Kurjerek).** Deszcz, jakby się zawziął na ogródkowe teatra; zacząwszy padać wraz z terminem ich otwarcia, dotąd nie przestaje. Wprawdzie nie pada on ustawicznie, lecz w ciągu dnia kilkakrotnie powraca. Wczoraj wieczorem, między 10-tą a 11-tą padał gęsty nawet, nie ugasił jednak ogromnej łuny pożaru, jaką skryła horyzont nad Warszawą. O ile nam wiadomo, pożar miał miejsce przy ulicy Bonifraterskiej i znaczne poczynił szkody.

— Trupa p. Modzelewskiego która obecnie daje, a przynajmniej radaby dawać w pogodę, przedstawienia na Nowym Świecie, posiada kilka zdolnych indywidualności lecz męzkich—z kobiet, oprócz samej pani Modzelewskiej, żadna nie odznaczyła się dotąd. Więcej już, pozornie przynajmniej, jak o tem dotąd sądzić możemy, mieści się zdolnych indywiduów w trupie p. Stobińskiego—chociaż z pierwszego rzutu oka sądzić nie można, a sądząc nawet, należałoby wyznać, że tegoroczne teatrzyki polskie, wszystkie razem, znacznie się polepszyły. I same sceny, dbalej urządzone i występujący na nich obojej płci aktorowie, daleko pokaźniej się prezentują niż w roku przeszłym.

— Sam tylko Alkazar, czyli raczej trupa pani Lukatsy, nic nie zyskała w tym roku — część artystów wprawdzie i to lepszych, jak p. Paulmann komik i panna Lanjus, pozostali i obecnie w personelu tej trupy — lecz reszta nie tak już spójnie jak w roku zeszłym wygląda. A jednak, należało pani Lukatsy ostro wziąść się do rzeczy — bo Elisium o którego trupie głoszą wielkie rzeczy, (czy prawdziwe? nie ręczym za to) wytoczy Alkazarowi walkę współzawodniczą i to w jednym i tymże samym języku—przy jednym, takimże samym napoju! Zdaje się bowiem że obadwa te ogrody zaopatruje w bawara tenże sam browar, p. Schillego et Klave.

Użalając się nad losem teatrów ogródkowych — zapomnieliśmy o panu Straussie, którego koncerta przeniesione do sali, podczas takiej fatalnej pogody nie mogą być odwiedzane dość licznie. Biedny król walców i polek, tyle już miał zmartwień w samym początku, zanim zdołał rozpocząć szereg swoich koncertów — a teraz, gdy już, jak mógł pozabliźniał rany sprawione landwerą pruską i chorobą w składzie swojej orkiestry, gdy pragnie wynagrodzić czas stracony, deszcz ciągle grożący a padający często, przeszkadza publiczności ocenić jego usiłowania. *Mai che fare*? Man muss Geduld haben!

— Wspomnieliśmy wczoraj że do trupy francuzkiej, przybyłej już do Eldorado, przyjedzie jeszcze dwoje i to najzdolniejszych artystów, którzy jedy-

---

owszem wkrótce, bo jeszcze przed powstaniem z choroby matki i siostry, Ljonel przekonał się, że należało im wszelką stracić nadzieję.

Szczątek jakiegoś okrętu, rozbitego zapewne, znaleziono około wybrzeży dalekich. — Szczątek ten właśnie nosił na sobie imię „*Królowa Lilij.*"

Z rozdartem sercem młodzieniec powracał do domu i odtąd już cały swój czas przepędzał przy chorej matce i siostrze.

Nakoniec, zdrowie pani Westford polepszyło się o tyle, że doktór pozwolił jej wstać z łóżka i zasiąść w fotelu przed płonącym ogniem na kominku, po nad którym na ścianie uśmiechał się swojem szczerem obliczem, dzielny kapitan w ramach doskonałego portretu.

Zaledwie umieszczono Klarę w wygodnym jej fotelu, gdy drzwi się otworzyły i Ljonel wniósł na ręku prawie Wiolettę, która wcześniej od matki porzuciła boleści łoże, jakkolwiek dotąd jeszcze sił nie odzyskała wcale.

— Wioletto! zawołała Klara. Jakżeś ty blada i zmieniona, moje drogie dziecię... Czy także chorowałaś wraz ze mną?

— Tak, droga matko.

— I nikt mi o tem nie powiedział ani słówka! — wyszeptała pani Westford, tonem wyrzutu.

— I na cóż mieliśmy ci przymnażać jeszcze i tak już bolesnych myśli—ozwał się Ljonel. Zresztą, wierz mi kochana matko, że Wioletta była dozorowana starannie.

— O! tak, drogi Ljonelu! ozwała się młoda dziewica, podnosząc wzrok pełen wyrazu tkliwej wdzięczności na oblicze brata.

— Moja biedna Wioletto,—wyszeptała matka ujmując w swoje wychudłe palce drobną rączkę dziewicy—słońce życia wcześnie się zachmurzyło dla ciebie. Ja przeżyłam dwadzieścia lat szczęśliwych, lecz wy moje drogie dzieci, wy... nieszczęśliwe dzieci...

To rzekłszy biedna kobieta ze łzami w oczach wsparła głowę na ramieniu syna, gdy tymczasem Wioletta spoczęła na ottomanie, przy nogach matki.

Był to obraz żywy, godny pędzla artysty—lub dłuta snycerza.

Ljonel, doznawał śmiertelnej niespokojności — przeczuwał on, że zalada chwilę matka zada mu fatalne pytanie... na które trzeba będzie odpowiedzieć koniecznie.

Dziwił się nawet, że aż dotąd Klara nie podniosła jeszcze tak solennego dla nich wszystkich przedmiotu.

Niestety! ta biedna matka odgadła już przeczuciem całą rozległość swojego nieszczęścia — odgadła wdowieństwo swoje, sieroctwo dzieci—bo wreszcie, dla czego by nie udzielono jej wiadomości o losie męża, jeśliby one pocieszającemi były?

Dla tego też obecnie ościsnąwszy rękę syna który ją podtrzymywał, wyszeptała z bolesnym spokojem:

— Dla czego synu ukrywasz prawdę przedemną? Czy sądzisz że nie zdołam odgadnąć wyrazu spojrzenia mych dzieci, że nie umiem czytać mojej rozpaczy w ich głęboko zasmuconych twarzach? Jakież są wiadomości o waszym ojcu?

— Żadnych matko—żadnych któreby dotyczyły naszego ojca...

— Tak—lecz są wieści dotyczące jego okrętu — nieprawda-ż?

— Są, lecz bardzo smutne matko, zawołał Ljonel klękając przy stopach Klary.

A potem dodał jeszcze:

— O matko! zaklinam cię na przywiązanie twych dzieci, zbierz siły i znieś mężnie dopuszczone na ciebie nieszczęście. Pamiętaj że oboje z Wiolettą mamy już ciebie tylko na ziemi.

Te ostatnie wyrazy wyjaśniły wszystko. Klara została wdową.

Rozdział IX.

Szczególne wezwanie.

Po smutnej scenie jaka się odbyła w sypialni pani Westford, spokojność powróciła pod dach tej nieszczęśliwej rodziny.

Wprawdzie, każde z niej cierpiało silnie i głęboko, lecz każde wysilało się na odwagę, ażeby innym dodać otuchy.

Rzadko bardzo wspominano o zniklym ojcu i małżonku—chociaż wspomnienie o nim wyryte było w sercach wszystkich zarówno.

(d. c. n.)

nie dla braku pewnych formalności, na granicy dotąd pozostają. Otóż do wczorajszego południa para ta nie nadjechała jeszcze — dziś jednak może już połączyła się z ogólnym korpusem Eldoradowym. Składa się ona z śpiewaczki i śpiewaka, w jaskrawo komicznym rodzaju — uzdolnionych wybornie do szykownego kankana.

— Patrząc na chmurne niebo dzisiejsze i na mokrą od deszczu ziemię — wątpimy czy dziś którykolwiek z teatrzyków będzie dawał przedstawienie, zwłaszcza przed ławkami na których usiąść niepodobna.

Za to w obu teatrach tutejszych pora dżdżysta więcej gromadzi gości. Dość powiedzieć że na onegdajszej „Szklance wody” (nie w upał danej) znajdowało się przeszło 300 spragnionych!

— Jutro na scenie Rozmaitości daną będzie, jak to już donosiliśmy, nowa komedja Merego „Wdowa Niepocieszona”, zaś w przyszły wtorek, piękny obrazek Feuillota „Miłość i Dyplomacja”.

— Znany tu artysta dramatyczny Rychter, ukończył już szereg swoich wystąpień gościnnych w Poznaniu. Wielbiciele talentu tego utalentowanego aktora, dali obiad na cześć jego w Bazarze.

— Pojutrze pierwszy dzień świąt Zielonych — w drugi zaś, odbywa się doroczna wizyta składana przez Warszawę Bielanom. Już to jednak od lat kilkunastu ten spacer ogólny stracił wiele na swojej pierwotnej świetności. Raz jeszcze, pomnimy go dość pokaźnym w roku 1858. Odtąd ciągle już upadać począł — tak, że obecnie stracił swój pierwotny, modny i elegancki charakter, a przemienił się raczej w odpust ludowy na wzór czerniakowskiego, przy którym, jak zwykle, urządzają się też i rozliczne ludowe zabawy. Jeżeli przez jutro pogoda się nie poprawi, to tegoroczne Zielone święta bardzo szaro wyglądać będą a już chyba czarno z rozpaczy ci wszyscy przedsiębiercy, którzy na urządzanych podczas ich trwania zabawach, coś skorzystać zamierzyli.

Z tem wszystkiem, nie uprzedzajmy wypadków— pogoda może powrócić jeszcze. W tej chwili właśnie słyszymy piejącego koguta, który w pogodę na deszcz, a w deszcz na pogodę pieje. Być może więc że zwolennicy karuzel, młynów djabelskich i... anielskich przechadzek po romantycznych okolicach Warszawy, pocieszeni jeszcze zostaną.

— Tegoroczna loterja fantowa w ogrodzie Saskim składać się ma z 40,000 losów, z których część 10-ta, czyli 4,000 wygrywać będzie. Bilet na taki los kosztować ma kop. 10, a wejście do ogrodu tylko 15.

— Miesiąc czerwiec, który pod tak chmurną rozpoczął u nas wróżbą, nazwany przez nas, przed kilkunastu laty, letnim karnawałem Warszawy, jest istotnie zbiornikiem licznych i to najrozmaitszych zabaw. Począwszy od Bielan aż do jarmarku wełnianego, zabawy muzykalno-fantowej, wyścigów konnych, kontraktów śto-Jańskich i wszelkiego rodzaju majówek i kulinarnych nowalij, wszystkie przyjemności dla pozostałych w mieście, gromadzą się w tym uprzywilejowanym miesiącu. Obecnie przyjdzie jeszcze jedna podobna, gdyż także w ciągu b. m. zjechać tu ma cyrk Tournier'ów i dawać przedstawienia w pozostałym po teatrze Rappo budynku, który wszelako, w pośrodku, gdzie przypadnie maneż dla koni, rozszerzonym być nieco powinien.

— Znany z swej działalności gimnastycznej i pływaczej—pan Majewski, przybił już z swoim galarem (szkołą pływania) do wyspy Monte-Christo i dopóki ona nie skryje się pod wodą, podczas jakiegoś wezbrania—tam na kotwicy stać będzie.

* (P o g o d a). Stan temperatury jest prawie taki sam jak wczoraj; pochmurno i deszcz pada; ku wieczorowi zapewne się rozjaśni, wnosząc z wskazania barometru, zgodnego z wczorajszem. We wtorek, 19 (31) maja było: u nas w Warszawie + 4,8°, w St.-Petersburgu + 3,1°, w Moskwie + 0,8°, w Kijowie + 5,6°, w Odesie + 12°, w Orenburgu + 8°.

* (O ś w i e t l e n i e). Latarnie gazowe miejskie, poczynając od dziś, 22 maja (3 czerwca) r. b. do 28 (9) t. m. włącznie, powinny być zapalane o godzinie 9-ej min. 30 wieczorem, a gaszone o godzinie 1-ej min. 45 z rana.

* *Kursa monet zagranicznych w Warszawie.*

Za talar	*wczoraj* rs. 1 kop. 21		*dziś* rs. 1 kop. 21.	
Za frank	„ „ — „ 32 ½		„ „ — „ 32 ½.	
Za złoty reń.	„ „ — „ 66		„ „ — „ 66.	

NB. Wiadomość ta nie pochodzi z urzędowego źródła i może tylko służyć za wskazówkę.

* (P o d r ó ż J. C. W. W i e l k i e j K s i ę ż n y A l e k s a n d r y J ó z e f ó w n y). *Jour. de St. Pet.* podaje wiadomość z Medjolanu, że Jej Cesarska Wysokość Wielka Księżna Aleksandra Józefówna spodziewana jest w tem mieście, zkąd uda się do Lugano.

* (J e z u i c i w K r a k o w i e). *Warsz. Dniew.* pisze: „Jedna z gazet miejscowych podaje ciekawe wiadomości o działalności w Krakowie synów Lojoli. „Jezuici,” — powiada to pismo, — „już raz dali nam się dobrze we znaki, kiedy Polskę pogrążyli w ciemnotę i przyczynili się do upadku rzeczypospolitej. Niedawno temu jezuici przyjęci zostali znowu do Krakowa, wtenczas kiedy ich wyganiano i przyjąć nie chciano w Wiedniu i w Pradze! Stało się to za pozwoleniem tutejszego magistratu! Jakkolwiek zakon ten nie ma dzisiaj racji bytu, bo herezji, chociażby była, wykorzeniać już nie miałby siły, a szkół publicznych nie oddałby im w ręce dzisiaj żaden rząd, jednakowoż krakowianie (przejęci jeszcze dawnym ultramontańskim duchem. *P. R.*) dali im przytułek. Ale jezuici nie należą do spokojnych duchów i cicho siedzieć nigdy nie mogą. Dzisiaj po naszem mieście rozciąga się sieć ich tajemnych i pokątnych knowań, wdzierających się w prywatne życie i stosunki familijne. Odzywają się przeciw nim skargi ze wszech stron. Wkraczając w granice spraw publicznych, niedawno temu zgromadzenie jezuitów zamieszkałych w Krakowie przysłało do zarządu bibljoteki jagielońskiej pismo, rodzaj ostrzeżenia, ażeby bibljoteka ta nie ważyła się dzieła napisanego przez Bonchamp p. t. „Historja reformatorów przed Lutrem” nikomu pożyczać bez upoważnienia władzy duchownej, czyli zapewne bez zezwolenia jezuitów! Przypominamy sobie, że za czasów kuratorji hr. Mauryccgo Dzieduszyckiego, bibljotece Ossolińskich we Lwowie nie wolno także było nietylko kupować, ale nawet przyjmować darowanych książek pisanych przez materjalistów i pozytywistów. Bibljotekę jagielońską dobrze oni wytrzebili niegdyś i niejedną książkę Bielskiego, Reja, Modrzewskiego i t. p. skazali na stos jako dzieła heretyckie. Ale teraz już nie są te czasy. Władza duchowna, a tembardziej jezuici, nie mają nic do bibljoteki jagiellońskiej, a za wszelkie kroki w tym kierunku, powinni tylko byc pociągnięci do odpowiedzialności.” Zobaczymy co na to odpowie dyrekcja bibljoteki jagielońskiej.”

Austrja.

* (S p r a w y g a l i c y j s k i e). Układy pomiędzy prezesem gabinetu austrjackiego hr. Potockim i mężami zaufania z Galicji, które zakończone zostały 29-go maja, nie miały, jak donosi *Die Presse*, rezultatu pomyślnego. Pismo pomienione pisze w tym względzie z wiarogodnego jak się zdaje źródła: „Zasada wyrażona w rezolucji galicyjskiej, mianowicie uznanie bytu odrębnego Galicji, została odrzucona przez rząd i te ustępstwa, które przyrzeczone były dotąd w tym względzie, są jedynie warunkowe i otoczone takiemi zastrzeżeniami, że nie można spodziewać się od gabinetu teraźniejszego uznania kiedykolwiek bytu odrębnego Galicji na podstawie państwowoprawnej. Wprawdzie pierwszy artykuł, przyznający sejmowi zapewnioną prawem organicznem atrybucję stanowienia o trybie wyborów do rady państwa, został przyjęty, lecz pod warunkiem, że w razie nie posłania przez galicjan reprezentantów do parlamentu centralnego, dozwala się rządowi rozpisać wybory bezpośrednie do rady państwa. Inny punkt ustępstw żądanych przez rezolucję we względzie prawodawczym, zależy na rozszerzeniu kompetencji sejmu. Pod tym względem ministerstwo zgadza się na to, ażeby do kompetencji sejmu należały: wychowanie publiczne, skład izb handlowych, instytucje kredytowe i akcyjne i wyznaczanie z dochodów kraju pewnej kwoty na cele krajowe. Zauważyc atoli należy, że z wyznaczaniem pewnych procentów na cele krajowe rzeczy mają się tak, że sumy te udzielane są jedynie z podatków zwyczajnych i na takie tylko cele, które na skutek niedbalstwa systematycznego, mało dotąd kosztowały, a mianowicie na wychowanie publiczne i drogi komunikacji, oraz na rolnictwo i budowy publiczne. Co się tyczy rządu krajowego odpowiedzialnego, ministerstwo odmawia stanowczo udzielenia swego poparcia temu żądaniu. Rząd zgadza się na to, ażeby Galicja miała swego własnego ministra, na które to stanowisko hr. Potocki zamierza powołać hr. Ludwika Wodzickiego, podczas gdy p. Grocholski ma być mianowany namiestnikiem Galicji.” (*Nordd. A. Z.*)

* (S p r a w y c z e s k i e. — M i n i s t e r s t w o.) Ruch wyborczy, którym zaprzątają się wielce obecnie inne kraje koronne, nie ma miejsca w Czechach, albowiem sejm czeski ma pozostać na teraz w swym składzie dotychczasowym. Lecz za to agitacja polityczna w Czechach jest bardziej ożywiona niż w innych krajach austrjackich, albowiem zarówno niemcy tameczni, jak i czesi śpieszą się z przybraniem postawy względem nowego położenia rzeczy. Manifestacje niemców w Czechach ograniczają się w ogóle na tem, że przyjmują oni program zgromadzonej niedawno w Wiedniu konferencji przewódców stronnictw niemieckich. Dla uzupełnienia wiadomości o tej konferencji, dodać należy, że przemawia ona w swym programie za zaprowadzeniem wyborów bezpośrednich do rady państwa, lecz że uczestnicy z Czech oświadczyli, iż mogą zgodzić się na ten warunek jedynie z zastrzeżeniem, albowiem zobowiązali się względem przychylnych konstytucji właścicieli większych dóbr w Czechach, iż głosować będą przeciw wyborom bezpośrednim. Przewódcy przeto stronnictwa czeskiego chcą sobie zapewnić, za złamanie tego przyrzeczenia, ustępstwa ze strony wyborców, i w tym głównie celu odbywają się od kilku dni we wszystkich miejscowościach niemieckich w Czechach zgromadzenia, na których roztrząsany jest program konferencji wiedeńskiej, który bywa w końcu przyjmowany za każdym razem wśród żywych oznak zadowolenia. Czesi przeciwnie dążą obecnie wszelkiemi siłami do tego, ażeby zyskać dla swego programu państwowo-prawnego część ludności niemieckiej Czech, ażeby nadać opozycji czeskiej większą potęgę. Dzienniki czeskie świadczą codziennie o tej dążności, która znajduje także swój wyraz na meetingach, na które zapraszani są niemcy i rezolucje których przemawiają stale z wielkim naciskiem za solidarnością obu narodowości. Bardzo dotkliwy zresztą cios zadany został opozycji czeskiej w opinji publicznej przez ogłoszenie znanego memorjału Rieger'a. Ten ostatni zaprzeczył wprawdzie, ażeby był autorem tego dokumentu, lecz sprawa ta nie została jeszcze załatwiona. — Podług wiadomości wiarogodnych, przedsięwzięto w Wiedniu w ciągu kilku ostatnich dni nowe usiłowania dla zrekonstytuowania gabinetu. Powiadają mianowicie, że hr. Potocki stara się znaleść stosownych następców w miejsce barona Petrino i barona Widmanna, niepopularność których jest ciągle niebezpieczna dla ministerstwa i którzy pomimo ich niewielkiego znaczenia politycznego, mają okazywać wielką ochotę do stawiania przeszkód planom reformatorskim prezesa ministrów. Zwłaszcza zaś w kwestji galicyjskiej hr. Potocki ma natrafiać ze strony pp. Petrino i Widmana na wielki opór. Dotąd atoli nie powiodło się jeszcze prezesowi ministerstwa znaleść mężów stosownych do objęcia obowiązków po dwóch wyż wymienionych ministrach. (*Nordd. A. Z.*)

* (R u c h w y b o r c z y). *Wiedeń, 30 maja.* Oprócz do sejmu niższo-austrjackiego, rozpisane zostały wybory także do sejmów morawskiego, szlązkiego i styryjskiego. W Morawji wybory odbędą się w gminach wiejskich 23 czerwca, w miastach i izbach handlowych 27 czerwca i z większych posiadłości 30 czerwca. W tychże samych terminach odbędą się wybory w Styrji. Na Szlązku zaś, podług wiadomości urzędowej podanej przez *Troppauer Zeitung*, wybory mają odbyć się 1-go, 4-go i 6-go lipca. W tych właśnie prowincjach przygotowania do wyborów zrobiły największe postępy, uorganizowały się tam bowiem komiteta wyborcze. Program niemiecko-austrjacki, ułożony na zgromadzeniu stronniczem w Wiedniu 22-go maja, przyjęty został, jak się zdaje, w większej części prowincij niemieckich za podstawę programów wyborczych. W niższej Austrji stronnictwo klerykalne jest po wsiach najruchliwsze. Oprócz tego w Wiener-Neustadt czynną jest agitacja socjalno-demokratyczna. W Wiedniu, gdzie pierwsze zgromadzenie wyborcze odbędzie się 2-go czerwca, zaprzątają się mocno ułożeniem list kandydatów. Towarzystwo niemieckie, którego kierunek polityczny zdefinjowany został jasno w programie wiedeńskim, ułożonym przez stronnictwo niemiecko-austrjackie, przybrało także postawę względem przyszłych wyborów, zamianowało bowiem na swem ostatniem posiedzeniu komitet do szerzenia agitacji wyborczej. Komitet ten, złożony tymczasowo z dziewięciu członków, ukonstytuował się już. Izba handlowa wiedeńska odbędzie w tym tygodniu naradę w przedmiocie wyborów. W Gracu ukonstytuował się komitet wyborczy dla całej Styrji, który wydał już odezwy. We Lwowie odbędzie się 8-go czerwca zgromadzenie przedstawicieli wszystkich stronnictw. Wezwania na to zgromadzenie podpisane są przez Szymona Samelsohna, Franciszka Smolkę i Florjana Ziemiałkowskiego. (*Nordd. A. Z.*)

* (A r e s z t o w a n i a w P r a d z e). O ostatnich aresztowaniach w Pradze, *Prager Ztng* pisze:

Od czasu procesu Kerber'a o zdradę stanu, znajdowano niejednokrotnie na ulicach miasta Pragi plakaty treści rewolucyjnej. Z początku bywały one tylko pisane, potem zaś częścią drukowane. Lecz 24 maja znaleziono już takie plakaty, które pochodziły widocznie z drukarni potajemnej. Zaczęto śledzić bacznie za pewnemi osobistościami, które zostawały przedtem w ścisłych stosunkach z Kerber'em i jego spólnikami i które brały udział w manifestacjach politycznych rozmaitego rodzaju. Pomimo iż powzięto co do wielu z nich powody do podejrzeń, że należą oni do towarzystwa sekretnego, pomimo to takowe nie wydawały się dostatecznemi dla wytoczenia im procesu. Wszelkie usiłowania władzy czuwającej nad bezpieczeństwem publicznem w celu ujęcia na uczynku szerzycieli plakatów, nie doprowadziły w ciągu kilku miesięcy do żadnego rezultatu. Traf chciał, że 24-go maja w nocy jeden z ajentów policyjnych ujął syna młynarskiego Franciszka Nowotnego z Pragi w chwili właśnie, gdy ten trzymał w ręku plakat. Ponieważ nie chciał on oddać takowego, przeto został on odprowadzony natychmiast do aresztu. Po dokonaniu rewizji powzięto wskazówki do dalszych poszukiwań. Dnia 26-go maja z rana dokonaną została rewizja w mieszkaniu farmaceuty Fryderyka Burghardta, u którego znaleziono w szufladzie prasę drukarską ręczną i na niej złożone już proklamacje rewolucyjne, oraz 6 do 8 plakatów złożonych rozmaitem pismem, oraz farbę drukarską, poezje i częścią zaczęte, częścią zaś wydrukowane już plakaty treści bardzo kompromitującej. Aresztowano natychmiast Burghardta. Ma on około 22 lat wieku, był w roku zeszłym ochotnikiem jednorocznym i bawił w Pradze dla złożenia egzaminów. Tegoż dnia policja przedsięwzięła rewizje w innych także mieszkaniach w Pradze i aresztowała pewną liczbę osób. Przekonano się o istnieniu w Pradze towarzystwa pod nazwą „Blanik", którego członkowie drukowali i szerzyli plakaty. Powiadają, że towarzystwo pomienione ma rozgałęzienia na prowincji i zamierzało wywołać jawny rokosz. Aresztowano ogółem ośm osób. Oprócz wyż wymienionych po nazwisku, znajdują się pomiędzy niemi kandydat do stanu nauczycielskiego, Wykutil, maszynista Kankowski, oraz uczniowie z wyższej szkoły realnej J. Fiala, Wilczek i Rehak. Odesłano już ich do sądu krajowego i przystąpiono do śledztwa. — W tym samym przedmiocie pisze korespondent *Wanderera*: Znane są dotąd władzy nazwiska piętnastu członków towarzystwa sekretnego. Z tych aresztowano dziewięciu, reszta zaś, będąc wczas, jak się zdaje, ostrzeżoną, zdołała ratować się ucieczką. *(Nordd. A. Z.)*

Francja.

* (Projekta do praw). Rząd francuzki zawiódł się w swych oczekiwaniach, że przez złożenie projektu do prawa w przedmiocie wyboru merów i ich adjunktów z łona rad miejskich, zasłuży sobie na wdzięczność sfer liberalnych. Stronnictwo liberalne jest niezadowolone z tego projektu do prawa, takowy bowiem pozostawia jeszcze rządowi wybór merów, zamiast co by ten wybór miał być dokonywany przez sameż rady miejskie. Złożono już w tym względzie w ciele prawodawczem znaczną liczbę petycji. Co się zaś tyczy prawicy, jest ona ciągle niezadowolona z projektu do prawa o obniżeniu płacy tych senatorów, którzy będą odtąd mianowani. Senat okazuje również niezadowolenie z tego, że rząd, przed złożeniem tego prawa, tak blizko obchodzącego senat, nie porozumiał się wpierw z tym ostatnim. Ze swej strony rada stanu, która obawia się również obniżenia płacy jej członków, jest niezadowolona z tego, że rząd, wbrew osnowie artykułu 31 uchwały senatu z 21 maja 1870 roku, nie zakomunikował wpierw radzie stanu tego prawa dla zasięgnięcia jej zdania. Ta ostatnia wersja musi być prawdziwą, albowiem *Journal officiel* z 1-go czerwca ogłasza dekret, udzielający poniekąd odpowiedź na to użalanie się. W dekrecie tym powiedziano, że jakkolwiek rząd powierza zwykle radzie stanu opracowanie projektów do praw, pomimo to zastrzega sobie w wypadkach naglących składanie takowych wprost w senacie lub w ciele prawodawczem. *(Nordd. A. Z.)*

* (Sprawa lewicy.—P. Cernuschi. — Królowa Krystyna). *Paryż, 31 maja*. Sprawa lewicy konstytucyjnej stoi jeszcze ciągle na tym samym punkcie. Niektórzy jednak członkowie małej falangi zebranej w około p. Ernesta Picarda, zaczynają odstępować od swojego wahania się. Donoszą o odbyciu się konferencji przy pojednawczych oznakach u p. Grévy, w celu zapobieżenia stanowczemu rozdwojeniu pomiędzy obydwoma żywiołami opozycji. — Wiadomość o blizkim powrocie p. Cernuschi do Francji nie potwierdziła się.—*Journal du Havre* donosi, że królowa Marja-Krystyna hiszpańska przybyła w sobotę wieczorem z Paryża do Havru. Zamieszka ona przez kilka miesięcy w swojej willi Mondesser w Saint-Adresse. *(La Fr.)*

Włochy.

* (Bandyci). *Giornale di Napoli* powiada, że pogłoski o ukazaniu się bandytów w Castellamare są przesadzone. Oliva, jeden z przewódców, uwija się w prowincji z czterema tylko ludźmi. Ścigany jest on nieustannie przez wojska. W prowincji Kalabrji znajduje się na teraz tylko 17 bandytów, którzy dostaną się zapewne wkrótce w ręce wojsk. W reszcie Włoch panuje zupełna spokojność. *(Jour. de St. Pet.)*

Hiszpanja.

* (Unja iberyjska). *Nord* z 31 maja pisze: Co do projektów unji iberyjskiej, gabinet madrycki odpowiedział spiesznie na energiczną protestację izby portugalskiej szeregiem zaprzeczeń. Poseł hiszpański w Lizbonie doręczył w d. 24 maja księciu Saldanha notę, w której powiedziano: „Upoważniony dziś do tego w zupełności, oświadczam ponownie w imieniu mojego rządu, że naród hiszpański szanuje i szanować będzie samoistność narodu portugalskiego zgodnie z dowodami prawego postępowania okazywanemi dotąd, i nawet w tej nocie, którą napisałem dla dowiedzenia raz jeszcze rzetelnego szacunku, jaki zajmuje Hiszpanję dla drażliwości patrjotyzmu portugalskiego, która może być podniecona przez intrygi". Oświadczenie to jest stanowcze, ale obawiać się należy, czy wywrze ono ten skutek jakiego oczekują jego twórcy, gdyż w Portugalji wiedzą o tem, że unja iberyjska, jak sam poseł hiszpański przyznał w pierwszej swojej nocie, „jest marzeniem licznego i bardzo czynnego stronnictwa, agitującego z obu stron granicy, mianowicie w Hiszpanji, gdzie chciałoby ono z Portugalji utworzyć sobie stopień do wzniesienia się, i broń do osiągnięcia władzy". Znane są także obecnie oświadczenia pod tym względem wypowiedziane w d. 24 maja przez marszałka Prima w kortezach. Pomimo najszczerszej chęci niepodobna upatrywać w dwuznacznych wyrazach prezesa rady ministrów co innego, jak tylko roztropne i dyskretne uświęcenie przez rząd zasady stronnictwa iberyjskiego.

* (Zniesienie niewolnictwa). Na zasadzie projektu o zniesieniu niewolnictwa, odczytanego w kortezach, oswobodzeni zostają: niewolnicy urodzeni od września 1868 r.; niewolnicy należący do zbuntowanych właścicieli w. Kuby, których majątki zostały skonfiskowane; niewolnicy którzy dopomagali armji hiszpańskiej, niewolnicy należący do państwa, niewolnicy którzy posiadają pewną sumę pieniędzy dla ostatecznego ustalenia się. Właściciele niewolnic obowiązani będą karmić ich dzieci aż do szesnastego roku życia. *(La Fr.)*

Turcja.

* (Odwiedziny książęce). Z Konstantynopola donoszą pod datą 14-go maja: „Księżna sasko-koburgska, oraz hrabia i hrabina Paryża i książe de Penthievre, w towarzystwie licznego orszaku, bawią w tej chwili w gościnie w naszem mieście. Dostojni podróżni stanęli w hotelu angielskim, w Pera." *(Jour. de St. Pet.)*

Grecja.

* (Bandyci). Nie potwierdziła się niestety pogłoska, jakoby ujęto resztę bandy Arvanitis'a; wszelakoż natrafiono na jej ślad. *(Nordd. A. Z.)*

Danja.

* (Nowy gabinet). *Nord* z d. 31 maja pisze: Berlińska *Nordd. Allg. Z.* zamieściła korespondencję z Kopenhagi, podającą niektóre szczegóły o prezesie nowego gabinetu duńskiego. „Hr. Holstein, powiada korespondent pruskiego dziennika ministerjalnego, bierze udział w sprawach publicznych od lat kilku dopiero. Jest on członkiem volksthingu. W zeszłym roku był on prezesem komitetu zarządzającego wystawą rolniczą w Kopenhadze i przy spełnianiu tych obowiązków zjednał sobie ogólne sympatje. Jest on lepszym mówcą niż hr. Frejs i z pewnością nie jest mniej zdolnym od tego ostatniego do kierowania sprawami publicznemi; jako członek rigsdagu oswojony jest on z pracami prawodawczemi, jakiemi parlament się zajmuje, a „stronnictwo włościan" (tworzące większość) nie jest mu nieprzyjaznem. Ważnem jest to, że udało mu się wynaleźć do różnych wydziałów tak zdolnych jak sam specjalistów." Ciekawą jest rzeczą, jakie wrażenie wywrze w Berlinie skład nowego gabinetu duńskiego. Z tego to powodu powtórzyliśmy ocenienie hr. Holstein przez *Nordd. A. Z.* Jak widać, ocenienie to jest dla niego przychylnem. Ciekawem jeszcze, co powie dziennik półurzędowy berliński na obecność w gabinecie pp. Holsteina, Halba i Kriegera.

Anglja.

* (Bil agraryjny i fenjeni). Angielska izba gmin odpowiedziała wspaniałomyślnie na ostatnie przedsięwzięcia awanturnicze fenjenów w ten sposób, że przyjęła stanowczo 31-go maja, w trzecim odczycie, bil agraryjny dla Irlandji, który czyni zadosyć licznym użalaniom się ludności irlandzkiej. Rząd angielski polecił p. Thornton'owi, swemu posłowi w Waszyngtonie, wynurzyć rządowi Stanów Zjednoczonych zadowolenie z powodu środków przedsięwziętych przez ten ostatni przeciw fenjenom. Zdaje się, że plany napastnicze fenjenów mogą być uważane na teraz jako całkiem zaniechane. Bandy fenjeńskie nie przekraczały już więcej granicy kanadyjskiej; przeciwnie, wzdłuż granicy tej panuje na teraz tak wielka spokojność, że milicje kanadyjskie zaczynają wracać do swych ognisk. *(Nordd. A. Z.)*

Ameryka.

* (Uśmierzenie powstania). Konsulat jeneralny rzeczypospolitej Venezueli w Paryżu zakomunikował dziennikom następującą depeszę: „Powstanie w Venezueli zostało ukończone. Jenerał Blanco stał się panem sytuacji. Jenerał Falcon, który opuścił niedawno Paryż ażeby wrócić do swojej ojczyzny, zmarł w Martynice 29-go kwietnia. *(Jour. de St. Pet.)*

Afryka.

* (Nabycie broni). *Wanderer* otrzymał przez Belgrad wiadomość z daty 22-go maja, że za pośrednictwem p. Buttlera, członka kongresu Stanów Zjednoczonych, wice-król Egiptu nabył w Ameryce północnej znaczną ilość dział i amunicji. *(Jour. de St. Pet.)*

Azja.

* (Uroczystość spalenia zwłok). *Patrie* pisze, że otrzymała listy z Bangkok, z 28-go marca, obejmujące opis uroczystości spalenia zwłok ostatniego króla sjamskiego. Uroczystość te trwały 20 dni. Po śmierci króla, pogrzeb jego odbywa się niezwłocznie z nadzwyczajną okazałością, w rok zaś potem, zwłoki jego palone są z wielką uroczystością; popioły, złożone do urny złotej, przenoszą się procesjonalnie na łodzie królewskie, które płyną w górę rzeki, do której wyrzucają się one w miejscu, w którem wody uchodzą za święte. W tym roku uroczystość ta odbyła się 20 marca, w obecności króla, regenta i całego dworu i wśród licznie zgromadzonego ludu. Wysokość stosu, na szczycie którego złożone były zwłoki zmarłego króla, wynosiła 30 metrów. *(Jour. de St. Pet.)*

Przyrządy towarzystwa pielęgnowania ranionych i chorych wojskowych, na wystawie wszechrosyjskiej płodów fabrycznych.

(Artykuł wzięty z *Golosa*).

Pod względem rozmaitości przedmiotów, nowości rzeczy i pożyteczności zakładu, towarzystwo pielęgnowania ranionych i chorych wojskowych zajmuje na wystawie tak wysokie stanowisko, że należy szczegółowie poznać wystawione przezeń przedmioty. Zresztą towarzystwo postarało się wezwać uzdolnionego ucznia akademji medyczno-chirurgicznej do objaśniania gościom znaczenia i urządzenia rozmaitych przyrządów do podawania pomocy tak w czasie wojny jako też pokoju w nieprzewidzianych wypadkach, jako to: pożaru, eksplozji prochu i t. p. Miawszy sposobność poznania szczegółów tej wystawy, sądzimy za pożyteczne podać tu krótki opis wystawionych przez pomienione towarzystwo przedmiotów. Z poprzedniego zawiadomienia towarzystwa wiadomo, że w liczbie wystawionych przedmiotów znajdują się niektóre należące do towarzystwa, najwyżej zatwierdzone i przyjęte w wojsku, a niektóre należące do intendentury i do muzeum akademji medyczno-chirurgicznej, utworzonego przez zasłużonego profesora Zabłockiego. Z pomiędzy przedmiotów należących do towarzystwa, niektóre wyrobione zostały w Rosji, a niektóre nadesłano z zagranicy, wszystkie zaś zebrane zostały staraniem pięciu komitetów damskich. Prócz tego, p. Apelius, z Rygi, wystawił niektóre przedmioty własnego pomysłu. Towarzystwo pielęgnowania ranionych umieściło swe przedmioty obok oddziału chemicznego, a także w oddziale wagonów i powozów; wystawione przezeń przedmioty, których główny skład znajduje się w gmachu ministerstwa dóbr rządowych, są następujące: powozy i nosze, łóżka, utensylja operacyjne, leki lazaretowe, bielizna i wagony kolei żelaznych. Pośrodku wystawy towarzystwa umieszczo-

ny jest namiot z pięcioma łóżkami i pościelami nadesłanemi z pięciu komitetów petersburgskich. Po obu stronach namiotu stoją dwa konie, roboty Gejzera, z siodłami, do których przyczepione są po dwa krzesła juczne, lub po dwa łóżka. Taki sposób przewożenia rannych używany jest w Algierji; lecz koni zastępują tam mułami, które są silniejsze od koni, ale za to mają tę wadę, że są uparte. Co się tyczy łóżek jucznych, sposób zastosowania ich jest niedogodny z powodu ciężaru (około sześciu pudów), oraz dla tego, że chorzy podlegają znacznemu trzęsieniu. Taki sposób przewożenia można tylko używać w razach kiedy na górzystej miejscowości i w szybkości pochodu wojska nie mogą ciągnąć za sobą wielkiego obozu. Z pomiędzy ruskich wynalazków zwraca uwagę dwukołowa taczka znakomitego chirurga Pirogowa, do której przymocowane są nosze z przykryciem z płótna żaglowego. Taczka z kołami, noszami i siedzeniami, rozbiera się i z łatwością pakuje się na dwukonnej podwodzie, na której może się mieścić 12 takich taczek, stanowiących cały komplet jednej kompanji sanitarnej. Koszt takiej taczki, uznanej za bardzo praktyczną, wynosi od 45 do 50 rs. Używana w Prusiech dwukołowa taczka zakonu joanitów (byłego zakonu braci jerozolimskich) z krytem siedzeniem w kształcie kolaski, z obu końców taczki spuszczone są podpory, utrzymujące taczkę w razie potrzeby, przyczem koła podnoszą się na pół werszka od ziemi. Wózek ten, obejmujący łóżko z noszami, jest lekki i łatwy do poruszania, tak, że dyliżans z rannemi może za sobą ciągnąć 8 takich taczek. Oprócz tych dwóch taczek jest jeszcze rozbierana taczka z noszami, pudłem plecionem, zakrytem, i wysuwanemi rączkami. Wystawiona przez p. Apeliusa taczka zrobiona jest na model taczki Nejdorfera, z dwoma miejscami, jedno dla półleżącego, z przykryciem, a drugie dla siedzenia. Nie można twierdzić, aby taczka ta była dogodna, szczególniej w porównaniu z taczką Pirogowa, ale zrobiona jest doskonale. Przytem p. Apelius wystawił składane łóżko wiszące z materacem, krzesło—nosze—łóżko, składane łóżko, materac dla ciężko ranionych, nosze płócienne i t. d.

Należy także zwrócić uwagę na tyrolską taczkę Fischera (Heilderberg), z przyczepionemi u dołu płozami, które wkładają się na koła w czasie przejścia przez góry śniegowe lub po lodzie. Niektóre powozy wystawione są w modelach: naprzykład, wagon szpitalny z wiszącemi pośrodku 12 łóżkami, żelazna kuchnia podróżna z jadalnią, i model ambulansu pułku ułanów gwardji na 10 siedzących lub 6 leżących rannych (prywatnego wystawcy Sorokina). Okryta płótnem żaglowem taczka składana o nizkich kołach, do podawania pomocy w czasie pożaru. Z wystawionych łóżek i noszy wspomniemy następujące: składane łóżko drewniane (roboty wjatskiej), mocne, lekkie i małej objętości; nosze kryte, na resorach, mogące bardzo dogodnie mieścić się na wozie; różne nosze z płótna żaglowego z szlejami i bez nich, do przenoszenia na małą lub dalszą odległość; nosze te zwijają się i zajmują mało miejsca. Między rekwizytami operacyjnemi zwraca uwagę stół wynalazku p. Poselcera, pomocnika lekarskiego, do nakładania przepasek i leczenia wywichnień. Główną zaletą tego stołu jest to, że operowany może być podnoszony na poduszkach do góry, co znacznie ułatwia operację, oszczędza cierpienia chorego, skraca trwanie operacji, a co ważniejsza, wymaga mniej obcej pomocy. Przy naciąganiu wywichnień na stole p. Poselcera, dokładność operacji i stopniowego naciągania reguluje się zapomocą znajdującej się u dołu podziałki, wskazującej linje naciągania. Przy tym stole znajduje się także składana deska do prostowania zastarzałych wywichnień stawu goleniowego. W dwóch wielkich witrynach rozłożone są odznaczające się pięknością i dobrocią materjałów środki opatrywania chorych, jako to: szarpie różnego gatunku, bandaże, przepaski, szlafmyce, bielizna i kompresy. Objekta te, które zbytecznie byłoby szczegółowo opisywać, są tak piękne, jak tylko mogą być płody pracy, dla szczytnego celu pielęgnowania rannych. Do tej kategorji należą także tornistry z przewiązkami, ważące 20 funtów, noszone przez służbę towarzystwa; ręczne torby francuzkie, angielskie torby felczerskie, rozmaite przyrządy do utrzymywania złamanych kości, począwszy od słomkowych z czasów wojen napoleońskich, aż do drócianych; turnikiety, narzędzia do leczenia poprzecznego złamania czaszki goleniowej p. Pelikana (bardzo praktyczny przyrząd, zastępujący dawne proste sposoby tej ciężkiej operacji), noże do amputacji, nogi sztuczne i t. d. Wiele tych ostatnich należy do muzeum akademji medyczno-chirurgicznej, obejmującego przeszło 20,000 przedmiotów. Do akademji należy także angielska apteka polowa i przyrząd chirurgiczny roboty nadwornych chemików Sevori i Moora, którzy otrzymali medal na wystawie londyńskiej 1862 r. W dwóch pudłach plecionych, obszytych w skórę cielęcą, zawiera się wszystko, co tylko mogli wymyślić ludzie najpraktyczniejszego narodu w świecie. Przezierając tę aptekę, zdumiewać się przychodzi z jaką rozwagą umieszczono w tak małej objętości taką masę przedmiotów. Oprócz wybornych narzędzi i znacznej ilości lekarstw, spirytusu i wody dystylowanej, nie przepomniano tu żadnej drobnostki: są tu naprzykład pudełko z zapałkami, dwa lichtarze składane i dwadzieścia cztery świec woskowych, pióra stalowe, opłatki, sygnaturki, nici, korki, flaszeczki, pudełka do pigułek, tabliczka pigułkowa z podziałkami, latarka składana, basong, wata prasowana, grajcarek z buwarem, odkrętką i haczykiem, herbata, cukier, kawa, kakao ze śmietanką w konserwie, arowrot i t. d. Oba kosze, w których mieści się cała apteka polowa, rozkładają się i formują stół, na blacie którego przylepiony jest spis wszystkich artykułów aptecznych, ważących około pięciu pudów i mieszczących się w juku na jednego konia. Takie apteczki potrzebne są nietylko dla kompanij sanitarnych, ale nawet każdemu lekarzowi, znajdującemu się w miejscach, gdzie nie ma aptek, zwłaszcza że koszt jednej apteczki Sevori i Moora wynosi tylko 300 rubli. Podług tego wzoru urządzona jest apteka, należąca do komisji pociągów wojskowych, która pięknością roboty i dobrocią materjałów przechodzi angielską aptekę.

O handlu portu odeskiego w r. 1869.

(Artykuł wzięty z *Goń. Urzęd.*)

I. *Handel wywozowy.* Ogólny obrót handlu wywozowego portu odeskiego w roku 1869 wynosił 24,755,075 rs., w porównaniu z rokiem 1868 mniej o 3,626,314 rs. W roku zeszłym wywieziono zagranicę zboża na 14,431,993 rs., czyli 1,564,237 czetw., co w porównaniu z wywozem 1868 r. wynosi mniej 2,976,420 rs., czyli 397,359 czetw. Całe zatem zmniejszenie wywozu innych artykułów wynosi tylko 649,894 rs. Ponieważ urodzaj zboża, z wyjątkiem niektórych miejscowości południowej strefy kraju noworosyjskiego, był w roku zeszłym dostateczny, przeto zmniejszenie wywozu zboża przypisać należy zbiegowi nieprzyjaznych okoliczności, mianowicie sztucznemu wpływowi handlu wywozowego, pod jakim tenże znajdował się w pierwszych trzech kwartałach roku, skutkiem czego zdarzały się nawet wypadki, że zboże zakupowano w tutejszych kantorach po cenach wyższych od cen praktykowanych wówczas na rynkach zagranicznych. Rozumie się samo przez się, że taki nienormalny stan, wywołany z jednej strony przez przesadzone oczekiwania korzystnego odbytu zakupionych po wysokiej cenie zapasów, a z drugiej, przez zakupowanie zboża po wysokiej cenie dla ładowania przybyłych do portu tutejszego zafrachtowanych statków, musiał sprowadzić dotkliwe straty dla tutejszego handlu. Oczekiwania wywozu wielkich rozmiarów, z powodu spodziewanego nieurodzaju zagranicą, spełzły na niczem. Gdy we wrześniu zbiory zagraniczne wyjaśniły się, a porty angielskie przepełniły się zbożem z Ameryki, zapotrzebowanie naszego zboża zmniejszyło się i ceny onego szybko zaczęły spadać. Dalszy wywóz zboża przy tak niekorzystnych warunkach połączony był ze stratą, i znaczne zapasy zboża, przeznaczonego na wywóz zagranicę w roku zeszłym, pozostały w tutejszych składach w oczekiwaniu przyjaźniejszych okoliczności. Tym sposobem do 1 stycznia tego roku w tutejszych magazynach zbożowych nagromadziło się 168,000 czetw., co w porównaniu z ilością produktów będących na składzie w r. 1868, wynosi powiększenie zapasu o 541,500 czetwierti. Oprócz zboża wywieziono w roku 1869: łoju bydlęcego 221,707 pud. 92 funt. na 1,108,537 rs. (w roku 1868—212,477 pud. na 1,111,269 rs.); spirytusu zbożowego 35,761 pud. na 150,196 rs. (w roku 1868—64,646 pud. na 271,514 rs.); bydła wołów i krów 10,761 szt. na 430,440 rs. (w roku 1868—6,464 szt. na 258,560 rs.); koni 376 szt. na 30,080 rs. (w roku 1868 — 191 szt. na 15,280 rs.); owiec i innych zwierząt domowych 10,498 szt. na 31,494 rs. (w roku 1868—7,628 szt. na 25,150 rs.); wełny owczej 306,114 pud. 1 funt. na 3,857,036 rs. (w roku 1868—292,733 pud. na 3,688,226 rs.). Powiększenie wywozu wełny przeszło o 13,000 pud. nastąpiło skutkiem powiększenia zapotrzebowania zagranicznego i podwyższenia ceny tego produktu. Za główne powody tego pomyślnego handlu wełnianego uważać należy zmniejszenie produkcji wełny w Australji i rozwinięcie przemysłu w ciągu kilkoletniego pokoju w Europie. Korzystając z tych okoliczności, kupcy nasi, którzy zakupili wełnę pierwszej strzyży po umiarkowanej cenie, sprzedali ją zagranicą z wielką korzyścią. Prócz tego artykuły wywozu stanowiły: powrozy i liny, świece łojowe i inne towary. Monety wywieziono: złota na 36,868 rs. 22½ kop. (w roku 1868 na 12,485 rs. 38 kop.); srebra na 4,562 rs. 65 kop. (w roku 1868 na 1,763 rs.). Wywieziono zatem w r. 1869 monety więcej niż w roku 1868 na 27,209 rs. 49½ kop. Ceny zboża w roku 1869 były następujące: pszenica ozima od 8 rs. do 12 rs. 20 kop., sandomirka od 8 rs. do 12 rs. 25 kop., girka od 8 rs. do 11 rs. 60 kop., arnautka od 8 rs. 25 kop. do 10 rs. 37½ kop.; żyto od 6 rs. do 7 rs.; kukurydza od 5 rs. 35 kop. do 6 rs. 75 kop.; jęczmień od 4 rs. 60 kop. do 5 rs. 25 kop.; owies od 3 rs. 97 kop. do 4 rs. 25 kop.; siemie lniane czyszczone i nieczyszczone, od 12 rs. 25 kop. do 13 rs. 85 kop.; rzepak od 6 rs. do 6 rs. 82 kop.

II. *Handel przywozowy.* Obrót przywozu towarów zagranicznych w roku 1869 wynosi 27,476,770 rsr., w porównaniu z przywozem 1868 roku więcej o 5,936,558 rsr. Jeżeli obroty naszego handlu wywozowego, pod wpływem nieprzyjaznych okoliczności, nie odpowiadały oczekiwaniom handlujących, to operacje handlu przywozowego z każdym rokiem rozszerzają się. Tak, w roku zeszłym, pomimo nizkiego kursu, powiększył się przywóz wszelkich prawie główniejszych towarów kolonjalnych, fabrycznych i innych; jeżeli zaś zmniejszył się co do niektórych artykułów, nastąpiło to jedynie z przyczyn szczególnych czyli specjalnych, o których powiemy niżej. Istotne powody pomyślnego stanu handlu przywozowego należy przypisać głównie dwom ważnym wypadkom: a) zmniejszeniu podług nowej taryfy cła przywozowego, skutkiem czego cena wielu towarów znacznie się zniżyła; b) pobudowaniu w kraju nowych kolei żelaznych, z urządzeniem których nastała możność korzystnego zbywania towarów zagranicznych wewnątrz Rosji. Niepodobna także przemilczeć o spodziewanem rozwinięciu operacij handlowych z powodu otwarcia w roku zeszłym kanału Suezkiego. Można wnosić, że po ostatecznem urządzeniu tej nowej komunikacj, Odesa, dzięki jeograficznemu swemu położeniu i handlowemu znaczeniu, stanie się głównym składem kolonjalnych towarów dalekiego wschodu, jakie dotąd drogo opłacamy na rynkach Anglji i Holandji. W niedalekiej przyszłości towary te będą mogły przychodzić do Odesy wprost z miejsca produkcji, a ztąd, jako z głównego punktu handlu przywozowego, przesyłane będą kolejami żelaznemi w głąb Cesarstwa dla zbywania po cenie daleko niższej od dotychczasowej. W roku 1869 przywieziono do portu odeskiego: Cukru tłuczonego 19 pudów 11 funt., w głowach 8 pud. 24 funt.; herbaty 25,255 pud. 23 funt. W porównaniu z r. 1868 przywóz herbaty powiększył się o 4,164 pud.; powiększenie to tłumaczy ta okoliczność, że ceny herbaty zagranicą zniżyły się prawie o 30%, i że napój ten stopniowo upowszechnia się w południowej Rosji i staje się prawie konieczną potrzebą we wszystkich klasach ludności. Kawy przywieziono 83,929 p. 9 f. Zwiększenie przywozu kawy wynoszące 45,538 pud., nastąpiło: *a*) z powodu zniżenia ceny tego produktu zagranicą o 40%; *b*) rozszerzenia sieci kolei żelaznych, które podały możność korzystnego zbytu towaru wewnątrz Rosji; *c*) zniżenie cła od kawy na 1 rs. 25 kop. od puda. Łączność tych przyczyn sprowadziła znaczne zniżenie ceny i widoczne powiększenie konsumcji kawy. Ryżu przywieziono 188,762 pud. 30 f. Przywóz ryżu powiększył się o 80,617 pud., głównie z powodu zniżenia zagranicą ceny tego produktu o 20%. Oliwy przywieziono 213,991 pud. 11 f. Przywóz oliwy powiększył się o 93,313 pud., do czego, oprócz powyższych przyczyn, podała powód ta okoliczność, że cena oleju ruskiego, z powodu nieurodzaju nasion i wysyłania oleju z nasienia słonecznika zagranicę, podwyższyła się prawie w dwójnasób, tak, że teraz oliwa zagraniczna jest tańszą od ruskiej i przystępniejszą do używania na pokarm od oleju słonecznika. Wina przywieziono 51,894 p. 24 f.; greckiego, które przed rokiem 1869 wykazywane było łącznie z innemi, 24,984 p. 14 f. Przywóz wina zwiększył się o 22,784 p., a to z powodu większego przywozu wina greckiego, którego cena skutkiem zniżenia cła także się zniżyła. Trunków spirytualnych—4,258 p. 15 f.; porteru i piwa—2,305 p. 32 f. Fruktów świeżych i suchych—594,066 p. 11 f. Bardzo znaczny przywóz fruktów, przewyższający zeszłoroczny przeszło o 400,000 pudów, nastąpił w skutku możności korzystnego zbywania ich koleją żelazną w Rosji. Tytoniu w liściach—39,310 p. 32 f., w cygarach—

348 p. 18 f. Zniżenie cła od tytoniu (2 ruble od puda) przyczyniło się do powiększenia przywozu tego produktu o 16,340 pudów, prócz cygar, których przywóz także się powiększył o 16 pudów. Sera—10,145 pud. 18 funt. Bawełny—4,528 pud. 38 funt. Powiększenie przywozu bawełny, wynoszące 672 pudów, należy przypisać prócz korzystnego odbytu jej w Rosji, lichemu gatunkowi bawełny kaukazkiej, która nie może konkurować z zagraniczną. przędzy bawełnianej — 10,930 pudów. Wyrobów bawełnianych—10356 pud. 16 fun.; jedwabnych — 783 p. 12 f.; wełnianych—8658 p. 25 f.; lnianych—8,882 pud. 30 fun.; płócien i chustek lnianych — na 125,848 rs.; odzienia i bielizny robionej—na 126,854 rs. 76 k. Jedwabiu przędzonego — 78 p. 25 f. 12 zoł. Żelaza 1,187,348 p. 6 f. Zmniejszenie przywozu żelaza, wynoszące 639,974 pudy tłumaczy się ukończeniem kolei żelaznych w południowej Rosji, na które używane było żelazo przywożone w poprzednich latach. Machin— 2,711 pak. Obłożenie machin cłem podług nowej taryfy, zmniejszyło ich przywóz o 14,330 pak. Ołowiu — 34,404 p. 9 fun. Cyny—2,422 pud. 23 fun. Węgla kamiennego — 5,538,818 p. 4 fun. Powiększenie przywozu węgla kamiennego wynosi tylko 538,297 pud., pomimo zwiększonej potrzeby materjału palnego na kolejach żelaznych i parostatkach; nieznaczne to powiększenie jest skutkiem stagnacji handlu wywozowego i małej ilości przybywających statków, zabierających częstokroć węgiel zamiast balastu. Naczyń fajansowych i porcelanowych—49,318 p. 32 f.; skór wyprawionych—2,309 p. 23 f.; mebli drewnianych — 17,178 p. 14 f.; fortepjanów i innych instrumentów muzycznych—390 p. 308 sztuk; powozów — 919 sztuk. W ogóle przywieziono w roku 1869 za 27,476,770 rs.; prócz tego monety: złota za 347,018 rs. 55 k. (w r. 1868 za 1,208,540 rs. 59 kop.); srebra za 77,790 rs. 30 k. (w r. 1868 za 37,183 rs. 75 k.); biletów kredytowych na 2,066,022 rs. (w roku 1868 na 2,569,191 rs.). Razem na 2,490,830 rs. 75 k. (w r. 1868 na 3,814,915 rs. 14 k.). W r. 1869 przywieziono monety mniej niż w roku 1868 o 1,324,084 rs. 39 k. W ogóle zaś w roku zeszłym przywieziono pieniędzy więcej niż wywieziono—na 2,449,400 rs. $42\frac{1}{2}$ k.

PRZEWODNIK WARSZAWSKI

Warszawa,
dnia 22 Maja (3 Czerwca).

Kalendarz.

W sobotę 23 maja (4 czerwca), — św. Saturnina pap. i Opata bisk. — Słońce wsch. o godz. 3 min. 44; zach. o godz. 8 min. 12.

W niedzielę 24 maja (5 czerwca), — **Zesłanie Ducha Świętego**. — Słońce wsch. o godz. 3 min. 44; zach. o godz. 8 min. 13.

Stan pogody.

Dziś z rana ciepła + 9.°3 R.

Wczoraj.	o g. 7 z rana.	o g. 1 po poł.
Barometr w milimetrach	745.2	745 4
Termometr Reaumura	+10 1	+13.°7
Stan nieba	pochmurny.	pochmurny

Największe ciepło + 15,°0 R. Najmniejsze ciepło + 8,°4 R.

Wysokość wody na Wiśle stóp 2 cali 8.

Widowiska.

WIELKI TEATR. — *Dziś*, w piątek, komedja w 2-ch aktach, **Trefniś**. — Osoby: Książę Ferrary—p. *Swieszewski*; Margrabia de Casteli, szambelan — p. *Boczkowski*; Maryni, jego sekretarz—p. *Grzywiński*; Hugo Bambetto, bakałarz — p. *Rapacki*; Paola, jego siostrzenica—panna *Gilska*; Zuzanna, gospodyni Bambetta—pani *Mazurowska*; Diavolini, trefniś z Bergamo — p. *Dąbrowski*; Pucinello, trefniś z Medjolanu—p. *Szober*; Trzech radców—pp. *Adler*, *Mroziński* i *Jejde*; Woźny — p. *Dobrowolski*; Pocztylion—p. *Krupiński*;—komedjo-opera w 1 akcie, **Portrety kochanka i męża**. — Osoby: Desire Colombin — p. *Tatarkiewicz*; Anna Eurand— pani *Bakałowicz*; Kasper, garson—p. *Jejde*;— monodram w 1 akcie, **Chcesz się żenić przyjacielu, to się żeń!** — Osoby: Czesław, dojrzały kawaler—p. *Chomiński*; Rózia (za sceną)—panna *Rybicka*. (Po cenach teatru rozmaitości). — *Jutro*, w sobotę, opera **Bal maskowy**. — *Wczoraj*, we czwartek, dawano operę **Piękna Helena**, było osób 548.

TEATR ROZMAITOŚCI. — *Jutro*, w sobotę, komedje **Wdowa niepocieszona** (1-y raz), **Czuła struna**.

DOLINA SZWAJCARSKA.—*Dziś i codziennie*, **Koncert** pod dyrekcją Józefa *Straussa*, z własną orkiestrą z Wiednia.—*Jutro*, w sobotę: —I. Uwertura z op. „Maritana", Wallacego; Pieśń bez słów (N. 37), Mendelsohna-Bartholdy; Friedenspalmen, walc Józefa Straussa; Marsz z op. „Ruiny Aten", Beethovena.—II. Uwertura z op. „Joanna d'Arc", Balfego; Reverie (na orkiestrę), Vieuxtempsa; Künstlerleben walc, Jana Straussa; Finał z op. „Mojżesz", Rossiniego.—III. Uwertura z op. „Oberon", Webera; Margueritta-polka franc., Józefa Straussa; Scena i unisono z opery „Afrykanka", Meyebeera; For ever, schnell-polka, Józefa Straussa.— Początek o godzinie 6-ej. — Cena wejścia kop. 20. — *Wczoraj*, było osób 400.

GABINET ZOOLOGICZNY (w pałacu Kazimierowskim).—*Otwarty* **w Niedziele i Czwartki**.

MUZEUM SZTUK PIĘKNYCH (w pałacu Kazimierowskim), w pawilonie na lewo, we **Czwartki i Niedziele** bezpłatnie, od godz. 10-ej rano do 2-ej po południu.

WYSTAWA TOWARZYSTWA ZACHĘTY SZTUK PIĘKNYCH (w hotelu europejskim). — *Codziennie*, od godziny 10 rano do wieczora. — Cena wejścia kop. 15; w niedzielę zaś i święta kop. 5.

W ELRORADO (przy ulicy Długiej N. 586*b*.). —*Dziś i codziennie*, **przedstawienia towarzystwa komicznych paryzkich śpiewaków**. — Cena miejsc: Numerowane w pierwszych rzędach kop. 50 i kop. 5 na ubogich; w dalszych rzędach kop. 30 i k. 5 na ubogich; wejście do ogrodu kop. 20.—Początek orkiestry o godzinie 7-ej, przedstawienia o 8-ej. — *Wczoraj*, było osób 373.

ALKAZAR (przy ulicy Królewskiej). —*Dziś i codziennie*, **przedstawienia śpiewaków niemieckich i artystów dramatycznych** pod dyrekcją pani Leopoldyny von Lukatsy.—Cena miejsc: 1-sze miejsce kop. 45 i kop, 5 na ubogich, 2-gie miejsce kop. 30 i kop. 5 na ubogich, 3-cie miejsce kop. 20; wejście do ogrodu kop. 10. —Początek o godzinie $7\frac{1}{2}$ wieczorem. — *Wczoraj*, było osób 126.

TIVOLI (przy ulicy Królewskiej i od Zielonego placu) *Dziś i codziennie*, **przedstawienia humorystyczno-wokalne z tańcami i śpiewami**, pod zarządem Jana Russanowskiego.—Początek o godzinie 8-ej wieczorem.— *Wczoraj*, było osób —.

ALHAMBRA dawniej ORFEUM (przy ulicy Miodowej, w domu Lessera).—*Dziś i codziennie*, **artyści dramatyczni** pod dyrekcją Feliksa Stobińskiego dawać będą **przedstawienia humorystyczne z tańcami i śpiewami** w języku polskim. — Cena miejsc: 1-e miejsca kop. 30 i kop. 5 na ubogich, drugie miejsce kop. 20: wejście do ogrodu kop. 10.—Początek o godzinie wpół do 8-ej wieczorem.— *Wczoraj*, było osób —.

W OGRODZIE „FIGARO" (przy ulicy Nowy-Świat w domu Koopego N. 39). — *Dziś i codziennie*, **przedstawienia artystów dramatycznych** pod dyrekcją Henr. Modzelewskiego, dyrektora teatrów prowincjonalnych.—Cena miejsc: miejsce numerowane w pierwszych 2-ch rzędach kop. 50 i k. 5 na ubogich, w następnych rzędach kop. 30 i kop. 5 na ubogich; pierwsze miejsce kop. 20; wejście do ogrodu kop. 10.—Początek o godzinie 8-ej wieczorem.— *Wczoraj*, było osób —.

PRADO (zakład gastronomiczno-spacerowy za rogatkami Wolskiemi,—*codziennie* jest otwarty).— *W każdą niedzielę i święto*, **orkiestra** w pełnym komplecie grać będzie. — Początek o godzinie 4-ej po południu. — Cena wejścia od osoby kop. 15.

* Przyjechał do Warszawy: jenerał - adjutant baron *Pritwitz*, z Petersburga;—wyjechali: jenerał-majorowie: *Dochturow*, do Orła; *Pawłow*, do Petersburga; tajni radcowie: *Witte* i *Czestilin*, do Kielc.

*W dniu 21 (2) bież. mies. i roku, chorych w 8-u cywilnych szpitalach: przybyło 66, wyzdrowiało 43, umarło 2, pozostało 1590 (mężczyzn 741, kobiet 849), z nich w szpitalu starozakonnych mężczyzn 149, kobiet 148.

*Dnia 21 (2) bież. mies. i roku, **urodziło się**: *chrześcjan:* płci męzkiej 8, płci żeńskiej 6; *starozakonnych:* płci męzkiej 3, płci żeńskiej 3, razem 20; — **zawarło śluby małżeńskie:** par: *chrześcjan* 6; *starozakonnych* —; **umarło:** *chrześcjan:* płci męzkiej 6, płci żeńskiej 4; *starozakonnych:* płci męzkiej 3, płci żeńskiej 4, razem 17.

Ceny Targowe.

dnia 21 Maja (2 Czerwca) 1870 roku.

RODZAJ PRODUKTOW	Czetwert		Korzec od — do			
	rsr.	kop.	ruble sr. i kopiejki			
Pszenica	12	—	7	—	7	40
Żyto	6	60	3	90	4	20
Jęczmień	5	52	3	30	3	45
Owies	3	76	2	40	2	60
Groch polny	6	40	3	90	4	—
Kartofle	1	68	—	75	1	5

Pud siana od kop. $33\frac{1}{2}$ — $37\frac{1}{2}$. Pud słomy od kop. 25 — 30.

Dowozy: Pszenicy 240; Żyta 400; Jęczmienia 286; Owsa 171 czet.

KURS GIEŁDY WARSZAWSKIEJ.

dnia 22 Maja (3 Czerwca) 1870 r.

Weksle.			Żądano Rs.	Żądano K.	Płacono Rs.	Płacono K.
Berlin	100 Tal.	2 m.	119	$47\frac{1}{2}$	119	$32\frac{1}{2}$
„	„ „	k. t.	119	$32\frac{1}{2}$	119	25
Gdańsk	„ „	2 m.	119	$32\frac{1}{2}$	119	25
Hamburg	300 B. Mk.	2 m.	181	50	—	
Londyn	1 Ft. St.	3 m.	8	18	8	16
Paryż	300 Frank.	2 m.	97	50	97	20
Wiedeń	150 Zł. W A.	2 m.	98	55	98	40
Petersburg	100 Rsr.	3 m.	98	75	98	$57\frac{1}{2}$
„	„ „	k. t.	100	17	100	—
Moskwa	„ „	1 m.	99	33		—
„	„ „	k. t.	—		—	—
Akcje i Obligacje Kolei Zelaznych.						
Akcje Głównego Towarzystwa Rosyjskiego dróg żelaznych rs. 125			—	—	147	—
Obligacje Głów. Tow. Ros. Dróg Żel. po frank. 2,000 za rs. 100				—	—	—
Akcje Drogi Żel. War.-Wied. za sztukę.			72	—	—	—
Obligacje Drogi Żel. War.-Wied. po 100 talarów za sztukę			—		—	
Akcje Drogi Żel. War.-Bydg. za rs. 100.			73	50	72	50
Akcje Żeglugi Parow. Kraj. rs. 100			—	—	—	
Akcje Drogi Żel. War.-Terespolskiej za rs. 100			—	—	—	—
Obligacje Kolei Żel. War.-Terespolskiej.			—	—	106	75
Akcje Drogi Żel. fab. Łodzkiej rs. 100			108	—		—
Papiery Publiczne (bez wartości kuponów.						
Obligi Skarbu za rs. 100.			—	—	90	50
Bilety Skarbu Król. Pol. za rs. 100			—	—		
Obligacje cząstk. z r. 1835 po złp. 500 za sztukę.			—	—	116	—
Certyfikaty Banku na Oblig. cząstk. l. A. po złp. 300 za sztukę			—	—	58	—
Lit. B. po złp. 200 za sztukę z kupon.			—	—	38	—
„ „ „ bez kuponu			—	—	—	—
Listy Zastawne III-go Okresu Serji 1-ej za rs. 100			93	22	92	89
Listy Zastawne III-go Okresu Serji 2-ej za rs. 100*).			93	22	92	89
Listy Zastawne nowe 5% z r. 1869 *).			93	50	93	25
Obligi Towarzystwa Kredyt. Ziemskiego.			—	—	100	50
Listy likwidacyjne za rs. 100*)			76	53	76	33
Dowody Kom. Centr. Likw. za rs. 100			41	—		
5 pożyczka rosyj. Stiglitza z r. 1854 za rs. 100			—		87	50
6 pożyczka rosyj. Stiglitza z r. 1855 za rs. 100			—	—		
Bilety Banku Ces. Ros z r. 1860 za rs. 100			90	50	90	—
Metaliki Lutowe za rs. 100			102	33	101	83
„ Sierpniowe za rs. 100				—	102	—
Rosyjska pożycz. prem. z 1864 rs. 100			153	—	—	—
„ „ „ z 1866 rs. 100			149	50	—	—
5% Listy Zastaw. Rosji			112	75	112	—
Monety.						
Pół-Imperjały Rosyjskie				—	6	66
Dukaty Holenderskie nowe ważne.				—	3	78
Pruskie bilety Kassowe			—	—	1	$21\frac{1}{2}$
Bilety Bankowe Austrjackie.			—	—	—	$67\frac{1}{4}$

* Wartość kuponu bież. od Listów Zastawnych rs. 1 k. $77\frac{7}{9}$

* Wartość kuponu od List. Zast. nowych rs. 2 k. $22\frac{2}{9}$.

* „ „ „ od Listów Likwidacyjn. rs. — k. $2\frac{2}{9}$

KURSA TELEGRAFICZNE
Ajentury Rudolfa Okręt
z Berlina, d. 21 Maja (2 Czerwca) 1870 r.

Z BERLINA.	żądają	płacą
Bilety Banku Rosyjskiego.		$75\frac{7}{8}$
Weksle na Warszawę		$74\frac{7}{8}$
„ Petersburg 3 tygodn.		83
„ „ 3 miesięczny		$82\frac{1}{2}$
„ Londyn 3 „		$623\frac{1}{2}$
„ Paryż 2 „		$8.\frac{5}{6}$
„ Hamburg 2 „		$150\frac{1}{2}$
„ Wieden 2 „		$81\frac{7}{8}$
4% Listy Zastawne		69
4% „ Likwidacyjne.		$57\frac{1}{4}$
4% Obligacje Skarbowe		$70\frac{1}{2}$
5% Listy Zastawne Ruskie		$86\frac{1}{2}$
5-ta Pożyczka Stieglitza		$68\frac{1}{2}$
5% „ Rus. Ang. z r. 1870		$85\frac{3}{8}$
5% 1° „ Premiowe „ 1864		$116\frac{1}{2}$
5% 2° „ „ „ 1866		$114\frac{1}{4}$
Akcja dróg żelaznych Wielk. Towarz.		$91\frac{7}{8}$
„ „ „ Warsz.-Wiedeńskiej		58
„ „ „ „ Bydgoskiej		—
„ „ „ „ Terespolskiej		—
„ „ „ Fabryczno-Łodzkiej		—
Obligacje Dr. „ Warszawsko-Wiedeńskiej		$83\frac{3}{4}$
„ „ „ Terespolskiej		83
Żyto w miejscu		$49\frac{1}{4}$
„ na dostawę		49
Z WIEDNIA.		
Weksle na Londyn		122 70
„ Paryż		48 70
„ Hamburg		91 10
Akcje Banku Kredytowego		254 10
„ „ Anglo-Austr.		298 50
Pożyczka Narodowa		69 60
Lombardy		192 10
Losy z roku 1860		96 70
„ „ 1864		116 50
Z PARYZA.		
Renta 3%		74 82
Renta Włoska		60 45
Akcje Kredytu Ruchomego		256 25
Z LONDYNU.		
3% Papiery (Consols)		$93\frac{3}{16}$

OGŁOSZENIA URZĘDOWE. — ОФФИЦІЯЛЬНЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

UWIADOMIENIA I PRZYWILEJE. ЗАЯВЛЕНІЯ И ПРИВИЛЕГІИ.

N. D. *3946. Польскій Банкъ.*

Францъ Коперскій жительствующій въ деревнѣ Длутовѣ, Ляскаго уѣзда, Петроковской губерніи, довелъ до свѣдѣнія Польскаго Банка, что находившіеся у него ликвидаціонные листы съ 10 текущими купонами 100 рублеваго достоинства, за № 85,567 кн. О. стр. 56 и за 125,878 кн Я. стр. 59, неизвѣстно кѣмъ похищены, а потому листы эти должны считаться оспоренными.

Очемъ Польскій Банкъ объявляетъ симо во всеобщее свѣдѣніе.

Вице Предсѣдатель Банка,
Баумгартъ.
Правитель Канцеляріи,
Надворный Совѣтникъ, Макулецъ.

N. D. 3950. *Холмская Греко-Уніятская Епархіальная Консисторія.*

Б. Професоръ Варшавской Духовной Академіи, знаменитый Археологъ покойный Холмскій Прелатъ, Павелъ Шиманскій, завѣщалъ на благотворительную цѣль, свою богатую нумизматику, которая по по волѣ завѣщателя, будетъ продана въ г. Холмѣ; желающій покупить оную, списокъ и самую нумизматику, могутъ во всякое время пересмотрѣть въ Холмской Епархіальной Консисторіи.

Г. Холмъ, Мая 7 дня 1870 года.

N. D. 3613. Konsystorz Ewangelicko-Reformowany w Królestwie Polskiem.

Stosownie do przepisów o zarządzie spraw kościoła ewangelicko-reformowanego w Królestwie Polskiem, synod tegoroczny ewangelicko-reformowany zebrać się ma w Poniedziałek, to jest dnia 1 (13) Czerwca 1870 r. w Warszawie.

Konsystorz zawiadamiając o tem wsystkich duchownych i świeckich ewangelików reformowanych w Królestwie Polskiem, prawo do zasiadania na synodzie mających, uprasza, aby w dniu wyżej wymienionym o godzinie 10 z rana do kościoła ewangelicko-reformowanego warszawskiego przybyć raczyli.

Warszawa d. 22 Kwietnia (4 Maja) 1870 r.

Prezes,
Jenerał-Jazdy, Senator, White.

N. D. 3510. *Департаментъ Торговли и Мануфактуръ.*

На основаніи 145 ст. Уст. Пром. (Св. Зак. Т. XI) объявляетъ, что 17 Февраля сего года поступило въ оный прошеніе Инженеръ-Технолога Кауne, о выдачѣ иностранцу Гуайну 10-лѣтней привилегіи на составы для выдѣлки трущихся машинныхъ частей.

3—3 23 Апрѣля 1870 года.

N. D. 4120. Dyrekcja Szczegółowa Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w Siedlcach.

Zawiadamia Członków Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, iż na dobra niżej wymienione zażądane zostały pożyczki Towarzystwa kredytowego obciążyć mające pierwszą hypotekę onych, do wysokości sum poniżej przy każdych dobrach zamieszczonych, jako to:

1. Dobra Terebella i Cicibór, w Powiecie Bialskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rub sr. 11,300.

2. Dobra Uchrusk, w Powiecie Włodawskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rsr. 27,900.

3. Dobra Smolanka, w Powiecie Łukowskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rsr. 1,950.

4. Dobra Żelków, w Powiecie Siedleckim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rsr. 23,900.

Zarzuty, jakie przeciwko obciążeniu w powyższej wysokości dóbr tu wymienionych, przez Stowarzyszonych czynione być mogą, roztrząsane będą, jeśli nadesłane zostaną do Dyrekcji Głównej w ciągu tygodni pięciu, lub do Dyrekcji Szczegółowej w ciągu tygodni czterech, licząc od daty niniejszego ogłoszenia.

Siedlce d. 20 Maja (1 Czerwca) 1870 r.

Prezes, Kozłowski.
Pisarz, Tchorzewski.

N. D. 4119. Dyrekcja Szczegółowa Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w Kaliszu.

Zawiadamia członków Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, iż na dobra niżej wymienione zażądane zostały pożyczki Towarzystwa obciążyć mające pierwszą onych hypotekę do wysokości sum poniżej przy każdych dobrach wymienionych, jako to:

327. Dobra Stawiszyn, w Powiecie Kaliskim zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rsr. 53,421.

328. Dobra Rybnik, w Powiecie Sieradzkim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs. 7,920

329. Dobra Kraszewice, w Powiecie Nowo-Radomskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rsr. 15,587.

330. Dobra Wola Kuźniowska, w Powiecie Nowo-Radomskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rsr. 10,300:

331. Dobra Dworszewice Pokosowe, w Powiecie Nowo-Radomskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs. 13,402.

332. Dobra Ostrołęka w Powiecie Nowo-Radomskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs. 4,395.

333. Dobra Cząstkowo, w Powiecie Słupeckim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs. 12,805.

334. Dobra Nieborzyn, w Powiecie Słupeckim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs. 22,103.

335. Dobra Stradom, w Powiecie Częstochowskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rsr. 13,564.

336. Dobra Tuliszków, w Powiecie Konińskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rsr. 84,131.

337. Dobra Zapolice, w Powiecie Łaskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rsr. 9,828.

338. Dobra Szczypiorno, w Powiecie Kaliskim zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rsr. 10,000.

339. Dobra Tokary, w Powiecie Turekskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rsr. 30,490.

340. Dobra Borzykowa B. w Powiecie Nowo-Radomskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs. 13,167.

341. Dobra Wyczerpy dolne w Powiecie Częstochowskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs. 8,659.

342. Dobra Wojsławice w Powiecie Kaliskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rsr. 7,234.

343. Dobra Gąsiory w Powiecie Kaliskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rsr. 3,150.

344. Dobra Lubojenka AB. w Powiecie Częstochowskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rsr. 8,468.

345. Dobra Osiek mały w Powiecie Kolskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rsr. 35,528.

346. Dobra Racięcice w Powiecie Kolskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rsr. 24,656.

347. Dobra Zdrowa w Powiecie Nowo-Radomskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rsr. 12,356.

348. Dobra Wólka v. Wola Kleszczowa w Powieci Łaskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rsr. 9,386.

349. Dobra Radolina w Powiecie Słupeckim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rsr. 21,722.

350. Dobra Bieliki w Powiecie Nowo-Radomskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rsr. 6,464.

351. Dobra Chełmo vel Chełm w Powiecie Nowo-Radomskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rsr. 18,000.

352. Dobra Tworowice w Powiecie Nowo-Radomskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rsr. 4,500.

Zarzuty, jakie przeciwko obciążeniu w powyższej wysokości dóbr tu wymienionych, czynione być mogą przez stowarzyszonych, roztrząsane będą, jeżeli nadesłane zostaną do Dyrekcji Głównej w ciągu tygodni 5, lub do Dyrekcji Szczegółowej w ciągu tygodni 4, licząc od daty niniejszego ogłoszenia.

Kalisz d. 19 (31) Maja 1870 r.

Prezes, Chełmiński.
Pisarz, Bierzyński.

OTWARCIE SPADKÓW. ОТКРЫТІЕ НАСЛѢДСТВЪ.

N. D. 4104. Pisarz Kancelarji Hypotecznej Miasta Warszawy.

Z powodu nastąpionych śmierci:

1. Anny z Ufniarskich Bałdyckiej, wierzycielki sumy rs. 200 w dziale IV, pod Nr. 8 wykazu nieruchomości Nr. 196 w Warszawie położonej.

2. Dawida Szpilberg, współwłaściciela nieruchomości Warszawskiej Nr. 89 na Przedmieściu Praga położonej.

3. Zajwla v. Zainfela Jerozolim, współwierzyciela sumy rsr. 2,226 i ścieśnienia do niej przywiązanego, w dziale IV i III wykazów hypot. nieruchomości Nr. 2356 i Nr. 2327*a* przez zastrzeżenia zabezpieczonych.

4. Feliksa Micińskiego, wierzyciela sumy rs. 473 kop. 39 w dziale IV pod Nr. 63 wykazu hyp. nieruchomości w Warszawie pod Nr. 411 położonej zabezpieczone.

5. Anny Seibt, współwłaścicielki nieruchomości Nr. 830 i 831 w Warszawie położonej.

6. Wojciecha Wolskiego, właściciela nieruchomości w Warszawie pod Nr. 2436 położonej, toczy się postępowanie spadkowe, do ukończenia którego wyznacza się termin na dzień 1 (13) Grudnia 1870 r. w Kancelarji hypotecznej, gdzie wszyscy interesanci zgłosić się winni z prawami swemi pod prekluzją.

Warszawa d. 20 Maja (1 Czerwca) 1870 r.

Hube.

N. D. 1494. Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Kaliszu.

Po śmierci Ludwiki Kincel, wierzycielce sumy rs. 600, z większej sumy rsr. 1,200 pozostałej, w dziale IV Nr. 20 lit. *c* wykazu. na dobrach Kociszew z Powiatu Petrokowskiego zahypotekowanej, otworzył się spadek, do regulacji którego, wyznacza się termin przed podpisanym Rejentem i w jego Kancelarji na d. 4 (16) Listopada 1870 r.

Kalisz d. 9 (21) Stycznia 1870 r.

Wilchelm Grabowski.

N. D. 1504 Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Radomiu.

Ogłasza, że na dzień 25 Sierpnia (6 Września) 1870 r., oznaczony został termin ostateczny do ukończenia postępowania spadkowego po Marji z hr. Tarnowskich hr. Małachowskiej jako wierzycielce sumy rsr. 8,925 na dobrach Borkowice z Okręgu Szydłowieckiego i po Zofji z Sadowskich Wójcickiej, jako współwłaścicielce nieruchomości w Radomiu Nr. hyp. 224 oznaczonej, tudzież wierzycielce sumy rs. 3,000, na tejże nieruchomości zabezpieczonej.

Paweł Karwadzki.

UWIADOMIENIA I PRZYWILEJE. ЗАЯВЛЕНІЯ И ПРИВИЛЕГІИ.

N. D. 4091. Sąd Pokoju w Grójcach Wydział Hypoteczny.

Z powodu żądania regulacji nowej hypoteki nieruchomości miejskiej, a mianowicie:

Domu drewnianego wraz z takąż oficyną w m. Górze przy ulicy Pijarskiej pod Nr. 48 w Powiecie Górno Kalwaryjskim położonego do Jana i Katarzyny małż. Tylickich należącego

Uwiadamia interesantów, że takowa nastąpi w Sądzie tutejszym w d. 28 Sierpnia (9 Wrzesnia) 1870 roku.

Wzywa ich zatem, aby do regulacji tej osobiście lub przez pełnomocnika urzędownie i szczególnie na to umocowanego zgłosili się, żądania swe i wnioski do protokułu regulacji podali i w dokumenta prawa ich udowadniające zaopatrzyli się

Ostrzega ich oraz, że niezgłaszający się w terminie, podpadną skutkom prekluzji w art. 154 i 160 prawa o hypotekach z roku 1818 przepisanej.

Jeżeliby właściciel nieruchomości wywołanej w terminie do regulacji nie stawił się, tenże na żądanie któregokolwiek z interesentów na karę od rs. 1 kop. 50 do rs. 7 kop. 50 skazanym zostanie i podług art. 150 tegoż prawa utraci wszelkie dobrodziejstwa prawne względem swych wierzycieli.

Ogłoszenie decyzji, jaka w skutek aktu regulacji wydaną będzie nastąpi w dniu 1 (13) Września 1870 roku na posiedzeniu Sądu tutejszego i od tegoż dnia czas do odwołania się od niej upływać zacznie.

Grójce dnia 18 (30) Maja 1870 r.

Józef Borowski, Pisarz.

N. D. *4055. Pisarz Sądu Pokoju w Sieradzu.*

Z powodu żądania nowej regulacji hypoteki:

Domu drewnianego w mieście Sieradzu przy ulicy Żabiej sytuowanego, oraz czterech składów gruntu ornego, w obrębie pól miasta Sieradza położonych, jak również 34 mórg 75 prętów gruntu ornego, w teritorium pól wsi Monic pod miastem Sieradzem, oddzielnie znajdującego się, wszystkich wyż wymienionych nieruchomości, po księżach Dominikanach z Sieradza pozostałych, a na rzecz Skarbu Królestwa przeszłych.

Uwiadamia, iż takowa regulacja nastąpi przed podpisanym Pisarzem Sądu Pokoju w Sieradzu, na dniu 1 (13) Października 1870 r.

Wzywa przeto strony interesowane, aby osobiście, lub przez swych szczególnie do tego umocowanych pełnomocników, zgłosiły się, żądania swe do protokułu regulacji podały i w dokumenta prawa ich udowadniające, zaopatrzyły się.

Ostrzega się z razem, że niestawający w terminie podpadną skutkom prekluzji w art. 154 i 160 prawa o hypotekach z r. 1818 przepisanej.

Ogłoszenie decyzji, jaka w skutek aktu regulacji tej hypoteki wydaną zostanie w d. 2 (14) Października 1870 r.

Sieradz d. 28 Kwiet. (10 Maja) 1870 r.

(podp.) W. Porczyński.

N. D. 4065. Sąd Pokoju w Szadku Wydział Hypoteczny.

Z powodu żądania regulacji nowej hypoteki:

1. Nieruchomości składającej się z domu murowanego, parterowego, wraz z oficyną drewnianą i zabudowaniami gospodarskiemi, pod Nr. 161—1

2. Nieruchomości złożonej z domu murowanego, o parterze i zabudowaniami gospodarskiemi, pod Nr. 3 dawniej, a teraz 162, obydwóch w mieście Pabianicach w Starym Rynku położonych.

Zawiadamia interesentów, że takowa regulacja nastąpi w Sądzie tutejszym, w Kancelarji hypotecznej w dniu 7 (19) Września 1870 r. o godzinie 10 z rana.

Wzywa więc każdego, ktoby do tych nieruchomości miał prawo, aby w terminie tym sam, lub przez pełnomocnika prawnie umocowanego, z dowodami jego usprawiedliwiającemi, stawił się, gdyż w razie przeciwnym niestawający, podpadną prekluzji artykułami 154 i 160 prawa hypotecznego z r. 1818 zagrożonej.

Ogłoszenie zaś decyzji, wskutek regulacji wydać się mianej, w dniu 9 (21) Września t. r. dopełnionem zostanie.

Szadek d. 14 (26) Maja 1870 r.

Podsędek, Misiurkiewicz.

N. D. 4067. Sąd Pokoju w Koninie Wydział Hypoteczny.

Z powodu żądania nowej regulacji hypoteki nieruchomości w osadzie Golina Powiecie Konińskim położonej, z domu drewnianego w pruski mur, placu i zabudowań gospodarskich składającej się, poprzednio do Arona Horwitz należącej, a obecnie na własność Lajzera i Liby z Kaźmierskich małżonków Rycke przeszłej, na żądanie wierzycielki Chai Lewenstam wywołanej.

Zawiadamia interesentów, że takowa nastąpi w Sądzie tutejszym w d. 1 (13) Września 1870 r.

Wzywa przeto osoby interesowane, iżby w terminie tym zgłosiły się z swemi prawami pod prekluzją art. 154 i 160 pr. o hypotekach z r. 1818 przepisaną.

Ogłoszenie decyzji, w skutek aktu regulacyjnego zapaść mającej, nastąpi w dniu 5 (17) Września 1870 r. na posiedzeniu jawnem Sądu tutejszego.

Konin d. 18 (30) Maja 1870 r.

Podsędek Ettinger.

LICYTACJE. — ТОРГИ.

N. D. 3513. *Правленіе XI Округа Путей Сообщенія.*

Объявляетъ симъ, что 29 Мая (10 Іюня) 1870 г. въ 12 часовъ полудня произведены будутъ въ общемъ присутствіи Правленія (in minus) посредствомъ объявленій торги, а 2 (14) Іюня 1870 г. въ 12 часовъ полудня переторжка, на производство фашинныхъ работъ по рѣкѣ Вислѣ въ 3-ей Дистанціи при деревняхъ Коссомецкой Кемпѣ, Королевскомъ лѣсу и Скердахъ, начиная отъ суммы 2,232 руб. 26½ коп. исчисленной 3-мя смѣтами.

Желающіе вступить въ торгъ, обязаны при объявленіи написанномъ на обыкновенной гербовой бумагѣ, представить свидѣтельство на торговлю и залогъ равняющійся ⅓ части выше означенной суммы а именно 744 рубля.

Залогъ можетъ быть представленъ наличными деньгами или кредитными бумагами, считая таковые по курсу опредѣленному для каждой бумаги Министерствомъ Финансовъ.

Желающіе торговаться могутъ ежедневно, за исключеніемъ праздничныхъ и табельныхъ дней съ 9 часовъ утра до 3 часовъ по полудни, читать и списывать копію съ предварительныхъ условій въ Правленіи XI Округа Путей Сообщенія.

Г. Варшава, 1 (13) Мая 1870 года.

Начальникъ Округа,
Генералъ-Лейтенантъ, Шуберскій.
2—3 Начальникъ Канцеляріи, Веневени.

N. D. 4056. Dyrekcja Szczegółowa Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w Warszawie.

Podaje do powszechnej wiadomości, iż na zasadzie art. 7 postanowienia Rady Administracyjnej z dnia 27 Czerwca (10 Lipca) 1860 r. i upoważnień przez Dyrekcją Główną udzielonych, następujące dobra ziemskie jako zalegające w ratach Towarzystwu Kredytowemu Ziemskiemu należnych, wystawione są na sprzedaż przymusową przez licytacje publiczne, która odbywać się będą w Warszawie przy ulicy Miodowej pod Nr 487 w Kancelarjach Rejentów niżej wyrażonych.

1. Dobra Janowice po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, według wykazu hypotecznego składające się z dóbr Janowice, do których należą wsie: Stawiec i Przywieczerzynek folwark Pomianowo, real-

ność Budy Popielowe, oraz wsie Zapomnianów i Popielarz, z wszelkiemi tych dóbr przyległościami i przynależytościami, w okręgu i powiecie Radziejowskim, gubernji Warszawskiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 522 kop. 64. vadium do licytacji rs. 2,000. licytacja rozpocznie się od sumy rs. 12,493, termin sprzedaży d. 18 (30) Listopada 1870 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Kretkowskim Włodzimierzem.

Przystępojący do licytacji złoży vadium w gotowiźnie; dozwala się jednak złożyć vadium w listach zastawnych lub likwidacyjnych z bieżącemi kuponami, w ilości, któraby przedstawiała wartość równą sumie vadialnej w gotowiźnie, obliczoną tymczasowo według otrzymanej ceny giełdowej, z zastrzeżeniem stanowczego obrachowania podług ceny za jaką listy przez Dyrekcję Szczegółową w miejscu sprzedane zostaną z wolnej ręki.

Gdyby w wyznaczonym do sprzedaży terminie wypadło uroczyste święto kościelne lub galowe dworskie, sprzedaż odbędzie się w dniu zaraz następnym w Kancelarji tegoż samego Rejenta.

Sprzedaże wzmiankowane odbędą się w terminach powyżej oznaczonych, poczynając od godziny 10 z rana, w obec Radcy Dyrekcji Szczegółowej.

Gdyby zaś Rejent przed którym sprzedaż ma się odbywać był przeszkodzonym, sprzedaż odbędzie się w jego Kancelarji przed innym Rejentem, który go zastąpi.

Warunki licytacyjne są do przejrzenia w właściwych księgach wieczystych i w biurze Dyrekcji Szczegółowej.

Warszawa d. 19 (31) Maja 1870 r.
za Prezesa, Ewaryst Mejer.
p. o. Pisarza Dyrekcji, Słowikowski.

N. D. 4030. *Управленіе Западнаго Почтоваго Округа.*

Извѣщаетъ, что 3 (15) Іюня 1870 года, въ 12 часовъ въ полдень, произведены будутъ въ присутствіи сего же Управленія, въ Почтовомъ домѣ въ Варшавѣ на Варецкой площади, торги за опечатанными объявленіями на работы въ почтовыхъ помѣщеніяхъ въ Варшавѣ, а именно: на устройство пола въ воротахъ, починку мостиковъ на канавѣ, оклейку стѣнъ обоями, снятіе гербовъ и устройство взамѣнъ ихъ желѣзныхъ вывѣсокъ.

Торговыя условія, могутъ быть разсмотрѣны въ урочные часы у Начальника Канцеляріи Управленія Западнаго Почтоваго Округа. Желающій участвовать въ торгахъ долженъ представить на руки того же Начальника въ выше означенный день до 12 часовъ дня, опечатанное сургучемъ объявленіе, написанное безъ исправленій, подчистокъ и перемарокъ, на гербовой бумагѣ тридцати копѣечнаго достоинства, съ показаніемъ въ ономъ прописью, количество уступленнаго въ пользу Казны процента.

Къ объявленію долженъ быть приложенъ залогъ въ количествѣ 20 руб. сер., наличными деньгами.

Объявленія съ подчистками и поправками, приняты не будутъ.

Г. Варшава, Мая 18 дня 1870 года.
За Начальника Округа,
Фетистовъ.
Начальникъ Отдѣленія,
1—3 Хрубантъ.

N. D. 4037. *Управленіе Новогеоргіевской Крѣпостной Артиллеріи.*

16 Іюня сего года будетъ производиться торгъ безъ переторжки при Управленіи Новогеоргіевской Крѣпостной Артилеріи въ 11 часовъ до полудня на доставку:

Краснаго болюсу 1 пуд., 14 фунт., 30 золот.

Виннаго спирту (полагая въ ведрѣ 30 фунт.) 10 пробы, 1 пуд., 14 фунт., 30 зол., 88 доли.

Смолы пику, 119 пуд., 28 фунт., 27 золот.

Литой стали, 7 пуд, 2 фунт., 28 золот.

Сала говяжьяго, 12 пуд., 20 фунт.

Масла льнянаго, 26 пуд., 21 фунт., 69 золот., 36 доли.

Сурику, 26 фунт.. 23 золот. 24 доли.

Зильберглейту, 26 фунт., 23 зол., 24 доли.

Голландской сажи, 5 пуд., 14 фунт., 12 золот., 24 доли.

Дровъ сосновыхъ, 432 саж., 2 арш., 10 верш.

Горшковъ муравленныхъ въ $1/4$ ведра, 6 штукъ.

Кистей щетинныхъ прямыхъ $1/4$ фунт., 26 штукъ.

Кривыхъ по калибру снарядовъ 8 дюйм., 1 штука.

Кривыхъ по калибру снарядовъ 8 дюм., 30 фунт., 3 штукъ.

Кривыхъ по калибру снарядовъ 8 дюйм., 12 фунт., 7 штукъ.

Торгъ будетъ произведенъ изустный, но допускается подача и запечатанныхъ объявленій.

Желающіе взять на себя поставку означенныхъ матеріаловъ обязаны прибыть, а запечатанныя объявленія прислать 16 Іюня въ Управленія Новогеоргіевской Крѣпостной Артилеріе въ 11 часовъ дня и представить залогъ въ 311 рублей.

Кр. Новогеоргіевскъ, Мая 16 дня 1870 г.
Командиръ Новогеоргіевской
Крѣпостной Артилеріи, Полковникъ,
3—3 Тунощенскій.

N. D. 4092. Dozór Bóżniczy Okręgów Warszawskich.

Podaje do wiadomości interesentów, iż w biurze jego, w domu Nr. 543*ab.* odbędzie się w dniu 1 (13) Lipca r. b. oraz w dniach następnych, sprzedaż przez publiczną licytację przedmiotów w pożyczce bezprocentowej przed d. 1 (13) Stycznia r. b. zastawionych, a dotąd nie wykupionych.

O czem uprzedzając osoby interesowane, Dozór Bóżniczy wzywa, aby mający chęć wykupienia swoich zastawów, nieomieszkali zgłosić się w tymże celu do kasy Dozoru Bóżniczego, w godzinach od 9 z rana do 3 po południu, a to najpóźniej do terminu wyż wskazanego, nie wykupujący zaś do tego dnia, sam sobie winę przypisze, jeżeli zastawy jego sprzedane zostaną.

Warszawa d. 18 (30) Maja 1870 r.

N. D. *4093. Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Katarzyny z Wnorowskich, Szymona Majewskiego obywatela małżonki, w asystencji i za upoważnieniem tegoż męża swego czyniącej, czyli obojga małżonków Majewskich w Warszawie pod Nr. 166 zamieszkałych, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Teodora Łąckiego Obrońcy przy Senacie w Warszawie, pod Nr. 1775 zamieszkałego, obrane mających, w poszukiwaniu sumy rs. 2,500 z procentem od dnia 1 Września n. s. 1867 r. i kosztów od Tobjasza i Estery z Majerowiczów małżonków Fuchs, właścicieli nieruchomości w Warszawie Nr. 1040 położonej, zaś we wsi Ożarowie Powiecie Warszawskim zamieszkałych, protokółem Antoniego-Onufrego Szadkowskiego Komornika przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego, dnia 11 (23) Października 1867 r. sporządzonym, zajętą i zaaresztowaną została na sprzedaż w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia

NIERUCHOMOŚĆ

w Warszawie pod Nr. 1040 przy rogu ulic Grzybowskiej i Wroniej na gruncie emfiteutycznym, z którego opłaca się do Kasy Magistratu miasta Warszawy czynszu rocznego rs. 4 k. 22 w gminie Magistratu m. Warszawy w Cyrkule Policyjnym i Administracyjnym VIII, pod juryzdykcją Sądu Pokoju Wydziału III w Warszawie położona, prawem własności do wywłaszczonych dłużników Tobjasza i Estery małżonków Fuchs należąca, osobną księgę wieczystą mająca, na teraz wedle wykazu hypotecznego tak w dzierżawnem na lat 2 od dnia 1 Lipca 1866 r. do tegoż dnia i miesiąca 1868 r. za cenę roczną rs. 1,050, jako też i w zastawnem posiadaniu Szlamy Wąchockier w procencie od wierzytelności jego rs. 6,000 na lat 3, to jest do 1 Sierpnia 1869 r. zostająca. dochodzoną wierzytelnością obciążona, ogólnej rozległości gruntu około 9,000 łokci kwadratowych zawierająca.

Na gruncie tej nieruchomości są następujące zabudowania:

1. Dom masiv murowany parterowy, dąchowką karpiówką kryty, dwa kominy murowane mający, z piwnicami sklepionemi murowanemi. Przed nim sztachetki drewniane, po za któremi posadzonych jest 7 drzewek akacji. Obok bramy przystawiony jest domek dla stróża z desek pod półdaszkiem z blachy, kominek murowany mający.

2. Dom do szczytu poprzedniego przybudowany, z trzech stron ściany murowane a wewnątrz ściany z drzewa mający gontami kryty, dwa kominy murowane mający.

3. Oficynka murowana o parterze z mieszkaniem na poddaszu, dachówką karpiówką kryta, jeden komin murowany mająca, z suteryną, gdzie mieści się kuźnia.

4. Komórki z desek i bali pod półdaszkiem w części gontami, w części deskami krytym.

5. Zabudowanie z drzewa w słupy, mieszczące stajnię, obórkę i chlewek pod półdachem gontami krytym.

6. Wozownie z drzewa w słupy pod półdachem z gontów.

7. Zabudowanie (stajnie i wozownie) z drzewa w słupy gontami kryte.

8. Oficyna z drzewa w słupy deskami szalowana, porterowa, gontami kryta, o dwóch kominach murowanych.

9. Wozówka i stajenka z drzewa w słupy pod gontami.

10. Zabudowanie z drzewa w słupy gontami kryte, walące się, a przy nim komórka z drzewa deskami kryta.

11. Studnia balami cembrowana z pompą i wachadłem drewnianem.

Od ulicy Wroniej, od rogu domu ad 1. opisanego jest brama wjezdna i furtka, a za niemi ciągnie się parkan z galarowizny, daszkiem z gontów pokryty.

12. Ogródek warzywny z 9 drzewkami owocowemi.

13. Zabudowanko z kawałków desek i bali pozbijane, pod półdaszkiem z desek, jeden komin murowany rurą żelazną nadsztukowany mające.

14. Podwórze kamieniem polnym zabrukowane.

W nieruchomości tej jest 40 lokatorów z imion i nazwisk i o ilości opłacanego czynszu, w akcie zajęcia wyszczególnionych, nadto jedno mieszkanie zajmuje bezpłatnie utrzymujący meldunki, a jedno stoi pustkami.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Teodora Łąckiego Obrońcy przy Senacie w Warszawie, pod Nr. 1775 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w kancelarji Trybunału tutejszego w Wydziale I złożone przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczone.

1. JW. Kalikstowi Witkowskiemu Prezydentowi miasta Warszawy, pod Nr. 387 w Warszawie urzędującemu, na ręce Wincentego Kępińskiego urzędnika tegoż Magistratu.

2. Emerykowi Kozerskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju Wydziału III w Warszawie, pod Nr. 405 urzędującemu na ręce Jana Łukasiewicza Protokólisty tegoż Sądu.

Obudwom dnia 23 Października (4 Listopada) 1867 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętej nieruchomości w Warszawie dnia 31 Października (12 Listopada) 1867 r., a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w kancelarji Trybunału tutejszego, na ten cel utrzymywanej wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na audjencji jawnej Trybunału Cywilnego w Warszawie, w Wydziale I, w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10 z rana d. 8 (20) Stycznia 1868 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Teodor Łącki Obrońca przy Senacie, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 13 (25) Listopada 1867 r.
Radca Dworu, Zgórski.

Wywieszono na tablicy w Sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie dnia 15 (27) Listopada 1867 r.
Radca Dworu, Zgórski.

Po odbyciu w dniach 8 (20) Stycznia, 23 Stycznia (4 Lutego) i 5 (17) Lutego 1868 r. trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży nieruchomości Nr. 1040 w Warszawie położonej, Trybunał tutejszy wyrokiem daty, 5 (17) Lutego 1868 zapadłym, wyznaczył termin do przygotowawczego przysądzenia rzeczonej nieruchomości na dzień 4 (16) Marca 1868 r. godzinę 10 rano, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie, w Wydziale I pod Nr. 549 przy ulicy Długiej.

Licytacja w terminie przygotowawczego przysądzenia zacznie się od sumy rs. 3,000 jako szacunku przez popierających sprzedaż podadanego, zaś w terminie ostatecznym od $2/3$ części szacunku przez Tobiasza i Esterę małżonków Fuchs w kontrakcie kupna i sprzedaży w dniu 28 Listopada (10 Grudnia) 1864 r. przed Rejentem Aleksandrem Dziewulskim sporządzonym wykazanego, to jest od kwoty rs. 11,200.

Warszawa d. 14 (26) Lutego 1868 r.
Pisarz Trybunału,
Radca Dworu, Zgórski.

W terminie powyższym nieruchomość Nr. 1040 w Warszawie położona przysądzoną została przygotowawczo Teodorowi Łąckiemu Obrońcy przy Senacie za sumę rs. 3,000 i Trybunał wyrokiem daty 4 (16) Marca 1868 r. zapadłym wyznaczył termin do ostatecznego przysądzenia rzeczonej nieruchomości na dzień 15 (27) Kwietnia 1868 r. godzinę 10 rano lecz takowy z powodu zaszłych sporów nie przyszedł do skutku, gdy takowe usuniętemi już zostały, Trybunał wyrokiem ilacyjnym daty 30 Kwietnia (12 Maja) 1868 r. zapadłym wyznaczył nowy termin do ostatecznego przysądzenia nieruchomości Nr. 1040 w Warszawie położonej na d. 3 (15) Czerwca 1868 r. godzinę 10 rano, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I pod Nr. 549 przy ulicy Długiej.

Licytacja zacznie się od $2/3$ części szacunku przez Tobiasza i Esterę małżonków Fuchs w kontrakcie kupna i sprzedaży w dniu 28 Listopada (10 Grudnia) 1864 r. przed Aleksandrem Dziewulskim Rejentem sporządzonym, wykazanego to jest od kwoty rs. 11,200 a wrazie braku licytantów, licytacja zacznie się od kwoty rs. 3,000 przez Majewskich postąpionej.

Warszawa d. 30 Kwietnia (12 Maja) 1868 r.
Pisarz Trybunału
Radca Dworu, Zgórski.

Termin powyższy z powodu sporów o nakazanie taksy przez dłużników wyniesionych, do skutku nie przyszedł. Następnie na skutek wyroków taksę nakazujących, takowa sporządzoną została przez biegłych w tym celu zamianowanych i złożona w kancelarji Pisarza Trybunału w d. 17 (29) Stycznia 1869 r. Gdy zaś Katarzyna Majewska dalszego popierania subhastacji nieruchomości Nr. 1040 w Warszawie zaniechała, przeto Trybunał Cywilny w Warszawie wyrokiem daty 29 Kwietnia (11 Maja) 1870 r. w miejsce jej podstawił Ludwika Sterna kupca w Warszawie pod Nr. 2326 zamieszkałego, a zamieszkanie prawne u Józefa Szwarcenberga Patrona Trybunału w Warszawie pod Nr. 552/3 mieszkającego, obrane mającego, wierzyciela sumy rs. 1050 z większej sumy rs. 7,950 pochodzącej i na nieruchomości Nr. 1040 w Warszawie ubezpieczonej, a to w poszukiwaniu tejże sumy rs. 1050 z procentem od d. 1 Stycznia n. s. 1869 r. z możnością potrącenia kwoty rs. 273 kop. 86 z dochodów nieruchomości Nr. 1040 w Warszawie pobranej. Drugim zaś wyrokiem na dniu 11 (23) Maja 1870 r. zapadłym Trybunał Cywilny w Warszawie nowy termin do ostatecznego przysądzenia powyższej nieruchomości na d. 9 (21) Czerwca 1870 r. godzinę 10 z rana wyznaczył.

Termin ten odbędzie się w Wydziale I Trybunału Cywilnego w Warszawie przy ulicy Długiej pod Nr. 549. Licytacja rozpocznie się od sumy rs. 8,995 kop. 48 jako $2/3$ części szacunku taksą biegłych wynalezinnego.

Sprzedażą kierować będzie Józef Szwarcenberg Patron Trybunału w Warszawie jak wyżej zamieszkały.

Vadium do licytacji rs. 1,000.

Warszawa d. 18 (30) Maja 1870 r.
Radca Dworu, Zgórski.

N. D. *4098. Syndyk masy upadłości S. Banet et Comp.*

Zawiadamia niniejszem, że zawieszona do do dni piętnastu licytacja lamp, w dalszej kontynuacji, rozpocznie się w dniu 29 Maja (10 Czerwca) r. b. o godzinie 5 z południa i dni następyych, dalej odbywaną będzie w domu pod Nr. 2236/7 przy ulicy Nalewki w Warszawie, a to za gotowiznę więcej dającemu.

Warszawa d. 19 (31) Maja 1870 r.
Grzymski, Patron.

N. D. 4107. Podaje do publicznej wiadomości, że zajęte w drodze egzekucji sądowej dochody nieruchomości, przy ulicy Wróblej pod Nr. 2886 położonej, wydzierżawione zostaną przez publiczną licytację na lat dwa poczynając od 1 Lipca 1870 r. do tegoż dnia i miesiąca 1872 r.

Termin do odbycia tej licytacji oznaczonym został na d. 12 (24z Czerwca r. b. godzinę 11 z rana, na gruncie rzeczonej nieruchomości przed podpisanym Komornikiem.

Licytacja rozpocznie się od sumy rs. 1,000 jako ceny dwuletniej dzierżawy lub takiej jaką pierwszy z licytantów poda. Cena zaś najwyższa postąpiona natychmiast do rąk Komornika wypłaconą będzie.

Przystępujący do licytacji złoży vadium rs. 200.

Bliższe warunki licytacyjne przejrzane być mogą w kancelarji podpisanego Komornika w Warszawie przy ulicy S-to Jerskiej pod Nr. 1788 utrzymywanej.

Warszawa d. 22 Maja (3 Czerwca) 1870 r.
A. *Gawryłow*, Komornik

OGŁOSZENIA PRYWATNE.
ЧАСТНЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

N. D. 3736.

FABRYKA KOTLARSKA

egzystująca od lat 30, jest do **wydzierżawienia** zaraz, a nawet może być sprzedaną wraz z należnemi do niej zabudowaniami, stanowiącą własność **Józefa Czajkowskiego w Hrubieszowie** Gubernji Lubelskiej, wiadomość o warunkach na miejscu u tegoż. 3—3

N. D. 3321. **DOWODY** na zastawione kosztowności w Banku Nr. 28201, 28215 przypadkowo zaginęły. Znalazca raczy złożyć w Kantorze Banku Polskiego. *L. R.*

N. D. 3945. Zagubiony został **PATENT Stanisława Arendt** z ukończonych 7-iu klas gimnazium w Petrokowie, wydany w r. 1868. Ktoby takowy znalazł raczy odesłać do **Kancelarji Gimnazjum w Petrokowie.** 3—3.

N. D. 3836. Podaje do powszechnej wiadomości iż **Bilet Lombardowy** wydane za Nr. 38,340 na rsr. 23, przypadkowo zaginął

Wzywa się więc posiadacza. iżby najpóźniej w 6 tygodni od d. 6 Czerwca 1870 r. to jest od daty ostatniego ogłoszenia zgłosił się i prawo posiadania onegoż w Dyrekcji Lombardu udowodnił, gdyż w przeciwnym razie duplikat biletu wydanym zostanie osobie, której nazwisko zapisane w księgach Dyrekcji. 3—3

Dalszy ciąg Ogłoszeń w dodatku.

w Drukarni Rządowej Okręgu Naukowego Warszawskiego. — Дозволено Цензурою.

Dyrektor, M. Pawliszczew.

OGŁOSZENIA URZĘDOWE. — ОФФИЦІЯЛЬНЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

LICYTACJE. — ТОРГИ.

N. D. 4084. Warszawski Zarząd Akcyzny.

Podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na podstawie reskryptu JW. Ministra Finansów z dnia 8 Maja za Nr. 578, w dniu 1 (13) Lipca r. b., w sali sesjonalnej Warszawskiej Izby Skarbowej, w gmachu władz Ministerstwa Finansów, przy ulicy Rymarskiej pod Nr. 714, odbywać się będzie licytacja na dostawę soli z Austrji i warzelni Ciechocińskiej do magazynów rządowych Królestwa Polskiego, na przeciąg lat dwóch, poczynając od d. 20 Marca (1 Kwietnia) 1871 r. do tejże daty 1873 r.

Dostawa uskutecznia się: rzekami spławnemi, drogą żelazną i zwyczajną kołową.

Roczna ilość soli na transport pobrać się mającej, w przybliżeniu wynosić może:
a) z Austrji około 2,700,000 pudów,
b) z Ciechocinka około 400,000 pudów.

Opłata za transport soli wynosi około 300,000 rs.

Licytacja odbywać się będzie przez opieczętowane deklaracje, po otworzeniu których, nastąpi licytacja głośna pomiędzy obecnymi konkurentami, którzy deklaracje złożyli, izacznie się od procentu, jaki podług tych deklaracij na korzyść Skarbu najwyżej odstąpiony zostanie.

Procent ten ma być większy od 6% względnie cen w wyrachowaniach do warunków licytacyjnych dołączonych, i przez Skarb oznaczonych.

Konkurenci podający deklaracje, obowiązani są w wyżej oznaczonem miejscu i czasie stawić się osobiście, lub przez plenipotentów urzędownem pełnomocnictwem opatrzonych.

Gdyby do licytacji konkurowała kompanja z kilku osób złożona, winna upoważnić jednego z pomiędzy siebie do działania na licytacji, który sam tylko w sali licytacyjnej znajdować się może. a jeśli się na licytacji utrzyma, uważany będzie tem samem za wybranego przedsiębiercę.

Przystępujący do licytacji, winien złożyć w kasie Gubernjalnej Warszawskiej vadium w ilości rs. 50,000 w gotowiźnie, lub papierami procentowemi podług cen, jakie dla przyjmowania ich na kaucje są oznaczone.

Dzisiejsi przedsiębiercy od złożenia tego vadium są wolni, zastąpionem bowiem być może odwołaniem się do złożonej kaucji.

Złożone vadium nieutrzymnjący się przy licytacji natychmiast zwrócone sobie mieć będzie, a utrzymującemu się, na poczet kaucji warunkami kontraktowemi zastrzeżonej, policzona zostanie.

Konkurent, któryby poprzednio deklaracji piśmiennej wraz z kwitem kasy Gubernjalnej na wniesione vadium w terminie nie złożył, do licytacji głośnej przypuszczonym nie bęezie.

Inne szczegółowe warunki do licytacji przepisane, oraz wyrachowanie cen transportowych, mogą być przejrzane w Warszawskim Akcyznym Zarządzie i we wszystkich Redakcjach Dzienników Gubernjalnych

Składać się mające deklaracje, na papierze stemplowym ceny kop. 70, podług wymienionego poniżej wzoru napisane, przyjmowane będą przez Zarządzającego Warszawską Izbą Skarbową do godziny 12 w południe dnia 1 (13) Lipca r. b., a rozpieczętowanie ich o godzinie w pół do pierwszej, nastąpi, poczem natychmiast rozpocznie się licytacja głośna.

Na kopercie deklaracji, oprócz adresu, domieszczone być powinny wyrazy: „Deklaracja na przedsiębierstwo transportu soli Rządowej”.

Wzór do deklaracji.

„W skutek ogłoszenia Warszawskiego Akcyznego Zarządu z dnia 20 Maja za Nr. załączając w orgiginale kwit kasy Gubernjalnej Warszawskiej z dnia N. na wniesione przezemnie vadium w sumie rs. 50,000 pięćdziesiąt tysięcy rubli srebrem, podaję niniejszą deklarację, iż przyjmuję na siebie obowiązek przedsiębierstwa transportu soli Rządowej do magazynów solnych w Królestwie Polskiem, w przeciągu lat dwóch, poczynając od dnia 20 Marca (1 Kwietnia) 1871 r. pod warunkami przez Warszawski Akcyzny Zarząd ułożonemi, którym się poddaję, bez żadnego wyłączenia i zastrzeżeń. Za odstawienie jednego puda soli do właściwego magazynu, przyjmuję cenę jaka jest wyrachowaniami do warunków tych dołączonemi ustanowioną, i że od niej odstępuję na korzyść Skarbu procent, (tu wypisać literami jaki procent), poddaję się z resztą w zupełności wszelkim innym obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych objętym.

Stałe moje zamieszkanie w N. pisałem w N. dnia N. (Podpisać wyraźnie imie i nazwisko”.)

Deklaracja w tym sposobie złożona, obowiązuje w zupełności konkurenta zaraz od chwili jej podania, tak jakby podpisał sam kontrakt, Skarb zaś obowiązuje wtenczas gdy odbyta licytacja uzyska zatwierdzenie JW. Ministra Finansów, o czem natychmiast strona interesowana zawiadomioną zostanie.

Zastrzega się nakoaiec, że deklaracja napisana nie podług ogłoszonego wzoru, i kwitem na złożone vadium nie zaopatrzona, lub zawierająca jakiekolwiek warunki, lub propozycje, obecnemu ogłoszeniu przeciwne, a także takie, w których nie będzie jasno oznaczony ustąpiony na korzyść Skarbu procent, wyższy od 6%, uważane będą za niemające żadnego znaczenia.

Wszelkie zaś po odbytej licytacji podać się mogące oferty, przyjęte nie będą.

Warszawa d. 20 Maja (1 Czerwca) 1870 r.

N. D. 3716. *Калишское Уѣздное Управленіе.*

Объявляетъ симъ, что 3 (15) Іюня сего года въ 11 часовъ утра, будутъ производиться въ присутствіи Калишскаго Уѣзднаго Управленія посредствомъ запечатанныхъ объявленій торги на подрядъ перестройки городской скотобойни въ городѣ Блашкахъ, начиная съ общей суммы 961 р. 79½ коп. опредѣленной утвержденною смѣтою (in minus).

Аукціонныя условія могутъ быть разсматриваемы въ Уѣздномъ Управленіи ежедневно въ присутственные часы, кромѣ воскресныхъ и праздничныхъ дней.

Декларацiи должны быть писаны на гербовой бумагѣ 15-копѣечнаго достоинства и по приложенной у сего формѣ.

Форма декларяціи.

Вслѣдствіе объявленія Калишскаго Уѣзднаго Управленія отъ 5 Мая сего года за № 5910, симъ заявляю, что обязуюсь взять на себя подрядъ перестройки городской скотобойни въ городѣ Блашки за сумму руб. коп. (прописью) соглашаясь со всѣми аукціонными условіями, которыя мнѣ вполнѣ извѣстны. Залогъ въ количествѣ 96 руб. 20 к. при семъ представляю.
Постоянное мое жительство въ N.
Декларація сія писана мною въ N.
(Выставить число, мѣсяцъ и годъ).
(Подписать четко имя и фамилію).

Г. Калишъ, 5 Мая 1870 года.
3—3 Уѣздный Начальникъ, Харховъ.

D. D. 3879. *Люблинская Казенная Палата.*

Объявляетъ, что 10 (22) Іюня 1870 г. въ 12 часовъ утра, будутъ производиться въ сей Палатѣ изустные аукціонные торги, на продажу матеріаловъ упраздненной стипендіальной типографіи въ г. Люблинѣ, отъ суммы 158 руб. 46 коп.

Желающіе участвовать въ торгахъ, должны представить въ залогъ $1/10$ часть назначенной для торговъ суммы, т. е. 15 руб. 85 коп.

Покупщикъ матеріаловъ долженъ доплатить при подписаніи торговаго листа, въ дополненіе къ представленному залогу, сумму, какая будетъ имъ предложена на торгахъ. Торговыя условія для продажи этихъ матеріаловъ и вѣдомость онымъ, можно видѣть ежедневно въ Казенной Палатѣ въ присутственное время; самые же матеріалы въ типографіи Люблинскаго Губернскаго Правленія.

Г. Люблинъ, 11 Мая 1870 года.
2—3 Дѣлопроизводитель, Пржибыльскій.

N. D. 4008. *Сѣдлецкая Казенная Палата.*

Симъ объявляетъ, что согласно распоряженію Министерства Финансовъ отъ 12 Апрѣля с. г. за № 1017, по неисправности прежняго покупщика пореформатскихъ луговъ и огородовъ въ гор. Венгровѣ, въ уплатѣ остальной части стоимости купленныхъ имъ угодій въ присутствіи сей Палаты 3 (15) Іюня с. г. въ 12 часовъ утра, будутъ производиться гласные торги на продажу сказанныхъ огородовъ и луговъ расположенныхъ въ г. Венгровѣ, Венгровскаго Уѣзда, заключающихъ въ себѣ около 30 морговъ, 253 прентовъ, начиная торги отъ суммы три тысячи восемьсотъ девяносто семь рублей (3,897 руб.).

Кромѣ изустныхъ торговъ желающимъ дозволяется торговаться посредствомъ запечатанныхъ объявленій, которые должны быть представлены до 12 часовъ утра выше означеннаго числа. Объявленія сіи вскрываются по окончаніи изустныхъ торговъ.

Желающій участвовать въ торгахъ на покупку означенныхъ огородовъ и луговъ, обязанъ представить залогъ или квитанцію на внесеніе онаго въ казначейство.

Залогъ сей долженъ быть представленъ наличными деньгами, или ликвидаціонными листами, или другими Государственными билетами Имперіи и Царства или же закладными листами Земскаго Кредитнаго Общества по нарицательной ихъ цѣнѣ, равняющейся $1/10$ части оцѣночной суммы въ количествѣ 389 р. 70 коп.

Упомянутые государственные и кредитные билеты должны быть съ надлежащими за неистекшее время купонами.

Уплата денегъ казнѣ за упомянутыя статьи производиться слѣдующимъ образомъ: недоимку числящуюся за прежнимъ неисправнымъ покупщикомъ въ количествѣ 376 руб. 11 коп., а также могущую послѣдовать на торгахъ надбавку и наконецъ Іюньскій срочный платежъ въ количествѣ 141 р. 64½ к. за вычетомъ изъ таковыхъ представленнаго къ торгамъ залога, новый покупщикъ обязанъ внести въ Губернское казначейство не позже 30 дней со дня извѣщенія его объ утвержденіи торговъ, остальную же часть покупной суммы съ которой начинаются торги, покупщикъ обязанъ тотчасъ обезпечить внесеніемъ въ IV Отдѣлъ заведенной имъ ипотечной книги на первомъ мѣстѣ и уплачивать въ казначейство согласно составленной табели погашенія то есть по 5% роста и по 2% на погашеніе капитала.

Платежъ въ казну покупной суммы, можетъ быть производимъ или одними наличными деньгами, или же въ ¾, наличными деньгами а въ ¼ ликвидаціонными листами по нарицательной ихъ цѣнѣ съ принадлежащими къ онымъ за неистекшее время купонами.

Прочія условія желающіе могутъ видѣть ежедневно въ присутственные дни и часы въ Отдѣленія Государственныхъ Имуществъ Казенной Палаты.

Г. Сѣдлецъ. Мая 15 дня 1870 года
Завѣдывающій Отдѣленіемъ
Государственныхъ Имуществъ,
Антель.
2—3 Дѣлопроизводитель, Токаржевскій.

N. D. 4058. *Новогеоргіевское Крѣпостное Инженерное Управленіе.*

На основаніи предписанія Временно-Исправляющаго должность Начальника Инженеровъ Варшавскаго военнаго округа въ крѣпости Новогеоргіевской въ тамошнемъ Крѣпостномъ Инженерномъ Управленіи имѣетъ производиться будущаго Іюня мѣсяца сего года 30 числа (12) Іюля въ 11 часовъ утра, публичный торгъ безъ переторжки, на продажу негоднаго деревяннаго и металическаго лома ветоши, полученныхъ отъ пришедшихъ въ совершенную негодность отъ употребленія при работахъ и по другимъ случаямъ инструментовъ, припасовъ, казарменной мебели и прочихъ вещей, желающіе участвовать въ этомъ торгѣ, должны имѣть гербовую бумагу достоинства въ 20 копѣекъ, для написанія прошенія о допущеніи къ торгу и представленія при ономъ залога въ ⅓ часть оцѣночной суммы всего двадцать пять рублей семьдесятъ копѣекъ; подробныя условія на означенную продажу, можно видѣть въ Новогеоргіевскомъ Крѣпостномъ Инженерномъ Управленіи находящимся въ Новогеоргіевской крѣпости.

Кр. Новогеоргіевскъ, 18 Мая 1870 года.
Начальникъ Управленія,
—3 Инженеръ Полковникъ, (.....).

N. D. 4085. *Андреевское Уѣздное Управленіе.*

Симъ объявляетъ во всеобщее свѣдѣніе, что въ пополненіе числящихся на имѣніи Лясоховъ состоящемъ въ Гминѣ Малогощъ Андреевскаго Уѣзда, недоимокъ казенныхъ податей и срочныхъ платежей Банковой ссуды имѣніе Лясоховъ, будетъ отдано въ 3-лѣтнѣе, начиная съ 12 (24) Іюня сего 1870 года, арендное содержаніе съ публичныхъ гласныхъ торговъ имѣющихъ производиться въ присутствіи Андреевскаго Уѣзднаго Управленія 3 (15) Іюня сего 1870 года отъ суммы годичнаго чинша 1,860 руб. сер. кромѣ уплаты податей.

Желающіе участновать въ означенныхъ торгахъ, обязаны представить залогъ равняющійся ¼ части торговой суммы. Прочія же условія назначенныя для поясненныхъ торговъ и болѣе подробныя свѣдѣнія, могутъ быть пересмотрѣны въ Андреевскомъ Уѣздномъ Управленіи во всякое время, кромѣ воскресныхъ и праздничныхъ дней.

Посадъ Андреевъ, 15 Мая 1870 года.
Дѣлопроизводитель. Борженцкій.

N. D. 4088. *Магистратъ Города Красностава.*

Объявляетъ, что согласно разрѣшенія Люблинскаго Губернскаго Правленія отъ 6 (18) Мая с. г. № 3164, 23 Іюня (5 Іюля) с. г. въ 3 часа по полудни, будутъ производиться въ ономъ аукціонные торги (in minus) на постройку каменнаго сарая крытаго листовымъ желѣзомъ для помѣщенія пожарныхъ инструментовъ и проведенія части каменнаго забора при зданіи городской ратуши въ городѣ Красноставѣ на сумму 1,291 руб 18 к.

Желающіе взять на себя производство постройки, долженъ къ времени торговъ представить въ Магистратъ на руки Президента города запечатанное объявленіе согласно ниже приложенной формѣ вмѣстѣ съ залогомъ въ количествѣ 130 руб., который неудоржавшемуся на торгахъ будетъ тотъ часъ возвращенъ.

Объявленія написанные по истеченіи означеннаго времени, или несообразно съ формою, не будутъ принимаемы. Если объявленіе будетъ прислано по почтѣ то долженъ обяснить; желаетъ ли объявитель, въ случаѣ неполученія подряда, чтобы представленный имъ залогъ былъ ему возвращенъ по мѣсту жительства его, или долженъ оставатся въ Магистратѣ, до времени личнаго его прибытія.

Подробныя условія торговъ находятся въ Управленіи Магистрата, куда приглашаются желающіе съ ними ознакомится, ежедневно, кромѣ праздничныхъ и табельныхъ дней отъ 9 часовъ утра до 5 по полудни.

Форма объявленія.

Вслѣдстіе объявленія Магистрата города Красностава отъ 16 (28) Мая сего года № 1372, я ниже подписавшійся симъ заявляю, что принимаю на себя обязанность построить каменный сарай крытый листовымъ желѣзомъ для помѣщенія пожарныхъ инструментовъ и провести часть каменнаго забора при сданіи городской ратуши въ городѣ Красноставѣ за сумму (писать сумму цифрами и прописью) подчиняясь всѣмъ условіямъ изложеннымъ въ торговыхъ кондиціяхъ и утвержденной смѣтѣ. Залогъ въ количествѣ сто тридцать рублей при семъ прилагаю.

Настоящее объявленіе писано въ N. (такого-то) числа, мѣсяца и года.
Подпись и мѣсто жительства).

Г. Красностав, 16 (28) Мая 1870 года.
1—3 Президентъ города, (.....).

N. D. 4062. *Лодзинскій Городовой Магистратъ.*

Такъ какъ объявленные на 16 (28) Апрѣля с. г. вторичные торги на продажу лѣса въ лѣсосѣкахъ Лодзинскихъ Городскихъ дачъ назначенныхъ хозяйственнымъ планомъ къ вырубкѣ 1864/9 годахъ, а именно строеваго 1,854 штукъ, поленоваго 2,206 сажемей, кругляковаго 230⅛ саженей, и вѣтвистаго 1588⅞ фуръ, съ суммы 6,443 р. 77½ к. за неявкою соискателей не состоялись, то Лодзинскій Городовой Магистратъ, объявляетъ симъ, что торги въ третій разъ на продажу сказаннаго лѣса производиться будутъ въ 16 (28) Іюня с. г. въ 10 часовъ утра, въ присутствіи здѣшняго Магистрата съ той же суммы 6,443 р. 77½ коп.

Желающіе участвовать въ торгахъ обязаны въ выше означенный срокъ представить по прилагаемой формѣ объявленіе на гербовой бумагѣ въ 15 коп., написанное четко безъ поправокъ и подчистокъ, съ приложеніемъ квитанціи городской или другой касы на взносъ залога равняющагося $1/10$ части всей торговой суммы, а именно 645 руб., который представляющимся немедленно будетъ возвращенъ.

Объявленіе должно быть запечатано въ конвертѣ, условія для торговъ, можно читать ежедневно въ Магистратѣ въ часы присутствія.

Г. Лодзь, Мая 16 (28) дня 1870 года.
Президентъ; Таубворцель.
1—3 Секретарь, Беднажевскій.

Форма объявленія.

Согсасно объявленію Лодзинскаго Городоваго Магистрата отъ 16 (28) Мая с. г. представляю настоящее объявленіе въ томъ что я обязываюсь купить лѣсъ въ лѣсосѣкахъ Лодзинскихъ Городскихъ дачъ назначенныхъ хозяйственномъ планомъ въ вырубкѣ въ 1864/9 годахъ за сумму N. руб. (здѣсь слѣдуетъ прописать деньги прописью и цыфрами) а равно соглашаюсь на всѣ мнѣ вполнѣ извѣстныя условія, квитанцію на внесенный залогъ въ количествѣ N. руб. прилагаю.

Писалъ въ городѣ N. мѣсяца со дня N, 1870 года, (здѣсь слѣдуетъ подписать имя и фамилію).

На конвертѣ слѣдуетъ писать: „Объявленіе къ торгамъ на продажу лѣса въ лѣсосѣкахъ Лодзинскихъ Городскихъ дачъ такого то числа, мѣсяца и дня.

N. D. 4063. *Малогощское Лѣсное Управленіе.*

На основаніи предписанія Кѣлецкой Казенной Палаты отъ 30 Іюля 1869 г. за N. 600, Малогощское Лѣсное Управленіе даетъ знать, что въ канцеляріи Лѣснаго Управленія въ Андреевѣ 10 (22) Іюня 1870 г въ 10 часовъ утра, будутъ производиться публичныя гласныя (in plus) торги, на продажу лѣса находящагося на одпадкахъ при-

соединенныхъ къ фольварку Цѣсле, начиная съ оцѣночной суммы 1,157 руб. 27½ коп. сер.

Подробныя условія торговъ могутъ быть разсмотрѣны во всякое время въ Лѣсномъ Управленіи.

П. Андреевъ, Мая 12 дня 1870 года.

за Старшаго Надлѣсничаго,

1—3 Павловскій.

N. D. 3762. *Велюнское Лѣсное Управленіе.*

Симъ объявляетъ во всеобщее свѣдѣніе, что 28 Мая с. г. въ 9 часовъ утра въ присутствіи его, будутъ производиться публичные торги на продажу лѣса изъ лѣснаго отпадка Жджары состоящаго въ Велюнскомъ Лѣсничествѣ и предназначеннаго въ надѣлъ для безземельныхъ крестьянъ оцѣненнаго въ 4,763 руб. 13 коп. Желающіе участвовать въ торгахъ на продажу вышеше означеннаго лѣса обязаны представить залоги равняющіеся $^1/_{10}$ части оцѣночной суммы, отъ которой начаты будутъ торги.

Подробныя условія продажи могутъ быть разсмотрываемы ежедневно въ канцеляріи Велюнскаго Лѣсничества въ усадьбѣ Рысь, кромѣ воскресныхъ и праздничныхъ дней.

дер. Рысь, Мая 3 дня 1870 года.

Старшій Надлѣсничій,

3—3 Дзержановскій.

N. D. 4087. *Кленовское Лѣсное Управленіе.*

Симъ объявляетъ во всеобщее свѣдѣніе, что на основаніи предписанія Калишской Казенной Палаты отъ 2 Апрѣля с. г. за № 4085 въ присутствіи того же Лѣснаго Управленія въ дер. Броншевице, Сѣрадзскаго Уѣзда на срокѣ 16 (28) Іюня с. г. въ 10 часовъ утра, будутъ производиться публичные (in plus) торги на продажу поваленнаго бурею въ 1869 г. лѣса изъ участковъ: Богусъ, Лелива, Смокъ, Груецъ велькій, Шинкелевъ, Руда и Восники, всего штукъ 1346, оцѣненныхъ на сумму 940 руб. сер. 46 к. сер.

Желающіе участвовать въ торгахъ на покупку означеннаго лѣса, обязаны представить въ мѣстную лѣсную касу залоги равняющіеся $^1/_{10}$ части оцѣночной суммы, отъ которой начаты будутъ торги.

Подробны условія этой продажи могутъ быть разсмотриваемы въ канцеляріи Лѣснаго Управленія, ежедневно кромѣ воскресныхъ и праздничныхъ дней.

дер. Броншевице, Мая 15 дня 1870 г.

1—3 Надлѣсничій, Войчинскій.

N. D. 3780. *Komisarz Administracyjny Cyrkułu 7 i 8 Miasta Warszawy.*

Na Skutek decyzji Warszawskiej Izby Skarbowej z d. 29 Kwietnia (11 Maja r. b. za Nr. 11093, podaje do publicznej wiadomości iż w d. 27 Maja (8 Czerwca r. b. poczynając od godziny 10 z rana rozpocznie się sprzedaż przez publiczną licytację w Gmachu Warszawskiej Izby Skarbowej pod Nr. 743*a* przy ulicy Rymarskiej, prawnie zajętych na rzecz Skarbu ruchomości, do Walerjana Buczyńskiego b. Eksekutora Izby Skarbowej należących za gotowe zaraz płacić się mające pieniądze. Warszawa d. 9 (21) Maja 1870 r.

A. Gagatnicki.

N. D. 4075. *Komisarz Administracyjny Cyrkułu 9 i 10, Miasta Warszawy.*

Podaje do wiadomości publicznej, iż prawnie zajęte na satysfakcję należności skarbowych i miejskich ruchomości, a mianowicie: meble, różne sprzęty gospodarskie, naczynia kuchenne, w dniu 28 Maja (9 Czerwca) 1870 roku o godzinie 12-tej w południe, na targu publicznym Ś. Aleksandra, przez licytację za gotowe pieniądze więcej dającemu sprzedane zostaną.

Warszawa d. 19 (31) Maja 1870 r.

1—2 Sosonko.

N. D. 4076. *Komisarz Administracyjny Cyrkułu 4, 5 i 6 Miasta Warszawy.*

Podaje do wiadomości publicznej, iż prawnie zajęte na satysfakcję należności skarbowych i miejskich ruchomości, a mianowicie: łożka, szafa, komoda jesionowe, oraz kanapa, krzeła i stół machoniowe, zegar i t. p. przedmiota, w dniu 1 (13) Czerwca 1870 r. o godzinie 1 z południa w domu Nr. 2097 przy ulicy Inflandzkiej przez licytację za gotowe pieniądze więcej dającemu sprzedane zostaną.

Warszawa d. 18 (30) Maja 1870 r.

1—2 Dobronoki.

N. D. 4077. *Komisarz Administracyjny Cyrkułu 4 5 i 6 Miasta Warszawy.*

Podaje do wiadomości publicznej, iż prawnie zajęte na satysfakcję należności skarbowych i miejskich ruchomości, a mianowicie: cukiernica i 16 kubków, srebrne, oraz łóżka i szafa jesionowe, w dniu 8 (20) Czerwca 1870 r. o godzinie 12 w południe w domu Nr. 1816 przy ulicy Franciszkańskiej, przez licytację za gotowe pieniądze więcej dającemu sprzedane zostaną.

Warszawa d. 18 (30) Maja 1870 r.

1—2 Dobronoki.

N. D 4095. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.*

Stosownie do art. 682 K. P. S., wiadomo czyni, iż na żądanie Stanisława Godlewskiego b. pułkownika wojsk polskich, obywatela, w Warszawie przy ulicy Złotej pod Nr. 1499 zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Józefa Magnuskiego Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego, w Warszawie pod Nr. 523 zamieszkałego, obrane mającego, w poszukiwaniu snmy rs. 4,500, z procentem prawnym od d. 1 Kwietnia n. s. 1868 r. i kosztami od Ignacego Zielińskiego obywatela, we wsi Dąbrowie powiecie Radymińskim gubernji Warszawskiej zamieszkałego, protokółem Józefa Kurman Komornika przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, w d. 4 (16) Października 1868 r. sporządzonym w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia, zajęte i zaaresztowane zostały.

DOBRA ZIEMSKIE

Trojany z przyległościami i przynależytościami, w Parafji Dąbrówce, gminie Małopole: okręgu Sądowym Radymińskim, powiecie Radymisskim, gubernji Warszawskiej, w juryzdykcji Sądu Pokoju w Radyminie położona, prawem własności do Ignacego Zielińskiego obywatela, we wsi Dąbrówce, powiecie Radymińskim gubernji Warszawskiej zamieszkałego, należące, w dzierżawnem posiadaniu Teodora Czarnowskiego za kontraktem urzędowym przed Aleksandrem Dziewólskim Rejentem Kancelarji Ziemiańskiej gubernji Warszawskiej w Warszewie, d. 5 (17) Lipca 1868 r. poczynając od d. 12 (24) Czerwca 1866 r. i w tymże d. 1872 roku kończącym się, za cenę roczną rs. 1,350 z góry za lat 2 zapłaconą, a następnie rocznie z góry płacić się mające, zostające, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążone, przybliżonej rozległości około włók miary nowopolskiej 26, mórg 16, prętów 186, albo dziesiatyn 408, wraz z gruntami włościańskiemi, po odtrąceniu których, pozostaje na własność dworu włók 26, prętów 166 zawierające. Dwie sadzawki nie zarybione, z których jedna płotem żerdzianym ogrodzona, tudzież las mieszany brzozowy, sosnowy i inne drzewa mający.

Na gruncie tych dóbr, znajdują się następujące zabudowania:

1. Dwór z drzewa w węgieł zbudowany parterowy, o jednym kominie murowanym nad dach słomą pokryty wyprowadzonym.
2. Ogród warzywny i fruktowy, mieszczący w sobie drzew starych fruktowych sztuk 20 i drzewa dzikie, a w nim jeden pień pszczół, który do dzierżawcy ma należeć, tudzież altana, ławka i huśtawka, oraz 2 parski w ziemi, ogród ten z frontu żerdziami ogrodzony.
3. Dom z drzewa w węgieł zbudowany czworaki zwany, na kuchnią przeznaczony i mieszkanie ekonoma o 2 kominach murowanych nad dach słomą kryty wyprowadzonych. W domu tym mieści się karczma, w której zamieszkały parobek szynkuje trunek dzierżawcy.
4. Chlewy z drzewa w słupy postawione słomą kryte, jeden z tych chlewów należy do uwłaszczonych.
5. Chlewy również z drzewa w słupy słomą kryte.
6. Sernik na słupie drewnianym w ziemię wkopany z desek.
7. Owczarnia z drzewa w słupy słomą kryta.
8. Obora z drzewa wsłupy pod słomą.
9. Stodoła z drzewa postawiona słomą kryta, o jednym klepisku i jednych wierzejach.
10. Kloaka z drzewa deskami kryta.
11. Wozownia i komórka z drzewa w słupy postawione, pod jednym dachem słomą krytym.
12. Spichrz o dwóch drzwiach, komórka, dwie stajnie, tlobudernia o dwóch drzwiach podwójnych, wszystko z drzewa węgieł i słupy zbudowane słomą kryte, pod jednym dachem z dymnikiem u góry.
13. Stodoła z drzewa w węgieł słomą kryta, o 1 klepisku i 2 wierzejach na przestrzał.
14. Stodoła z drzewa w węgieł słomą kryta o 2 klepiskach i tyluż wierzejach, a w niej młocarnia i sieczkarnia z kieratem.
15. Stodoła z drzewa w węgieł postawiona słomą kryta, o 1 klepisku i 2 wierzejach.
16. Dzwonek na słupie drewnianym w ziemię wkopanym.
17. Studnia drzewem cembrowana z żurawiem i kubłem.
18. Dom czworaki z drzewa w węgieł postawiony słomą kryty.
19. Dom czworaki z drzewa, przy którym przybudowanie mieszkanie, o 2 kominach murowanych nad dach słomą kryty wyprowadzonych.
20. Browar z drzewa w węgieł zbudowany o 2 kominach murowanycn nad dach gontami kryty wyprowadzonych, z piwnicą i przystawką gątamikrytą.

W browarze tym mieści się kocioł miedziany piwny, na 10 beczek, kadź drewniana stosowna z żelaznemi obręczami, kadź żelazna z żelaznemi obręczami, oraz wszelkie rekwizyta w proporcji powyższej znajdujące się, oraz lasy angielskie do słodu, w browarze tym mieszka Józef Dawidko fabrykant piwa, płatny od sztuki wyrobu, bierze ordynarji 12 korcy w ziarnie twardym i ma mieszkanie, opał i 2 morgi ogrodu.

Po za tym browarem jest 15 uli drewnianych z których 2 z pszczołami.

21. Studnia z żurawiem i kubłem, z której urządzona rynna drewniana, prowadzi do browaru wodę.
22. Dom z drzewa wyszabrowany, gliną wyrzucany o słupach z cegły palonej murowanych, gontami kryty, o 4 kominach nad dach wyprowadzonych.

W domu tym mieści się fabryka kafli i innych wyrobów glinianych przez egzekwowanego dłużnika prowadzona.

W niej urządzone piece do wypalania wyrobów i utensylja fabryczne, to jest: maszyna z kołem żelaznym do mielenia czyli rozcierania polewy.

W domu tym mieszka August Zybert fabrykant kafli.

23. Rezerwoar drzewem cembrowany do wyrabiania gliny.
24. Studnia drzewem cembrowana z rynną sprowadzającą wodę do rezerwoaru.
25. Dwie wozownie, 2 obórki, 6 chlewików z drzewa w słupy gontami kryte.
26. Dwie wozownie z drzwiami podwójnemi 1 obora, 1 stajnia, komórka, 4 chlewiki, z drzewa w słupy w połowie słomą kryte, a w drugiej połowie bez pokrycia.
27. Cztery słupy murowane, pomiędzy któremi są założone podwaliny na postawić się mający dom, na który jest przygotowane drzewo.
28. Cegielnia czyli szopa okrokwiana i połacana bez dachu, gdyż piece do wypalania w ziemi są urządzone.
29. Szopa z chrustu bez pokrycia do suszenia cegły.
30. Barak w ziemi, ziemią kryty, o jednym kominie murowanym nad dach wyprowadzonym.

Ogrodzenia są z łat, żerdzi i chrustu.

Zabudowania od pozycji 20 do 30, są w posiadaniu samego dłużnika Ignacego Zielińskiego wraz z pewną przestrzenią gruntu przy tych zabudowaniach kontraktem dzierżawnym opisaną.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości ziemskiej, znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Józefata Magnuskiego, Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w Warszawie, pod Nr. 523 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Trybunału tutejszego w Wydziale I złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczono:

1. Aleksandrowi Kowalewskiemu, Pisarzowi Sądu Pokoju Okręgu Stanisławowskiego, w mieście Radyminie, Powiecie Radymińskim, Gubernji Warszawskiej urzędującemu.
2. Ignacemu Zielińskiemu, Wójtowi gminy Małopole, we wsi Dąbrówce, Okręgu Stanisławowskim, Powiecie Radyminskim, Gubernji Warszawskiej urzędującemu.

Obudwom na ręce własne d. 12 (24) Października 1868 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętych i zaaresztowanych dóbr Trojany dnia 14 (26 Października 1868 r., a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego, na ten cel utrzymywanej, wpisanem zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, odbędzie się na audjencji jawnej Trybunału Cywilnego w Warszawie, w Wydziale I, w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549, o godzinie 10 z rana, dnia 10 (22) Grudnia 1868 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Józefat Magnuski, Adwokat przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 23 Paźdz. (4 Listop.) 1868 r.

Radca Dworu, Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa d. 23 Paźdz. (4 Listop.) 1868 r.

Radca Dworu, Zgórski.

Następnie po odbyciu trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, Trybunał wyrokiem daty 18 Lutego (2 Marca) 1869 r. dobra Trojany przygotowawczo przysądził Adwokatowi Magnuskiemu za rsr. 6,000 a zarazem wyznaczył termin do ostatecznego przysądzenia na dzień 2 (14) Kwietnia b. r., termin jednak ten z powodu sporów nie doszedł do skutku, po usunięciu których wyrokiem Sądu Apelacyjnego daty 30 Kwietnia (12 Maja), Trybunał wyrokiem daty 11 (23) Czerwca wyznaczył nowy termin do ostatecznego przysądzenia rzeczonych dóbr na dzień 18 (30) Lipca 1869 r. Lecz i ten termin z powodu odwołania się wywłaszczonego dłużnika od powyższego wyroku do Senatu nie mógł być odbytym, gdy zaś obecnie wszelkie spory wyrokiem Senatu daty 8 (20) Stycznia 1870 roku ostatecznie usunięte zostały, przeto Trybunał na ilacją Stanisława Godlewskiego wyrokiem daty 3 (15) Lutego 1870 r. wyznaczył powtórny termin do ostatecznego przysądzenia dóbr Trojany na dzień 17 (29) Marca t. r. godzinę 10 z rana, w którym to terminie stanowcza licytacja rozpocznie się od sumy rs. 13,212, jako ⅔ części szacunku przez biegłych przysięgłych wynalezionego.

Warszawa dnia 10 (22) Lutego 1870 roku.

Pisarz Trybunału,

Radca Dworu, Zgorski.

Ponieważ termin powyższy z powodu sporów przez dłużnika wytoczonych nie doszedł do skutku, przeto po usunięciu takowych wyrokiem Senatu daty 13 (25) Maja r. b. Trybunał wyrokiem daty 20 Maja (1 Czerwca) t. r. wyznaczył nowy termin do ostatecznego przysądzenia dóbr Trojany na dzień 5 (17) Czerwca 1870 r. godzinę 10 z rana, w którym to terminie stanowcza licytacja rozpoczętą będzie od sumy rs. 13,212, jako ⅔ części szacunku przez biegłych wynalezionego.

Warszawa d. 20 Maja (1 Czerwca 1870 r.

Pisarz Trybunału,

Radca Dworu, Zgórski.

N. D. 4697. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.*

Stosownie do art. 682 K. P. S., wiadomo czyni, iż na żądanie Domu Zleceń Ziemian w Włocławku pod firmą Dąbski, Hr. Skarbek, Słubicki i Spółka pod likwidacją zostającego w osobach likwidatorów Emiljana Kretkowskiego właściciela dóbr Baruchowa w tychże dobrach Powiecie Włocławskim pod jurisdykcją Sądu Pokoju w Kowalu zamieszkałego, Jana Biesiekierskiego i Józefa Aleksandra dwóch imion Jabłońskiego obywateli tudzież Stanisława Sobeskiego Dyrektora Domu Zleceń Ziemian w Włocławku ostatnich trzech w mieście Powiatowem Włocławku zamieszkałych, a wszystkich zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Teofila Tomickiego Adwokata przy Sądzie Appellacyjnym Królestwa Polskiego w Warszawie pod Nr. 519 zamieszkałego, obrane mających w poszukiwaniu sumy rsr. 1,382 kop. 9½ z procentem 6% i komissowem pół od sta co każde trzy miesiące od dnia 19 Czerwca (1 Lipca) 1866 r. liczyć się winnym i kosztów od Wojciecha Pieniążek, obywatela właściciela dóbr ziemskich Wargawa Stara czyli Górna w Powiecie i Okręgu Łęczyckim, Gubernji Warszawskiej położonych tamże zamieszkałego, protokułem Walentego Supryniewicza, Komornika przy Sądzie Appelacyjnym Królestwa Polskiego w dniu 4 (16) Grudnia 1869 r. sporządzonym, w drodze Sądowej przymuszonego wywłaszczenia zajęte i zaaresztowane zostały.

DOBRA ZIEMSKIE

Wargawa Stara inaczej Górna zwana w Okręgu i Powiecie Łęczyckim, Gubernji Warszawskiej, a obecnie podług nowego urządzenia w Gubernji Kaliszskiej pod jurysdykcją Sądu Pokoju w Łęczycy w Gminie i Parafji Witonia położone prawem własności do egzekwowanego dłużnika Wojciecha Pieniążek należące i w tegoż posiadaniu zostające, poszukiwaną wierzytelnością hipotecznie obciążone, ogólnej rozległości około 330 mórg miary nowopolskiej oprócz gruntów włościańskich obejmujące.

Na gruncie tych dóbr są następujące zabudowania:

1. Dwór z drzewa parterowy gontami kryty o jednym kominie murowanym.
2. Kuchnia z drzewa gontami kryta o jednym kominie.
3. Ogród owocowy płotem żywym i kamiennym otoczony mieszczący w sobie około 2,000 sztuk drzew rodzajnych, orzechów włoskich sztuk 15, inspekta o dwóch skrzyniach i różne krzewy, altana z bali postawiona słomą kryta i kanał mały.
4. Komórki murowane słomą kryte.
5. Podwórze sztachetkami obwiedzione.
6. Gołębnik z drzewa na słupie oraz studnia drzewem cembrowana z żurawiem.
7. Stodoła z drzewa słomą kryta w której mieści się młocarnia cztero-konna.
8. Owczarnia i spichrz zbitego muru postawiona słomą poszyta.
9. Budynek nowy na stajnię i obory, przeznaczony również zbitego muru niedokończony.
10. Szopa z drzewa.
11. Parkany czyli płoty z kamieni polnych.
12. Domy dwa z drzewa słomą kryte po jednym kominie murowanym mające.
13. Dom z drzewa słomą kryty w połowie przez karczmarza, a w drugiej połowie przez uwłaszczonego zajmowany.
14. Dom z drzewa słomą poszyty w połowie przez parobków dworskich a w drugiej połowie przez uwłaszczonego zajęty, w dobrach tych jest włościan uwłaszczonych 11 z imion i nazwisk, oraz ilość gruntu posiadających w akcie zajęcia wymienionych.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętych i zaaresztowanych dóbr znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Teofila Tomickiego Adwokata przy Sądzie Appellacyjnym Królestwa Polskiego w Warszawie pod Nr. 549 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w kancelarji Trybunału tutejszego w Wydziale I. złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczono:

1. Mikołajowi Liwińskiemu Wójtowi Gminy Witonia do której to Gminy wieś Wargawa Stara czyli Górna należy, w tejże wsi Witonia, Powiecie i Okręgu Łęczyckim urzędującemu na ręce własne d. 12 (24) Stycznia 1870 roku.
2. Ignacemu Zabokrzeckiemu Pisarzowi Sądu Pokoju w Łęczycy tamże urzędującemu, na ręce własne d. 13 (25) Stycznia 1870 r.

Wniesione do księgi wieczystej powyż zajętych dóbr w Warszawie dnia 29 Stycznia (10

Lutego) 1870 r., a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w kancelarji Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na jawnej audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 549 o godzinie 10 z rana dnia 13 (25) Kwietnia 1870 roku.

Sprzedażą dyrygować będzie Teofil Tomicki Adwokat przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa, dnia 12 (24) Lutego 1870 roku.
Radca Dworu, Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa, dnia 12 (24) Lutego 1870 roku.
Radca Dworu, Zgórski.

Po odbyciu 3-ch publikacji zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych do sprzedaży dóbr tych ułożonych, Trybunał Cywilny w Warszawie, wyrokiem zapadłym d. 11 (23) Maja r. b. termin do przygotowawczego dóbr tych przysądzenia, wyznaczył na d. 12 (24) Czerwca r. b. który się odbędzie na publicznej audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie, w domu pod Nr. 549 w Wydziale I o godzinie 10 z rana. Licytacja zacznie się od sumy rs. 4,000 w warunkach licytacyjnych podanej, a w terminie ostatecznego przysądzenia, zacznie się od $^{2}/_{3}$ części szacunku taksą przez biegłych sporządzić się mianą wykrytego.

Warszawa d. 13 (25) Maja 1870 r.
Radca Dworu, Zgórski.

N. D. 4096. Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Sukcesorów Adolfa Doboszyńskiego dymisjonowanego Kapitana wojsk Cesarsko-Rosyjskich, obywatela, jako to: Ludwiki z Tłuchowskich po Adolfie Doboszyńskim pozostałej wdowy, z dochodów z majątku swego utrzymującej się, w imieniu własnem, oraz jako matki i głównej opiekunki nieletnich: córek: Janiny-Katarzyny dwóch imion i Marji-Adolfiny-Justyny trzech imion nieletnich Doboszyńskich, w małżeństwie z niegły Adolfem Doboszyńskim spłodzonych, w Warszawie pod Nr. 778 zamieszkałej, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Teofila Tomickiego Adwokata w Warszawie pod Nr. 519 zamieszkałego obrane mającej, w poszukiwaniu dwóch sum: rs. 420 i rs. 450, obydwóch z procentem od dnia 26 Maja (7 Czerwca) 1869 r. liczącym się, oraz kosztów od Karola Schreiber. właściciela kolonji Nr. 8, 9 i 10 w torytorjum dóbr Długa Kościelna, w tychże dobrach, Powiecie Nowo-Mińskim Gubernji Warszawskiej położonych, zamieszkałego, protokółem Walentego Supryniewicza Komornika przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w dniu 8 (20) Listopada 1869 r. sporządzonym, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia, zajętą i zaaresztowaną została

KOLONJA

Numerami 8, 9 i 10 oznaczona, w osadzie Hippolitów, w terytorjum dóbr ziemskich Długa Kościelna w Powiecie Nowo-Mińskim Gubernji Warszawskiej, pod jurisdykcją Sądu Pokoju Okręgu Stanisławowskiego w mieście Radyminie urzędującego, w gminie Duchnów parafji Długa Kościelna położona, prawem wieczysto-czynszowego posiadania z którego opłaca się rocznie czynszu do dominium Długa Kościelna po kop. 75 morga, do egzekwowanego dłużnika Karola Schreiber należąca i w jego też posiadaniu wspólnie z Ludwikiem Schrejber zostająca, ogólnej powierzchni gruntu około mórg 91 miary nowopolskiej albo dziesiatyn 46 w przybliżeniu mieć mogąca, a mianowicie gruntu ornego i obsianego mórg 10 łąk wyrobionych mórg 20 resztę zajmują ogrody, zabudowania bagna i inne nieużytki. Gleba gruntu żytnia klasy II i III. Kolonji tej służy prawo użytkowania wspólnego pastwiska z innemi kolonjami osady Hippolitów.

Na gruncie kolonji tej stoją następujące zabudowania:

1. Dom z drzewa zbudowany parterowy o jednym kominie murowanym nad dach gontami kryty wyprowadzonym.
2. Ogród owocowy i warzywny sztachetami i płotem z żerdzi ogrodzony, mieszczący w sobie drzewek owocowych około sztuk 120.
3. Stodoła z drzewa zbudowana trzciną pokryta o jednym klepisku.
4. Zabudowanie z drzewa postawione pod dachem słomą pokrytym, mieszczące w sobie stajnie wozownie i chlewiki.
5. Studnia drzewem cembrowana z żórawiem i kubłem.
6. Kloaka zrujnowana z drzewa urządzona o jednym sedesie, mająca desek z chrustu na słupkach drewnianych wsparty.
7. Podwórko pomiędzy zabudowaniami ob stronypola ogrodzone płotem z chróstu i sztachetami.
8. Sadzawka niewielka wykopana, niezarybiona.

Inwentarza żadnego oprócz starego wozu na gruncie nie znajduje się.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej kolonji najduje się w akcie zajęcia u sprzedażą kierującego Teofila Tomickiego Adwokata w Warszawie pod Nr. 519 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w kancelarji Pisarza Trybunału tutejszego złożony przejrzany być może.

Zajęcie w kopjach doręczono:

1. Aleksandrowi Kowalewskiemu, Pisarzowi Sądu Pokoju w Radyminie tamże w mieście Radyminie gubernji Warszawskiej urzędującemu na ręce Piotra Żebrowskiego Podpisarza tegoż Sądu.
2. Franciszkow Łysik Wójtowi gminy Duchnów do której zajmowana kolonja należy, w tejże wsi Duchnów Powiecia Nowo-Mińskim, Gubernji Warszawskiej urzędującemu na ręce własne.

Obudwom dnia 12 (24) Listopada 1869 r.

Wniesiono do księgi wieczystej dóbr ziemskich Długa Kościelna w Warszawie d. 20 Listopada (2 Grudnia) 1869 r., zaś w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Pisarza Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na jawnej audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie w miejscu zwykłych posiedzeń pod Nr. 549 o godzinie 10 z rana w Wydziale I dnia 28 Stycznia (9 Lutego 1870 r.

Sprzedażą Kierować będzie Teofil Tomicki Adwokat przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 4 (16) Grudnia 1869 r.
Radca Dworu, Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa d. 4 (16) Grudnia 1869 r.
Radca Dworu, Zgórski.

Po odbyciu trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych, Trybunał Cywilny w Warszawie wyrokiem zapadłym dnia 25 Lutego (9 Marca) r. b. termin do przygotowawczego kolonji tych przysądzenia, wyznaczył na dzień 18 (30) Marca r. b. lecz następnie wyrokiem zapadłym d. 19 (31) Marca r. b., jako z odroczenia przypadłym. Tenże Trybunał odbycie przygotowawczego przysądzenia pomienionych kolonji zawiesił, do czasu pozwolenia Komisarza włosciańskiego na sprzedaż takowych, jakoż w następstwie po dopełnieniu formalności tej, Trybunał dopiero rzeczonym wyrokiem zapadłym d. 13 (25) Maja r. b. termin powtórny do przygotowawczego przysądzenia dopiero rzeczonych kolonji wyznaczył na d. 12 (24) Czerwca r. b. który się odsądzi na publicznej audjencji tegoż Trybunału Cywilnego w Warszawie w domu pod Nr. 549 posiedzenia swe odbywającego, w Wydziale I, o godzinie 10 z rana. Licytacja zacznie się od sumy rs. 300, w warunkach licytacyjnych podanej.

Warszawa d. 19 (31) Maja 1870 r.
Radca Dworu, Zgórski.

N. D. 4099. Pisarz Trybunału Cywilnego. w Kaliszu.

Zawiadamia, że na żądanie Stanisławy z Tymienieckich Czyńskiej, Aleksandra Czyńskiego żony, w asystencji i za upoważnieniem męża, w mieście Kaliszu zamieszkałej, przez Aleksandra Czyńskiego Patrona Trybunału Kaliskiego działającej i u niego prawne zamieszkanie obrane mającej, wystawione zostają na sprzedaż w drodze relicytacji dobra ziemskie

POPÓW,

w Okręgu Wartskim, Powiecie Tureckim, Gubernji Kaliskiej położone, które w drodze relicytacji w dniu 29 Stycznia (10 Lutego) 1870 roku w Trybunale tutejszym odbytej, przysądzone zostały ostatecznie na własność Patronowi Trybunału Kaliskiego Franciszkowi Modrzejewskiemu, za sumę rsr. 57,501, lecz gdy wedle świadectwa Pisarza Trybunału z dnia 9 (21) Marca 1870 r. nowo nabywca nie uczynił zadość warunkom licytacyjnym, przeto na niebezpieczeństwo wspomnionego nabywcy powtórna sprzedaż następuje.

Sprzedaż ta odbywać się będzie na audjencji Trybunału Cywilnego Kaliskiego w pałacu sądowym przy ulicy Józefina w Kaliszu posiedzenia odbywającego, a pierwsze ogłoszenie warunków jej sprzedaży nastąpi na posiedzeniu tegoż Trybunału w dniu 21 Kwietnia (3 Maja) 1870 roku o godzinie 10-ej z rana.

Licytacja rozpocznie się od sumy rs. 49,998 kop. $76\frac{1}{2}$. Vadium w sumie rs. 4,000 jest wymagane w monecie stałej kurs mającej.

Warunki licytacyjne przejrzane być mogą u podpisanego Pisarza i Patrona Czyńskiego w Kaliszu zamieszkałego.

Kalisz d. 10 (22) Marca 1870 r.
Korycki, Podpisarz.

Po dopełnieniu formalności poprzedzających, pierwsze ogłoszenie warunków sprzedaży, takowe w dniu dzisiejszym na audjencji Trybunału po raz pierwszy ogłoszono i termin do drugiego ogłoszenia tychże warunków, a zarazem odbycia przygotowawczego przysądzenia dóbr Popowa oznaczony został na dzień 5 (17) Maja 1870 r. godzinę 10 z rana. Kalisz d. 21 Kwietnia (3 Maja) 1870
Korycki.

Po dopełnieniu formalności poprzedzających, drugie ogłoszenie warunków sprzedaży, takowe w dniu dzisiejszym na audjencji Trybunału poraz drugi ogłoszono, przygotowawcze przysądzenie odbyto, na którem dobra Popów temczasowo na własność Aleksandrowi Czyńskiemu Patronowi za sumę rs. 40,000 przysądzono.

Następnie Trybunał wyrokiem na dniu 5 (17) Maja r. b. wydanym, po oddaleniu wszelkich sporów, postanowił, aby dalsze popieranie dóbr Popowa na niebezpieczeństwo Zygmunta Rudnickiego jako rzeczywistego nabywcy było prowadzonem, wskutek czego relicytacja przeciwko temuż Rudnickiemu obecnie popiera się.

Termim do trzeciego ogłoszenia warunków i odbycia stanowczej sprzedaży na dzień 22 Maja (3 Czerwca) r b. godzinę 10 z nana wyznaczony został.

Kalisz d. 5 (17) Maja 1870 r.
Korycki.

W końcu Trybunał wyrokiem daty 8 (20) Maja r. b. wydanym, termin do stanowczej sprzedaży dóbr Popowa na dzień 25 Czerwca (7 Lipca) r. b. godzinę 10-tą z rana wyznaczył. Kalisz d. 8 (20) Maja 1870 r.
Korycki.

N. D. 4094. Pisarz Trybunału Cywilnego w Kielcach.

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni: że na żądanie Jerzego Ernesta Keffersztejna b. właściciela dóbr Pękosławia, w dobrach Mstyczowie, gubernji Kieleckiej, oraz Adolfa de Krygier b. właściciela dóbr, w mieście Dreznie, Królestwie Saskiem zamieszkałych, a zamieszkanie prawne obrane w mieście gubernjalnem Kielcach, u Tomasza Batogowskiego, Patrona Trybunału mających, w poszukiwaniu sum: 1. rs. 4,500 z pod Nr. 13 Wykazu Hypotecznego, dóbr Pękosław i Kowalów z których rs. 3,640 przynależy Adolfowi de Krygier. 2. rs. 4,470, z pod Nr. 14, Działu IV, tegoż wykazu. 3. rs. 670, kop. 50, procentu 5% od powyższych sum za czas od 1 Lipca 1867 r. po 1 Lipca r. z. jako reszty po strąceniu upłaconych rs. 1 kop. 50, i rs. 225 i dalszego procentu od d. 1 Lipca 1869 r. od sum kapitalnych biegnącego, tudzież kosztów egzekucyjnych z mocy aktów przed Wojciechem Mieszkowskim Rejentem Kancelarji Ziemiańskiej w Kielcach, urzędownie w d. 3 (15) Lipca 1864 r. i w d. 16 (28) Czerwca 1865 r. oraz przed Józefem Sierakowskim Rejentem w Petrokowie w d. 8 (20) Grudnia, 1866 r. zeznanych i świadectwa Pisarza Kancelarji Ziemiańskiej w Kielcach, temuż Jerzemu Ernestowi Keffersztejn, od Heureka Chwaliboga właściciela dóbr Pękosłowia i Kowalowa części lit. A. w tychże dobrach powiecie Miechowskim, gubernji Kieleckiej zamieszkałego przynależnych, z których jak wyżej rs. 3,640 przynależy Adolfowi de Krygier, aktem Komornika przy Trybunale Cywilnym w Kielcach, Feliksa Łuniewskiego d. 13 (25), 14 (26), 15 (27) i 16 (28) Stycznia, i 20 Stycznia (1 Lutego) r. b. zajęte zostały na przedaż w drodze przymuszonego wywłaszczenia

DOBRA ZIEMSKIE

Pękosław i Kowalów, część lit. A. jedną księgę hypoteczną mające, położone w dwóch parafiach; to jest: Kowalów należy do parafii Mieronice, a Pękosław do parafii Mstyczów, gminie Kozłów, jurisdykcji Sądu Pokoju w Miechowie, w powiecie Miechowskim, guberji Kieleckiej, odległe od miasta powiatowego Miechowa wiorst 28, od miasta gubernjalnego Kielc wiorst 63, od Wodzisława wiorst 11; łącznie między sobą graniczące od wschodu z dobrami Brzeście, od południa z lasem Margrabkiem i wsią Wolicą, od zachodu z dobrami Wierzbica i Klimontów, od północy z dobrami Krężoły.

Dobra te składają się z dwóch folwarków, Pękosław i Kowalów, stanowią jeden kawał gruntu obejmujący około morgów 1042 miary 300-to prętowej, w czem gruntów ornych około morgów 735, pod budowlami 23, w ogrohach warzywnych 11, w ogrodach owocowych 5, w lasach i zaroślach 216, w łąkach 10, w drogach i nieużytkach 42. Przy wsi Kowalewie, przy ogrodzie owocowem wśród gruntów tejże wsi znajduje się kawał gruntu własnością Rocha Gnoińskiego, właściciela dóbr Pękosławia lit. B, nadto przy domach dworskich przy trakcie idącym przez wieś Kowalów od wsi Brzeście do Żarnowca jest gruntu około 2 morgi, do dwóch włościan należącego, na którym jest wybudowana chałupa i stodoła własnością tychże. Na wsi Pękosławiu, pomiędzy gruntami włościańskiemi w jednym kawale jest gruntu ornego 6 pustek, każda po morgów 5, poczynające się od północy od budowli włościańskich, a ciągnące się do granicu wsi Wierzbica, oraz przy trakcie Wodzisławskim są 2 pustki gruntu dworskiego morgów 8. Za wsią Pękosławiem przestrzeń gruntu około morgów 200, dotykająca ogrodu Tomasia Złotoryn należąca do Pękosławia, jest w posiadaniu dzierżawcy propinacji. Gleba ziemi: rędzina, lekka, kamienista, glina i piasek w małej części. Lasy obfitują w drzewo: brezinę, sośninę, świerki i olszynę. Pastwiska są tylko na gruntach, w lasach i zaroślach; znajduje się przy zaroślach jeziorko około pół morgi mające.

W dobrach tych są następujące budowle:

a) w Kowalewie.

Dwór z drzewa pod gontem stanu dobrego, kuchnia murowana z kamienia na wapno pod gontem chlewik na drób i trzodę chlewną z drzewa pod gontem a w rogu kloaka z tarcic pod gontem, stajnie, obory i wozownia z drzewa pod gontem, owczarnia murowana z gliny na słomę pod dachem słomą krytym z okapem pod gontem, stodoła z drzewa pod słomą wewnątrz z młocarnią a zewnątrz z kieratem drewnianym pod słomą, stodoła z drzewa pod gontem, spichrz z drzesa na podmurowaniu pod gontem, dom folwarczny z drzewa pod gontem, w rogu którego piwnica murowana sklepiona pod gontem; dom z drzewa pod słomą dla służby dworskiej, dom z drzewa pod gontem dla służby dworskiej o czterech mieszkaniach, dom z drzewa pod gontem.

b) w Pękosławiu.

Karczma z drzewa pod gontem, w której mieszka propinator Franciszek Ziemski. W dobrach Kowalowie przy budowlach dworskich a w Pękosławiu przy karczmie znajdują się studnie drzewem ocembrowane.

Podatki wedle świadectwa Kasy Okręgowej są następujące:

a) dwór Pękosław.

Główny podatek gruntowy rs. 61, kop. 50, dodatkowy rs. 32, kop. $59\frac{1}{2}$ podymne rs. 16, 50% podymnego podatku rs. 8; podatek propinacyjny rs. 76; składka od nieruchomości rs. 15 kop. 14; szarwark rs. 3 kop. 20; kwaterunek rs. 3 kop. 69.

b) dwór Kowalów.

Główny podatek gruntowy rs. 155, kop. 1, dodatkowy rs. 82, kop. $15\frac{1}{2}$, podymne rs. 16, 50% podymnego podatku rs. 8. Składka od nieruchomości rs. 26 kop. 8, szarwark rs. 6 kop 40, kwaterunek rs. 9 kop. 30. Oprócz tego właściciel opłaca rs. 18 kop. $88\frac{1}{2}$ na kancelarją Wójta gminy.

Grunta przeszłe na własność włościan, zagrodników 22, ogrodników 3 wedle zatwierdzonych i wprowadzonych do wykazu hypotecznego tabel likwidacyjnych, mają rozległości użytkowych morgów 285, prętów 67, a nieużytkowych morgów 2, prętów 185. Służebności zaś nie mają przyznanych żadnych, gdyż w to miejsce onym przyznano na własność, lasu w zaroślach mórg 19, prętów 270; oraz chrustu w ilości mórg 45, prętów 264 przeznaczono na pastewnik, oraz wygon szerokości prętów 3, dla połączenia tychże realności przy granicy dóbr Wolica i Książa wielkiego co wynosi mórg 2, prętów 185. Z dobrami temi zajęte zostało z inwentarza martwego oprócz młocarni z kieratem, pługów 6, bron 16, wozów 3, sani 4, chomont 16, radeł 6, a z inwentarza żywego koni fornalskich 12, owiec sztuk 30.

Kopja zajęcia doręczoną została Wójtowi gminy Kozłów, Ignacemu Stachurce i Pisarzowi Sądu Pokoju w Miechowie Karolowi Wsół dnia 20 Stycznia (1 Lutego) r. b. Zajęcie to wniesione do księgi wieczystej dóbr Pękosław i Kowalów część lit, A. i do księgi zaaresztowań Trybunału Cywilnego w Kielcach d. 3 (15) Lutego r. b.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na audjencji Trybunału Cywilnego w Kielcach, w miejscu zwykłych posiedzeń d. 17 (29) Marca r. b., a dwie następne co dni 15.

Warunki licytacji i bliższe objaśnienia przejrzane być mogą w Biurze Pisarza Trybunału i u Tomasza Batogoskiego Patrona w mieście Kielcach zamieszkałego sprzedaż tę popierającego. Kielce d. 4 (16) Lutego 1870 r.
Hermanowicz.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Kielcach d. 4 (16) Lutego 1870 r. Hermanowicz.

Po odbyciu trzech pierwszych publikacji zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych termin do przygotowawczego przysądzenia oznaczony został na d. 12 (24) Maja 1870 r. godzinę 10 z rana od sumy rs. 31,350, a gdyby tej nikt nie ofiarował od $^{2}/_{3}$ części takowej, to jest od sumy rs. 20,233, kop. $33\frac{1}{2}$.

Kielce d. 14 (26) Kwietnia 1870 r.
Hermanowicz.

Wyrokiem Trybunału Cywilnego w Kielcach daty 12 (24) i 13 (25) Maja r. b. spory incydentalne oddalone zostały i w d. 13 (25) Maja r. b. odbyło się przygotowawcze przysądzenie za sumę rsr. 20,233 kop. $33\frac{1}{3}$ Tomaszowi Batogowskiemu Patronowi popierającemu subhastacją i termin do stanowczego przysądzenia oznaczony został na dzień 30 Czerwca (12 Lipca) r. b. o godzinie 10 z rana

Kielce d. 13 (25) Maja 1870 r.
Hermanowicz.

N. D. 4100. Pisarz Trybunału Cywilnego w Suwałkach.

Podaje do wiadomości: że na żądanie 1) spadkobierców Franciszka Matulewicza, i Cecylji z Janczewskich 1-go ślubu Matulewiczowej, a 2-go ślubu Kwiatkowskiej, mianowicie: a) Jana Matulewicza gospodarza rolnego, we wsi Stare Grauże, gminie Zaboryszki, Powiecie Suwalskim zamieszkałego, działającego w imieniu własnem, oraz jako opiekuna głównego nieletnich Anny, Jerzego i Franciszka Matulewiczów. po rzeczonych Franciszku i Cecylj Matulewiczach pozostałych dzieci. b) Marjanny Metulewiczówny panny pełnoletniej, tamże w Starych Graużach zamieszkałej, c) Ewy z Matulewiczów Jakubanisowej, żony Karola Jakubanisa, czyli obojga małżonków Jakubanisów, we wsi Lipniaku, Powiecie Suwalskim zamieszkałych; 2) Anny z Mutulewiczów Gwiazdowskiej wdowy, we wsi Szlązaku, i 3) Mateusza Kwiatkowskiego we wsi Grauże, obu w Powiecie Suwalskim zamieszkałych, a zamieszkanie prawne do tej subhastacji w mieście Suwałkach u Patrona Trybunału Romualda Wierzbickiego obierających, który to Patron obecną subhastacją popierać będzie, w dochodzeniu kwoty rs. 679 kop. 96 z procentem od dnia 6 (18) Lutego 1868 r. i kosztów procesu należnych od dłużników Antoniny

1-go ślubu Matulewiczowej, a obecnie żony Jerzego Jakóba Żylińskiego, czyli obojga małżonków Żylińskich gospodarzy rolnych, we wsi Stare Grauże, Powiecie Suwalskim, gminie Zaboryszki zamieszkałych, Komornik przy Sądzie Pokoju w Suwałkach Józef Romanowski zajął dnia 3 (15) Marca 1870 r. na przymuszone wywłaszczenie osadę rolną położoną we wsi Stare Grauże, gminie Zaboryszki, Powiecie Suwalskim, Gubernji Suwalskiej, Okręgu sądowym Sejneńskim, oznaczona Nr. 7, a należącą do rzeczonych wyżej Antoniny i Jerzego Żylińskich dłużników. Osada ta ma przestrzeni mniej więcej włókę jedną mórg 8 prętów 292 miary nowopolskiej, składa się z gruntów ornych, łąk, nieużytków, ogrodów warzywnych i sadu owocowego. budowle są zaś takie: dom mieszkalny, chlewy, spichlerz, szopa i suszarnia wszystko z drzewa pobudowane. Kopie aktu zajęcia doręczone zostały dnia 5 (17) Marca roku bieżącego Aleksandrowi Soińskiemu Wójtawi gminy Zaboryszki, a Pisarzowi Sądu Pokoju w Sejnach Janowi Wierzbickiemu dnia 19 (31) Marca r. b. Termin do odbycia pierwszej publikaty warunków licytacjnych wyznaczony został na dzień 10 (22) Czerwca 1870 r. godzinę 10 rano i publikata odbędzie się na posiedzeniu tutejszego Trybunału.

Suwałki d. 16 (28) Kwietnia 1870 r.

Wierzbicki

N. D. 4109. Pisarz Trybunału Cywilnego w Lublinie.

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Franciszki Florentyny Emilji Joanny 4-ch imion z Górskich Grochowskiej, Antoniego Grochowskiego Komornika Sądowego małżonki, w asystencji i za upoważnieniem męża czyniącej, w Lublinie zamieszkałej, zamieszkanie prawne u Emiljana Bóbr Patrona w Lublinie pod Nr. 11 obrane mającej, w poszukiwaniu sumy rsr. 600 z procentem od dnia 17 (29) Maja 1863 roku zaległym i kosztów od Jonasa Mordki 2-ch imion, Szlomy Lejb 2-ch imion i Szprincy Rottensztejnów właścicielki nieruchomości w Lublinie pod Nr. pol 400 położonej, a Nr. hyp. 258 oznaczonej, w Lublinie zamieszkałych, protokółem Komornika Sądowego Jaworowskiego w dniu 5 (17), 6 (18) Lutego 1870 r. zajętą i zaaresztowaną została nieruchomość w Lablinie pod Nr. pol. 400 położona, a Nr. hyp. 258 oznaczona, prawem własności do Jonasa Mordki 2-ch imion, Szlomy Lejb 2-ch imion i Szprincy Rottensztejnów należąca, dochodzoną sumą hypotecznie obciążona.

Nieruchomość ta położona jest w Lublinie przy ulicy Szerokiej, zbudowana z kamieni a w części z cegły, pod dachem gontami krytym, składa się z dwóch piętr górnych, oficynki w podwórzu nad drewutnią, podwórza, dwóch kloak z wolnym przechodem przez sień dolną.

Na pierwszem piętrze znajduje się dwa lokale, z których frontowy Szmul Lejzor Rozenberg, a tylny Mordko Wackman zajmuje.

Na grugim piętrze takież dwa lokale zajmowane przez Icka Halpern i Szprince Rottensztejnową, wreszcie strych na którym znajduje się kuczka o dwóch oknach

Na dole w podwórzu jest oficyna murowana gontami kryta w której na dole jest drewutnia a na pierwszem piętrze stancja pusta. Przy oficynie znajdują się na dole kloaki oraz komórki z desek na drzewo.

Nieruchomość wywłaszczona ma długości łokci 30 a szerokości łokci 15.

Parter w tej nieruchomości stanowi oddzielną własność Herszka Kajla Wolfowicza Frysztig i Moszka i Chany Rejzli Hausmanów, a zatem wyraźnie od sprzedaży się wyłącza.

Obszerniejsze opisanie znajduje się u Emiljana Bóbr Patrona sprzedaż popierającego w Lublinie pod Nr 11, warunki zaś licytacyjne w Kancelarji Pisarza Trybunału przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopiach doręczone:

1. W-mu Henrykowi Wolińskiemu Prezydentowi Miasta Lublina dnia 10 (22) Lutego 1870 r.
2. W-mu Władysławowi Turchetti Pisarzowi Sądu Pokoju w Lublinie dnia 10 (22) Lutego 1870 r.
3. Wniesiono do księgi hypotecznej nieruchomości w Lublinie pod Nr. pol. 400 położonej, a Nr. hyp. 258 oznaczonej d. 21 Lutego (5 Marca) 1870 r.
4. Wpisano do księgi zaaresztowań w kancelarji Trybunału w Lublinie dnia 23 Lutego (7 Marca) 1870 r.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych odbędzie się na audjencji Trybunału Cywilnego w Lublinie w dniu 31 Marca (12 Kwietnia) 1870 r.

Lublin d. 23 Lutego (7 Marca) 1870 r.

Barchwic.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Lublinie d. 23 Lutego (7 Marca) 1870 r.

Barchwic.

Po odbyciu trzech publikacji przygotowawcze przysądzenie odbędzie się w dniu 10 (22) Czerwca 1870 r. o godzinie 10 rano na audjencji Trybunału Cywilnego w Lublinie. Licytacja rozpocznie się od rs. 1,000.

Lublin d. 19 (31) Maja 1870 r.

Emiljan Bóbr, Patron Trybunału.

N. D. 4115. Podaje do wiadomości; ze prawnie zajęte ruchomości palisandrowe i jesionowe jako to: serwantki, kantorek, stoły, kanapa, fortepjan i t. p. różne przedmiota, w Warszawie na targu publicznym za Żelaztą bramą zwanym, w d. 27 Maja (8 Czerwca) r. b. o godzinie 12 w południe przez pnbliczną licytację sprzedane zostaną.

J. Kurman, Komornik.

ZAPOZWY EDYKTALNE I ŚLEDCZE.
ВЫЗОВЫ КЪ СУДУ.

N. D. 3817. *Судъ Исправительной Полиціи I Отдѣленія въ Варшавѣ.*

22 Марта (3 Апрѣля) с. г. въ Госпиталь Младенца Іисуса, прибылъ человѣкъ умалишенный, больный, имѣющій около 70 лѣтъ отъ роду, одѣтый холстяною полосатою рубашкою, триковыми штанами темнаго цвѣта, старыми, починенными разноцвѣтными кусками, суконномъ жилетомъ синяго цвѣта, имѣющій суконную шапку съ козыркомъ, которой цвѣта не можно различить, два пальта изъ сѣраго грубаго сукна изношенные и кожанный поясокъ вадставленный шнуркомъ, на которомъ то находился желѣзный малый ключикъ съ дыркою. Чоловѣкъ этотъ скончался въ нѣсколько часовъ по прибытии въ Госпиталь. Потому предлагаетъ всѣмъ лицамъ знающимъ выше описаннаго человѣка, явиться въ здѣшній Судъ въ теченіи 30 дней со дня напечатанія сего объявленія. для указанія имени, фамиліи и происхожденія его

г. Варшава, д. 1 (13) Мая 1870 г.

Предсѣдательствующій Судья.

Жижневскій.

* * *

W dniu 22 Marca (3 Kwietnia) r. b. do Szpitala Dzieciątka Jezus przybył mężczyzna nieprzytomny, chory, około 70 lat mieć mogący, ubrany w koszulę płócienną w paski, spodnie kortowe bronzowego koloru stare, połatane kawałkami różnokolorowemi, kamizelkę sukienną granatową, czapkę z daszkiem z sukna, którego koloru nie można rozpoznać, dwa szyniele z sukna szarego grubego, zniszczone i pasek skórzany nadsztukowany sznurkiem, na którym znajdował się kluczyk żelazny mały z dziurką, który to człowiek w kilka godzin po przybyciu do Szpitala umarł. Wzywa przeto osoby znające zmarłego, aby w ciągu dni 30-stu od daty niniejszego obwieszczenia przybyły do Sądu tutejszego dla wskazania imienia i pochodzenia jego.

Warszawa dnia 1 (13) Maja 1870 r.

Sędzia Prezydujący, Żyżniewski.

N. D. 3824. Петроковскій Судъ Исправительной Полиціи.

Вызываетъ Лаю Горовичъ жену Моска Горовичъ поденщика, проживающую въ т. Верушовѣ Велюнскомъ Уѣздѣ, нынѣ отлучившуюся изъ мѣста своего жительства, дабы въ теченіи 30 дней отъ ниже писаннаго числа явилась въ здѣшній Судъ для выслушанія приговора Апелляціоннаго Суда, въ противномъ случаѣ, поступлено съ нею будетъ по закону.

Г. Петроковъ, д. 5 (17) Мая 1870 г.

Предсѣдательствующій Судья,

Колежскій Асесоръ, Хмеленскій.

* * *

Zapozywa Laję Horowicz, żonę Mośka Horowicz wyrobnika, w mieście Wieruszowie, Powiecie Wieluńskim zamieszkałą, obecnie z pobytu niewjadomą, aby w ciągu dni 30 od daty niniejszego zapozwu licząc, stawiła się w tutejszym Sądzie dla ogłoszenia wyroku Sądu Apelacyjnego, a to pod dalszemi skutkami prawa.

Petrokow d. 5 (17) Maja 1870 r.

Sędzia Prezydający,

Asesor Kolegjalny, Cmieleński.

N. D 3832. *Судъ Простой Полиціи въ Брестѣ-Куявскомъ.*

4 (16) Мая с. г. въ городѣ Влоцлавскѣ, у подозрительныхъ лицъ отобрано два красные вола средняго роста, по три лѣтъ имѣющіе.

По этому вызывается владѣльца, чтобы съ доказательствами оныхъ воловъ, явился въ сей Судъ въ теченіи 30 дней, ибо въ противномъ случаѣ, съ волами этыми поступлено будетъ по закону.

Брестъ-Куявскій, д. 6 (18) Мая 1870 г.

Подсудокъ,

Титулярный Совѣтникъ, В. Мишкель.

* * *

Dnia 4 (16) Maja r. b. w mieście Włocławku od osób podejrzanych odebrano dwa czerwone woły, wzrostu średniego, lat około po trzy mające.

Wzywa zatem właściciela, aby z dokumentami własności tychże wołów, stawił się w Sądzie tutejszym w ciągu 30 dni, w przeciwnym bowiem razie z wołmi temi postąpione będzie podług prawa.

Brześć-Kujawski d 6 (18) Maja 1870 r.

Podsędek.

Radca Honorowy, Miszkiel.

N. D. 3881. *Судъ Исправительной Полиціи въ Кальваріи.*

Стражникъ 1-й роты Вержболовской бригады пограничной стражи Іоганъ Корбелайне 30 Октября (11 Ноября) п. г. какъ назначенъ удалившись въ дневный патруль по берегу рѣки Нѣмона по росюду къ посту Романишки на квартиру не возвратился, найдено только въ шагахъ 5 отъ рѣки и въ $^{1}/_{12}$ версти отъ будки шинель его на земли, затѣмъ проситъ всѣ власти и другія лица, которые бы имѣли какія либо свѣдѣнія о настоящемъ его Корбелайне пребываніи, дабы таковыя здѣшнему Суду или ближайшей власти сообщили.

г. Кальварія, Мая 8 (20) дня 1870 г.

Предсѣдательствующій Судья,

Надворный Совѣтникъ, де Іоне.

* * *

W dniu 30 Października (11 Listopada) 1869 roku, Johan Korbełajnie żołnierz 4-ej roty Wierzbołowskiej brygady pogranicznej straży, wydaliwszy się na dzienny patrol po nad brzegiem rzeki Niemen w przestrzeni trzech wiorst od kordonu Romoniszki do kwatery już nie powrócił, znaleziono tylko o $^{1}/_{12}$ część wiorsty od budki kordonowej i o 5 kroków od rzeki Niemna szynel jego na ziemi. Wzywa zatem każdego, ktoby posiadał jaką wiadomość o teraźniejszem pobycie i o śmierci Johana Korbełajnie, aby takową jak najspieszniej Sądowi tutejszemu lub najbliższej władzy policyjnej doniósł.

Kalwarja, dnia 8 (20) Maja 1870 r.

Sędzia Prezydujący,

Radca Dworu, de Johne.

N. D. 3855. *Хенцинскій Судъ Исправительной Полиціи.*

Въ Сентябрѣ мѣсяцѣ 1869 г. у подозрительной женщины, найдено 45 руб. сереб. кредитными билетами Санктъ-Петербургскаго Банка, которая на допросахъ показала, что эти деньги нашла въ первыхъ дняхъ Сентября мѣсяца 1869 г. на станціи желѣзной дороги въ Сосновцахъ при Варшавской Гостинницѣ. Потому предлагаетъ законному владѣльцу сихъ денегъ явиться въ продолженіи 30 дней въ оный или ближайшій Судъ своего жительства съ документами нужными для доказанія своей собственности на сіи деньги, по истеченіи же сего срока, съ деньгами будетъ поступлено по закону.

Г. Хенцины, 30 Апр. (12 Мая) 1870 г.

Предсѣдательствующій Судья,

Мержеевскій.

* * *

W miesiącu Wrześniu 1869 r. u podejrzanej kobiety znaleziono rubli srebrem 45 biletami kredytowymi Banku Cesarstwa, która tłomaczy się: że pieniądze te znalazła w pierwszych dniach Września 1869 r. na stacji kolei żelaznej w Sosnowcach przy hotelu Warszawskim. Wzywa przeto właściciela rzeczonych pieniędzy, aby z dowodami własność swą usprawiedliwiającymi w ciągu dni 30, do tutejszego lub najbliższego Sądu swego zamieszkania zgłosił się, po upływie bowiem tego terminu podług prawa z pieniędzmi postąpionem będzie.

Chęciny, d. 30 Kwietnia (12 Maja) 1870 r.

Sędzia Prezydujący, Mierzejewski.

N. D. 4018. Sąd Policji Prostej w Marjampolu.

Wzywa Morthela Janukiszkier i żonę jego, ostatecznie w m. Szakach, Powiecie Władysławowskim zamieszkałych, a obecnie z pobytu niewiadomych, aby w przeciągu dni 30 stawili się w Sądzie tutejszym celem złożenia zeznania w sprawie przeciwko Ronie Janukiszkier o dzieciobójstwo, gdyż w przeciwnym razie wedle prawa postąpionem będzie.

Marjampol d. 30 Kwietnia (12 Maja) 1870 r.

Podsędek, w z. B. Skłodowski.

N. D. 3775. *Судъ Исправительной Полиціи въ Хенцинахъ.*

Въ мѣсяцѣ Декабрѣ 1869 г. въ городѣ Мѣховѣ отъ подозрительнаго лица, отобрано разныя вещи составляющіе женское платіе, которыя въ настоящее время находятся въ депозитѣ здѣшняго Исправительнаго Суда а владѣлецъ ихъ до сихъ поръ неотысканъ, обявляя объ этомъ во все общее свѣденіе приглашаетъ могущихъ имѣть право на сіи вещи, дабы въ продолженіи 30 дней явились въ здѣшній или ближайшій Судъ съ документами доказывающими ихъ собственность, въ противномъ же случаѣ, по истеченіи сего времени, вѣщи эти съ публичнаго торга будутъ проданы, а вырученныя отъ продажи, деньги поступятъ въ казну.

г. Хенцины, 5 (17) Мая 1870 г.

Предсѣдательствующій Судья,

Межеевскій.

* * *

W miesiącu Grudniu 1869 r. w mieście Miechowie od osoby o kradzież podejrzanej odebrano różne rzeczy kobiece do ubrania służące obecnie w depozycie Sądu tutejszego będące, co do których prawy właściciel dotąd wyśledzony nie został, podając o tem do publicznej wiadomości, wzywa interesowane osoby ażeby w dniach 30 od daty dzisiejszej do Sądu tutejszego lub najbliższego dla udowodnienia i odebrania własności zgłosiły się po upływie tego terminu bezskutecznie takowe przez publiczną licytację sprzedane zostaną, a zebrana kwota odpowiednio do prawa przeznaczenie otrzyma.

Chęciny d. 5 (17) Maja 1870 r.

Sędzia Prezydujący, Mierzejewski.

N. D. 3933. *Судъ Исправительной Полиціи въ Левчицѣ.*

Объявляетъ, что Богумилъ Фельнеръ, житель деревни Выробки, гмины Даликовъ, за недозволенное и неправильное врачеваніе, приговоромъ здѣшняго Суда отъ 18 (30) Декабря 1869 года, согласно ст. 576 нак. Угол. наказанъ на 10 рублей штрафа съ полицейскимъ надзоромъ на два года, и опубликованіемъ сего въ Губернскихъ вѣдомостяхъ.

Г. Левчица, 11 (23) Мая 1870 года.

Предсѣдательствующій Судья,

Баеръ.

N. D 3978. *Судъ Исправительной Полиціи въ Кальваріи.*

Вызываетъ симъ въ присутствіе свое въ 20 дневный срокъ Шмуйлы Янкеля Вазбудзкаго и Хьцкеля Столбницкаго изъ города Сувалокъ, неизвѣстныхъ нынѣ по мѣсту жительства, для снятія съ нихъ показаніи по дѣлу объ ложномъ исходатайствованіи акта одночества, въ противномъ же случаѣ, поступлено будетъ по законамъ.

Кальварія, д. 6 (18) Мая 1870 г.

Предсѣдательствующій Судья,

Надворный Совѣтникъ, де Іоне.

* * *

Zapozywa Szmojlę Jankiela Warzbudzkiego i Chackiela Stolnickiego z miasta Suwałk, niewiadomych z pobytu, aby w Sądzie Poprawczym tutejszym w ciągu dni 20 dla złożenia tłomaczenia w sprawie o fałszywe wyjednanie aktu jedynactwa stawili się, gdyż po upływie tego terminu, podług prawa Sąd postąpi.

Kalwarja d. 6 (18) Maja 1870 r.

Sędzia Prezydujący,

Radca Dworu, de Johne.

N. D. 3977. *Судъ Исправительной Полиціи въ Радомѣ.*

Симъ объявляетъ, что 18 (30) Марта с. г. отъ подозрительнаго лица въ посадѣ Држеница отобрано полиціею $4\frac{1}{2}$ аршина темно синяго сукна и 4 аршина сѣраго драпа, предмета эти находятся въ депозитѣ Суда Простой Полиціи въ Опочнѣ, для полученія своей собственности приглашается неизвѣстный владѣлецъ, чтобы въ теченіи 30 дней явился въ сей Судъ съ доказасельствами своей собственности, въ противномъ же случаѣ поступлено будетъ по закону.

Радомъ дня 6 (18) Мая 1870 г.

Предсѣдательствующій Судья,

Костерскій.

* * *

W depozycie Sądu Policji Prostej w Opocznу znajduje się $4\frac{1}{2}$ łokcia ciemno-niebieskiego sukna i 4 łokcie szarej syberyny przez miejscową policję w osadzie Drzewica przy odbywanej rewizji u osoby podejrzanej odebrane zostały. Wzywa przeto prawego właściciela powyższych przedmiotów, ażeby w ciągu dni 30 stawił się w Sądzie tutejszym z dowodami własność usprawiedliwiającemi, w przeciwnym bowiem razie będzie postąpionem wedle prawa.

Radom d. 6 (18) Maja 1870 r.

Sędzia Prezydujący, Kosterski.

N. D. 4064. *Судъ Исправительной Полиціи въ Плоцкѣ.*

Вызываетъ симъ Маріяна Зарембу съ собственнаго имущества живущаго холостаго, прежде въ городѣ Плоцкѣ, а въ послѣднее время въ городѣ Варшавѣ проживающаго, отлучившагося въ неизвѣстное мѣсто, дабы въ теченіи 30 дней явился въ здѣшній Судъ по собственному дѣлу въ противномъ же случаѣ поступлено будетъ съ нимъ по законамъ.

г. Плоцкъ, 12 (24) Мая 1870 года.

Предсѣдательствующій Судья,

Новодворскій.

* * *

Wzywa Marjana Zarembę z własnych funduszów utrzymującego się, kawalera, poprzednio w mieście Płocku. a ostatnio w mieście Warszawie przebywającego, obecnie niewiadomego z pobytu, ażeby w przeciągu dni 30 stawił się w Sądzie tutejszym w sprawie jego, w przeciwnym bowiem razie postąpionem z nim będzie podług surowości prawa.

Płock, dnia 12 (24) Maja 1870 roku.

Sędzia Prezydujący, Nowodworski.